

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 29 de juny de 2018.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-nou de juny de dos mil divuit, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Jaume Ciurana i Llevadot, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, , Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Ángeles Esteller Ruedas, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i els Srs. Gerard Ardanuy i Mata, i Juan José Puigcorbé i Benaiges assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

La Ima. Sra. Mercedes Vidal Lago assisteix de forma telemàtica a la sessió, i expressarà el seu vot remotament per mitjans electrònics en virtut del que disposen els articles 10.3, 84.2 i la disposició addicional tercera del Reglament Orgànic Municipal, segons redacció donada en la modificació de l'esmentat reglament, aprovada definitivament per acord del Plenari del Consell Municipal de 23 de febrer d'enguany.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les nou hores i vint-i-un minuts.

Es dóna per llegida l'acta de la sessió anterior, celebrada el 25 de maig de 2018, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Credencial expedida per la Junta Electoral Central expressiva de la designació de l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil com a regidor d'aquest Ajuntament en substitució, per renúncia, de la Sra. Ángeles Esteller Ruedas; i acta de la presa de possessió que tingué lloc el dia 15 de juny de 2018.

2. Decret de l'Alcaldia, de 4 de maig de 2018, que nomena els representants municipals als Consells Escolars dels centres docents de Barcelona.
3. Comunicació al Plenari del Consell Municipal, pel seu assabentament, de la designació de l'Im. Sr. Xavier Mulleras Vinzia com a portaveu del Grup municipal del Partit Popular en substitució de la Ima. Sra. Ángeles Esteller Ruedas.
4. Decret de l'Alcaldia, de 25 de maig de 2018, que nomena la Sra. Paula Kuffer Dinerstein membre del Consell Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, en substitució de la Sra. Raquel Prado Pérez.
5. Decret de l'Alcaldia, de 25 de maig de 2018, que delega en la gerent del districte de Sant Andreu, Sra. Carme Turégano López, totes les facultats i atribucions assignades al gerent del districte de les Corts, Sr. Joan Cambroner Fernández, en mèrits dels acords d'aprovació de les diferents transferències i dels decrets de delegació i desconcentració de funcions al seu favor vigents a data de la signatura del present decret, per tal que substitueixi l'absència del gerent del districte de les Corts durant els dies 7, 8, 9 i 10 de juny d'enguany.
6. Decret de l'Alcaldia, de 25 de maig de 2018, que modifica el contingut del Decret esmentat en el sentit de: a) modificar la denominació de Regidoria d'Empresa i Turisme, (Primer, apartat segon, núm. 1, lletra b) per Regidoria de Turisme, Comerç i Mercats. b) modificar la denominació de l'àmbit material Empresa i Turisme, (Primer, apartat tercer, B), núm.7) per Turisme. i la denominació de regidor d'Empresa i Turisme, (Primer, apartat tercer, B), núm. 7 i 8), pel de Regidor de Turisme, Comerç i Mercats.
7. Decret de l'Alcaldia, de 25 de maig de 2018, que nomena com a Presidenta de la Comissió d'Empara la Sra. Carme Panchón Iglesias.
8. Decret de l'Alcaldia, de 25 de maig de 2018, que resol les al·legacions i aprova definitivament la modificació dels annexos de l'Ordenança reguladora dels Procediments d'Intervenció Municipal en les obres (ORPIMO).
9. Decret de l'Alcaldia, de 8 de juny de 2018, que mostra la conformitat de l'Ajuntament de Barcelona amb el Decret de la Presidència del Consell Comarcal del Barcelonès de data 9 de maig de 2018 i formalitza el procés d'extinció del model de col·laboració en matèria de renovació urbana i rehabilitació, de promoció d'habitatges i de construcció i explotació d'aparcaments, que haurà de comportar la liquidació dels convenis signats entre el Consell Comarcal del Barcelonès i l'Ajuntament de Barcelona, i designa els membres de la Comissió Tècnica i la Comissió Validadora.
10. Decret de l'Alcaldia, de 8 de juny de 2018, que designa l'Im. Sr. Gerardo Pisarello Prados representant de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de la Fundació Privada Parc Científic de Barcelona, en substitució de la Sra. Marta Continente Gonzalo.
11. Decret de l'Alcaldia, de 8 de juny de 2018, que designa representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consorci de Biblioteques de Barcelona:

Vocal del Consell General:

Sra. Margarita Tossas Marquès en substitució de la Ima. Sra. Gala Pin Ferrando.

Vocal de la Comissió Executiva:

Sra. Margarita Tossas Marquès en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo.

12. Decret de l'Alcaldia, de 14 de juny de 2018, que nomena la Sra. Margarita Tossas Marquès vocal de la Comissió Interadministrativa de l'esdeveniment excepcional d'interès públic del 20è aniversari de la reobertura del Gran Teatre del Liceu de Barcelona i el bicentenari de la creació de la "Societat d'Accionistes" en representació de l'Ajuntament de Barcelona, i en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo.

13. Decret de l'Alcaldia, de 14 de juny de 2018, que proposa a la Junta General de la societat Barcelona Empren SCR, SA la designació de la Sra. Margarita Tossas Marquès com a representant d'aquest Ajuntament al Consell d'Administració de l'esmentada societat, en substitució del Sr. Valentí Oviedo Cornejo.

14. Decret de l'Alcaldia, de 14 de juny de 2018, que nomena la Sra. Carolina Puig i Gimeno, Delegada de l'Ajuntament de Barcelona a l'Agrupació d'Interès Econòmic "ACEFHAT A.I.E.", en substitució del Sr. Carles Chico i Martorell.

15. Decret de l'Alcaldia, de 14 de juny de 2018, que designa com a suplent de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de la Ciutat de Barcelona, a la Sra. Lourdes Mateo Bretos, cap del departament de patrimoni arquitectònic històric i artístic, en substitució del Sr. Marc Aureli Santos.

16. Decret de l'Alcaldia, de 14 de juny de 2018, que aprova les retribucions úniques en concepte de dietes dels membres del Comitè d'Ètica.

17. Comunicació de l'Alcaldia, de 15 de juny de 2018, de la designació de l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil com a portaveu adjunt del Grup municipal del Partit Popular.

18. Decret de l'Alcaldia, de 15 de juny de 2018, que assigna, de conformitat amb allò disposat a l'article 75.5 de de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local i a l'article 11.2 ROM, a l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil el règim de dedicació parcial amb un percentatge del 85%, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell Municipal del 14 de juliol de 2015 per als regidors portaveus adjunts de Grup Municipal i efectes des de la data de signatura d'aquest Decret.

19. Decret de l'Alcaldia, de 15 de juny de 2018, que designa l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil membre de les Comissions del Consell Municipal següents:

- Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, en substitució de la Sra. Ángeles Esteller Ruedas.

- Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, en substitució de l'Im. Sr. Xavier Mulleras Vinzia.

20. Decret de l'Alcaldia, de 15 de juny de 2018, que designa l'Im. Sr. Xavier Mulleras Vinzia membre de la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció, en substitució de la Sra. Ángeles Esteller Ruedas.

b) Mesures de govern

c) Informes

PART DECISÒRIA EXECUTIVA

a) Ratificacions

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

1. (18-OR000001-2-3-4-5) Ratificar els Decrets de l'Alcaldia, de 2 de febrer (S1/D/2018-174), 9 de març (S1/D/2018-617), 5 d'abril (S1/D/2018-819), 27 d'abril (S1/D/2018-1056 i S1/D/2018-1057) i 17 de maig de 2018 (S1/D/2018-1281), que aproven les modificacions del dimensionament de llocs de treball, de conformitat amb l'autorització conferida a l'Alcaldia per acord del Plenari del Consell Municipal, de 22 de desembre de 2017, en relació al període transitori establert per a la confecció de la relació de llocs de treball. Mantenir en els trasllats la forma d'ocupació dels titulars als respectius llocs de treball.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, dels Srs. Collboni i Mòdol i de les Sres. Ballarín i Andrés, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Puigcorbé.

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

2. (EM 2017-01/01) Acceptar en tots els seus termes i manifestacions l'oferta irrevocable per l'adquisició de les accions de Mediacomplex, S.A., que ha formulat HEVF Master HoldCo S. à r.l. el 27 d'abril de 2018, amb un preu per acció de 2.812,11 euros, esdevenint un import total de 18.666.786 euros, la qual consta a l'expedient; i, per tant, vendre directament, en els termes d'aquesta oferta, les 6.638 accions (numerades de la 1 a la 6.638) de Mediacomplex, S.A. de les quals Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, societat unipersonal de l'Ajuntament de Barcelona, n'és titular, atès que la subhasta pública promoguda per aquest Plenari del Consell Municipal, amb data 26 de maig de 2017, per a l'alienació de totes les accions de Mediacomplex, S.A., ha resultat deserta en data 12 de desembre de 2017, i que qui ara formula aquesta oferta irrevocable d'adquisició que s'accepta ha assumit totes les obligacions contingudes en el Plec de Bases d'aquella subhasta i en tots els documents annexos, adequats, però, a aquesta adjudicació directa que aquí s'efectua. Restar assabentat del Pacte de Socis de Mediacomplex, S.A., denominat "Contracte entre Barcelona d'Infraestructures Municipals, S.A. i Rilson XXI Inmuebles, S.L. per a la venda conjunta de les accions de Mediacomplex, S.A. que posseeixen", subscrit el 8 de maig de 2017, i de la seva pròrroga formalitzada el 2 de maig de 2018 pels seus socis en la denominada "Novació modificativa", declarant a més, en atenció als acords aquí adoptats,

acomplerta la condició suspensiva a la qual les parts varen subjectar aquest Pacte de Socis. Confirmar la vigència de l'acord del Plenari del Consell Municipal de 26 de maig de 2017 en allò relatiu al cessament en l'exercici de l'activitat econòmica que el 20 de desembre de 2002 el Plenari del Consell Municipal havia acordat i que consistia en la participació, mitjançant la societat instrumental 22 Arroba BCN, SA, succeïda avui per Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, en el capital de la mercantil Mediacomplex, S.A., per manca d'interès públic en la seva continuïtat segons es justificava a la Memòria que figurava a l'expedient corresponent a l'acord esmentat de 26 de maig de 2017; i declarar, en conseqüència, que l'alienació de les accions de Mediacomplex, S.A., que pertanyen a Barcelona d'Infraestructures Municipals, S.A., en els termes de l'oferta irrevocable formulada, tindrà com a resultat que la referida activitat econòmica quedi extingida i liquidada a tots els efectes, així com quedarà extingit i liquidat a tots els efectes el contracte derivat d'aquella activitat per a la constitució de Mediacomplex, S.A., de 7 de gener de 2004, celebrat entre 22 Arroba BCN, S.A., succeïda avui per Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, i Rilson XXI Inmuebles, S.L., una vegada executada la transmissió de les accions indicades mitjançant l'atorgament de la escriptura pública corresponent i l'ingrés a la tresoreria de Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, de l'import resultant conforme al Plec de Bases de la subhasta, al Pacte de Socis de Mediacomplex, S.A., denominat "Contracte entre Barcelona d'Infraestructures Municipals, S.A. i Rilson XXI Inmuebles, S.L. per a la venda conjunta de les accions de Mediacomplex, S.A. que posseeixen" subscrit el 8 de maig de 2017 i prorrogat mitjançant la "Novació modificativa" el 2 de maig de 2018, i conforme també als termes de l'oferta irrevocable formulada per HEVF Master HoldCo S. à r.l. Autoritzar a Barcelona d'Infraestructures Municipals, S.A. a acceptar l'oferta d'adquisició de les accions de Mediacomplex, S.A., formulada per HEVF Master HoldCo S. à r.l. el 27 d'abril de 2018 en tots els seus termes i manifestacions i per tant a vendre les 6.638 accions (numerades de la 1 a la 6.638) de Mediacomplex, S.A., de què n'és titular en els termes de l'oferta indicada, atorgant l'escriptura pública que figura annexada a l'oferta, i també a rebre el preu en la forma també allí fixada, així com a efectuar totes les declaracions i els tràmits necessaris per a la plena eficàcia de la compravenda d'aquestes accions.

El Sr. Pisarello recorda que al principi del mandat es va exigir a Rilson el pagament del rendiment garantit acumulat, a la qual cosa aquesta empresa va respondre amb l'oferta de venda conjunta de les accions i posterior pagament del deute. Precisa que les condicions de la venda eren que es realitzés mitjançant subhasta pública, i que la qualificació urbanística del solar fos 7 i, per tant, que no canviés la titularitat del terreny. Indica que en el Plenari del 26 de maig de 2017 es va autoritzar a Bimsa a alienar les accions de Mediacomplex corresponents al 33,3% del total, i que la subhasta va quedar deserta i, finalment, la societat HEVF Master va presentar una oferta de 2.812 euros per acció, de manera que la participació de Bimsa va quedar valorada en 18.785 euros, amb un increment d'1.139.000 euros respecte a l'import original de la subhasta; i d'acord amb aquesta normativa patrimonial, es proposa acceptar l'oferta.

La Sra. Rognoni es remet al vot favorable emès el maig passat en comissió. Consta que s'han complert els objectius inicialment previstos el 2003; i confirma que han analitzat a fons l'estudi de l'interventor, específicament quant als punts 4.2 i 4.4, motiu pel qual ratifica que votaran favorablement aquest punt.

El Sr. Sierra avança que faran una abstenció en aquest punt, ja que malgrat que veuen bé que s'hagi fet una licitació i considerin adequat el preu, fan un acte de fe en refiar-se que l'hipotètic comprador pagui el deute contret per Rilson amb aquest ajuntament.

Posa de manifest que la situació generada a l'edifici Imagina de Mediacomplex els fa desconfiar força; i entén que haurien de demanar explicacions no només al govern municipal per aquesta operació en la recta final del mandat, derivada també del cop de l'octubre passat per part dels independentistes, sinó que també n'haurien de demanar als governs del PSC i del Sr. Trias dels motius pels quals l'empresa esmentada mai no ha pagat el lloguer a l'Ajuntament.

La Sra. Capdevila fa referència a l'acord aprovat el 2012 que va permetre formar la societat Mediacomplex amb l'objectiu de construir l'actual edifici situat a l'avinguda Diagonal per començar a dinamitzar aquella zona del 22 per convertir-la en un clúster de la indústria audiovisual.

Confirma que una vegada assolida bona part dels objectius, consideren que no té sentit mantenir la participació municipal en aquesta societat i, per tant, estan d'acord amb la venda de les accions a fi que aquest ajuntament deixi de formar part de Mediacomplex.

La Sra. Ballarín precisa que avui no prenen cap decisió política sobre aquest assumpte, com sí que ho va ser la de vendre i que es va ratificar en el Plenari del Consell Municipal, i que va comptar amb el suport del seu grup. Així doncs, puntualitza que es limiten a analitzar un aspecte de legalitat, constatant que la subhasta va quedar deserta, per la qual cosa ara poden fer una adjudicació directa.

Aprofita per destacar l'aposta que el seu grup sempre ha fet pel 22 com a espai de desenvolupament estratègic de la ciutat, en col·laboració publicoprivada; i que significa un exemple de com l'Ajuntament pot proporcionar progrés a la ciutat de la mà dels sectors econòmics i de la ciutadania. I ratifica que van considerar en aquell moment que era bo que l'Ajuntament formés part del projecte per promoure el sector audiovisual.

Remarca que aquest és el model del PSC per a la ciutat de Barcelona, en el que creuen i per al qual continuaran treballant, i mentre així ho fan, altres es limiten a dir que al 22 es produeix especulació i gentrificació.

Afegeix que la societat que comprarà les accions té la seu social a Luxemburg, i atès que tindrà un dret de superfície, mantindrà durant anys una relació juridicoeconòmica amb aquest ajuntament, i pregunta al Sr. Pisarello si se senten còmodes amb aquesta transacció.

El Sr. Mulleras recorda que l'11 de març de 2004 es va constituir l'empresa Mediacomplex, entre l'Ajuntament i Mediapro, mitjançant la qual es van construir les oficines centrals de l'empresa en un solar municipal al 22. Remarca que des de llavors ençà, aquest ajuntament sempre ha complert l'acord a què es va arribar i, altrament, Mediapro no l'ha complert mai, ja que mai no ha pagat el cànon per fer l'edifici en un solar municipal; constata que des del primer dia es va negar a pagar el lloguer i ja ha acumulat un deute de 2,6 milions d'euros amb la ciutat de Barcelona. Puntualitza que la negativa a pagar el lloguer s'ha produït amb governs municipals del PSC i de CiU, i durant tres anys amb un govern de Barcelona en

Comú; de manera que els titlla a tots de còmplices amb el fet que Mediapro mai no hagi pagat aquest cànon.

Pel que fa a la decisió de vendre l'immoble, diu que no saben si respon a un interès d'aquest ajuntament o del seu soci en aquesta operació. Precisa que el vénen a un fons d'inversió radicada a Luxemburg, i pregunta al govern si considera que aquesta operació de venda pot afavorir a algun lobby, i si tot el procés haurà estat transparent o no. Concreta, en aquest sentit, que l'oferta del fons d'inversió va ser feta el 27 d'abril, i hi va haver un consell d'administració a Bimsa el 4 de juny i no s'hi va explicar cap mena de detall de l'operació, i pregunta per què.

La Sra. Reguant indica que, de la mateixa manera que quan el Plenari va aprovar treure a subhasta les accions el seu grup es va abstenir, avui mantenen el mateix posicionament entenent que és conseqüència d'aquella aprovació.

El Sr. Ardanuy observa que l'operació conjugava en el seu moment aquest ajuntament amb un operador del sector de l'audiovisual, i servia per interaccionar amb aquest sector i la UPF. Constata que la venda garanteix l'activitat docent i de recerca de la UPF, i entén que situa cadascú en el paper que li pertoca i, per tant, avança que hi votarà a favor.

El Sr. Puigcorbé informa que els seus posicionaments en aquesta sessió seran els mateixos que els del grup d'ERC, i expressa el seu vot favorable en aquest punt.

El Sr. Pisarello puntualitza que aquesta oferta és major que la que tenien inicialment en el preu de sortida de la subhasta, de manera que permetrà que Bimsa pugui cobrar el deute. Igualment, confirma que la venda no suposa un canvi en la titularitat del terreny, que continua sent municipal, i que en el moment en què s'extingeixi el dret de superfície retornarà a l'Ajuntament, cosa que garanteix la prevalença de l'interès públic.

La Sra. Rognoni vol deixar palès que el seu grup en comissió va demanar constància que s'eixugaria el deute.

El Sr. Mulleras expressa el vot contrari del seu grup.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

3. (2018/239) Autoritzar i disposar la despesa per un import de 20.000.000,00 euros amb càrrec a la partida 0702-48559-4333, distribuïts en 5.000.000,00 euros per a l'any 2019, 5.000.000,00 euros per a l'any 2020, 5.000.000,00 euros per a l'any 2021 i 5.000.000,00 euros per a l'any 2022, condicionat a l'existència de crèdit suficient i adequat, a favor de la Fundació Mobile World Capital Barcelona, amb NIF G65760431. Ratificar l'esmena número 1 del contracte subscrit entre el Ministerio de Industria, Turisme i Comerç del Reino de España, la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, Fira Internacional de Barcelona i Turisme de Barcelona, que té per objecte la renovació de la designació de la ciutat de Barcelona com a Mobile World Capital per al període 2019 a 2023.

El Sr. Pisarello recorda que al principi d'aquest mandat es va arribar a un acord entre les principals forces polítiques municipals per renovar el contracte del Mobile World Capital del 2019 al 2023; en conseqüència, en previsió de les necessitats pressupostàries d'aquesta renovació a partir del 2019, es presenta la ratificació formal de l'acord i la corresponent dotació plurianual de cinc milions d'euros anuals a partir del 2019.

La Sra. Recasens celebra que hagi quedat lluny l'actitud de l'alcaldeessa Colau activista, que va arribar a l'alcaldia proclamant que revisaria les contractacions, privatitzacions i projectes de l'anterior mandat per comprovar si complien amb el bé comú, entre els quals hi posava al Mobile World Congress (MWC).

Per tant, reitera que estan molt satisfets de poder ratificar avui la continuïtat d'aquest motor de la ciutat, amb un pressupost de vint milions d'euros. Celebra l'ampliació en cinc anys del protocol subscrit durant el mandat de l'alcalde Trias amb GSMA a fi de renovar la condició de Barcelona com a Mobile World Capital i seu del MWC fins al 2023.

Per tant, remarca que avui revaliden el compromís entre les tres administracions que es van posar d'acord per tirar endavant un dels esdeveniments més potents de generació de progrés econòmic i social.

La Sra. Mejías avança que el seu grup votarà favorablement aquest punt, que significa una dotació de vint milions d'euros a favor del Mobile World Capital i del manteniment del MWC a Barcelona, que té un impacte molt notori econòmicament i en generació de dinamisme de creació d'ocupació, i que alhora ha generat un important clúster d'empreses tecnològiques.

Observa que allò que qüestionava Barcelona en Comú a l'inici del mandat, i els dubtes que han anat mantenint al llarg d'aquests tres anys, finalment acaba confirmant una dotació pressupostària de vint milions d'euros que permetrà que el MWC es mantingui a Barcelona fins al 2023. Destaca que es tracta d'una gran inversió que valoren com a imprescindible per l'impacte que el congrés del mòbil té per a la ciutat; això no obstant, diu que voldrien que el govern municipal també invertís més en cortesia, sobretot quan es tracta de rebre les persones que han fet possible que el MWC es quedi a Barcelona.

La Sra. Capdevila anuncia el vot favorable a aquest punt atès que l'aportació de vint milions d'euros serveix per fer efectiva la designació de Barcelona com a capital mundial del mòbil durant el període 2019-2023, i donar compliment als compromisos adquirits a partir de la renovació del contracte el 2015.

Tanmateix, insten la Fundació Mobile World Capital a treballar més intensament en l'àmbit social i en l'educatiu a fi que els beneficis que aporta aquesta capitalitat també arribin a la ciutadania de Barcelona d'una manera continuada durant l'any.

La Sra. Ballarín confirma el suport del seu grup a aquest punt, i celebra que el govern municipal, que tantes vegades ha criticat i posat en dubte el MWC, clau per a l'economia de Barcelona i de Catalunya, avui porti a votació aquesta renovació de la capitalitat de la ciutat fins al 2023.

Puntualitza que no es pot obviar que el MWC, d'ençà de la primera edició el 2006, ha generat a Barcelona un impacte econòmic de 4.400 milions d'euros. Reconeix que aquest congrés té

repercussió econòmica en diversos sectors econòmics, tal com confirma, per exemple, el gremi d'hotels, el de restauració o el sector del taxi, al qual salva la part més complicada de la temporada d'hivern.

El Sr. Mulleras es felicita pel que defineix com la "conversió d'Ada Colau" i, sortosament per a la ciutat, avui asseguruen la continuïtat del MWC fins al 2023. Destaca que si alguna cosa ha posat de manifest aquest esdeveniment és que junts arriben molt més lluny que per separat, i que si continuen plegats juntament amb la Generalitat i el govern de l'Estat poden assolir grans fites en benefici de tothom.

Confia, doncs, que la irresponsabilitat política d'alguns no doni motius perquè marxi el MWC de Barcelona.

Finalment, pregunta al Sr. Pisarello per què el 6 de juny passat no va assistir cap regidor del govern municipal al sopar d'homenatge al Sr. Hoffman que va fer una associació de comerciants de la ciutat.

La Sra. Reguant confirma que la CUP no comparteix el model del MWC, ni el model de promoció que es fa de la ciutat. Replica a l'afirmació que és un esdeveniment que genera ocupació, ja que els llocs de treball que genera són precaris i contribueix a precaritzar encara més part de la ciutadania. Afegeix que no comparteixen la lògica d'una ciutat construïda a base de grans esdeveniments, deixant en segon terme un model de ciutat per viure-hi cada dia.

Entenen que, a més, estan parlant d'una aportació econòmica a una fundació que subsisteix, bàsicament, de fons públics; i fa notar que aquest ajuntament inverteix molt, de manera indirecta, durant la celebració del MWC, com ara en l'increment de freqüència del transport públic, només per posar un exemple.

Finalment, confirma el vot en contra d'aquest punt.

El Sr. Ardanuy apunta que segons la visió que defensa la formació política a la qual pertany, Demòcrates de Catalunya, l'economia del coneixement ha de ser un eix estratègic per a la consecució d'un sistema econòmic que permeti una millor redistribució de la riquesa. Diu que el sector del mòbil i les telecomunicacions és cabdal en l'àmbit del coneixement i, per tant, és favorable a tot allò que estimuli la seva presència i consolidació a la ciutat, motiu pel qual confirma que votarà a favor d'aquest punt.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable.

El Sr. Pisarello precisa a la regidora Recasens que el govern municipal mai no ha dit que no calia fer el MWC, i sí que allò que els semblava poc seriós en una ciutat com Barcelona era que hi haguessin forces polítiques que actuessin amb la lògica de "Bienvenido Mr. Marshall"; i tampoc no comparteixen que la principal repercussió econòmica del Mobile siguin els guanys dels sectors hotelier i de restauració.

Ratifica que sempre han defensat que la importància d'aquesta mena d'esdeveniments com el MWC, l'Smart City Expo o les fires tecnològiques és, en primer lloc, és enfortir l'ecosistema productiu i tecnològic local; en segon lloc, aconseguir que a Barcelona puguin tirar endavant

iniciatives pròpies gràcies a aquests congressos, que reforcin la sobirania tecnològica de la ciutat; i, en tercer lloc, aconseguir que els beneficis d'aquesta tecnologia puguin arribar a tots els barris de la ciutat i que permeti fer divulgació tecnològica i científica.

Insisteix que aquesta és la importància que donen a aquests congressos, que té una lògica absolutament diferent que en anteriors mandats, i aquest és el projecte tecnològic i científic d'aquest govern municipal i això és el que defensa.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra de les Srs. Lecha, Rovira i Reguant.

Districte de Gràcia

4. (20180017) Aprovar l'expedient 20180017 de reconeixement de crèdit per un import de 617,10 euros atesa la necessitat de regularitzar les despeses a favor de l'empresa Futurgràfic SCCL, amb CIF F59806711, despeses realitzades l'any 2015 i no reconegudes en l'exercici que li corresponien. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 617,10 euros, amb càrrec al pressupost i partida indicats en el document comptable, a favor de Futurgràfic SCCL amb CIF F59806711.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

5. Designar l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en substitució de la Sra. Àngels Esteller Ruedas.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

6. (20180114) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu al Sr. Manuel Ibern i Alcalde per la seva tasca realitzada al llarg de la seva carrera esportiva i política en favor de l'esport a la ciutat de Barcelona.

El Sr. Asens anuncia el vot favorable a aquest reconeixement esportiu a Manuel, "Lolo", Ibern.

Manifesta el convenciment que l'esport és un instrument de cohesió i d'arrelament, motiu pel qual els CEM són gratuïts per a les persones refugiades que troben asil a la ciutat. Remarca que en el cas de Lolo Ibern, que va ser militant de Bandera Roja, l'esport va significar la salvació d'una condemna el 1969, quan va ser detingut i empresonat durant un més, ja que li va permetre demostrar que l'acusació d'haver participat en una manifestació no era certa, atès que estava disputant un partit amb la Selecció espanyola a Niça.

Destaca que Lolo Ibern és una de les personalitats esportives més conegudes i reconegudes de la ciutat, ja que no cada dia es guanya, per dues vegades, la travessia del port de Barcelona, en què va establir un rècord que va mantenir durant vint anys. Afegeix que als seus mèrits esportius com a nedador i jugador i entrenador de waterpolo, cal sumar-hi la seva llarga trajectòria com a dirigent esportiu, primer com a director d'Esports de

l'ajuntament de Barcelona, càrrec que va ocupar durant onze anys, i posteriorment el de secretari general de l'Esport el 2006. I posa en relleu el seu vincle amb el club de natació Barceloneta, el seu barri.

En conseqüència, per aquesta trajectòria, subscriuen plenament aquest reconeixement a Manuel Ibern.

La Sra. Fandos se suma, en nom del seu grup, a l'atorgament d'aquesta distinció a Manuel Ibern, que per a tots és Lolo.

Diu que obvia referir-se al seu currículum, que ja ha esbossat el tinent d'Alcaldia, però sí destacar que Barcelona en el món de l'esport, i molt especialment en la disciplina de la natació, no seria el que és avui si no hagués estat per les aportacions de Lolo Ibern; així, li han d'agrair que Barcelona hagi estat seu dels mundials de natació el 2003 i el 2013.

Destaca la seva manera de ser el fet que sempre ajuda a unir, i davant del conflicte sap posar pau i trobar-hi solucions; constata la seva generositat; i diu que mai no ha volgut assumir protagonisme, per la qual cosa està convençuda que en aquesta sala hi ha qui sent avui per primera vegada el seu nom, tot i que sempre ha estat una persona referent en aquests àmbits esportius.

Afegeix que és un home poc de despatxos i sempre d'acció, com demostra la seva trajectòria; i és la demostració palpable que l'esport és possible en gent de totes les ideologies, ja que amb ell s'hi entén tothom.

Esmenta la seva vinculació amb el seu barri, amb el club natació Barceloneta, i on se'l pot trobar en els seus escassos moments lliures. I posa en valor que és la persona referent des de fa molts anys en la Federació Internacional de Natació, el nom més important que té Barcelona en aquest àmbit. I destaca, per damunt de tot, la persona que és Lolo Ibern.

La Sra. Barceló se suma als vots favorables a atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu al Sr. Manuel Ibern, conegut com Lolo Ibern, que braçada a braçada ha anat fent el recorregut de la seva vida esportiva i professional; i que és un exemple de com la vocació es converteix en una professió que implica entrega absoluta.

Posa de manifest una trajectòria que va començar guanyant travessies del port de Barcelona, establint rècords, passant pel waterpolo, i guanyant en aquesta disciplina diversos campionats d'Espanya; va ser vuitanta-cinc vegades internacional en la selecció espanyola, i va participar en els Jocs Olímpics de Mèxic. I recorda que de la competició va passar a l'entrenament, i va ser entrenador del Club Natació Barceloneta, seleccionador espanyol, terreny en què també va aconseguir molts èxits; i de fer d'entrenador, va passar a la presidència de la comissió de waterpolo de la selecció espanyola.

Destaca, també, la part de la seva trajectòria professional que ha transcorregut en aquest ajuntament com a director d'Esports, càrrec a partir del qual va continuar la seva trajectòria en aquesta faceta de l'àmbit de l'esport com a director tècnic de waterpolo de la Federació Internacional de Natació.

Fa referència, com a dit la Sra. Fandos, que els qui el coneixen saben que és una persona conciliadora, i que no presumeix dels seus èxits, ja que quan algú es dedica a allò que sent, pensa i creu no li cal.

El Sr. Bosch considera que si hi ha alguna persona que mereix la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu és Lolo Ibern, que la mereix com a esportista amb incomptables èxits en el món de la natació i del waterpolo, com a entrenador i com a gestor esportiu.

Recorda que el va conèixer quan era director d'Esports en aquesta casa, durant el decenni entorn del Jocs Olímpics del 1992; i ja llavors va poder constatar que era una persona experimentada i molt assequible, immensament cordial i que sempre trobava una manera d'enfocar les coses i d'atendre aquells que, com ell mateix llavors, no tenien experiència ni bagatge.

Per tant, considera que és una persona que s'ha de tenir en compte, i que aquest reconeixement és absolutament merescut.

El Sr. Collboni avança el suport del seu grup a l'atorgament d'aquesta distinció a Lolo Ibern, i que ha estat una petició de la Federació Catalana de Natació, però que de ben segur qualsevol persona activa en l'àmbit esportiu de la ciutat també ho hauria fet.

Posa de manifest que per a molts dels qui no han tingut experiència en gestió de polítiques públiques esportives Lolo Ibern ha estat un referent, i representa el model Barcelona en l'àmbit de l'esport; el model que fa compatible l'ambició olímpica, la projecció internacional i la competició de primer nivell amb el suport al teixit esportiu i a les entitats de barri, com en el seu cas la Barceloneta, d'on Lolo Ibern és un dels "pares espirituals" del Club Natació Barceloneta, i un activista en favor de l'esport de base. Subratlla que aquesta doble projecció, la escala internacional de màxima qualitat i excel·lència, conjuntament amb donar suport al teixit esportiu de base, i a tots els valors que representa pel que fa a la cohesió social i la participació de la ciutadania, coincideixen en Lolo Ibern. Destaca, igualment, que ha estat un home de l'esport que ha fet de polític, que ha elaborat polítiques esportives del més alt nivell, i fent-ho des de l'empatia, no sent sectari políticament, i que ha tingut l'oportunitat d'ocupar tot el ventall de responsabilitats que pot tenir algú compromès amb el món de l'esport, entre els quals soci de base, gerent i alt càrrec de les administracions municipal i de la Generalitat.

El Sr. Fernández Díaz destaca que amb l'atorgament d'aquesta medalla l'Ajuntament reconeix la llarga trajectòria de Lolo Ibern, una de les persones més representatives de l'esport a Catalunya; un esportista que va desfilar com a portador de la bandera olímpica en la inauguració dels Jocs Olímpics del 92. Ratifica que és una persona de principis, vinculada durant tota la seva vida al món esportiu com a nedador, waterpolista, seleccionador espanyol i, actualment, president de la comissió de waterpolo de la Federació Espanyola de Natació, alhora que ha estat membre dels comitès tècnics de waterpolo, de la federació internacional i de la lliga europea de natació.

Remarca que la seva capacitat de treball i el seu lideratge no han passat inadvertits, i la prova és que tant en l'àmbit esportiu com en el de gestió pública ha tingut projecció, i cita entre més la direcció dels campionats del món de natació del 2003 i del 2013 que es van

celebrar a Barcelona, que va ser el primer director d'esports d'aquest ajuntament i nomenat, el 2006, secretari general d'Esport de la Generalitat.

Afegeix que vol destacar, també, el seu vessant humà, la seva humilitat que l'ha portat a no presumir mai dels èxits, que són molts, i que ha treballat sempre amb esperit conciliador, demostrant que en l'esport és possible la convergència de gent de totes les ideologies i sentiments.

Per tot plegat, considera que aquesta distinció premia una feina, tenacitat i valors que durant molts anys ha sabut transmetre Lolo Ibern, i que l'han convertit en un referent esportiu.

La Sra. Rovira es ratifica en la línia que la CUP ha mantingut durant tot el mandat pel que fa als reconeixements institucionals d'aquest ajuntament, malgrat que assegura que reconeixen la tasca de Manuel Ibern en l'àmbit de la militància i de l'esport.

Això no obstant, reitera que no creuen en aquesta mena de reconeixements, i que el que reconeixement vàlid és el que prové de companys i companyes, sense cap interès partidista.

Per tant, anuncia que s'abstindran.

El Sr. Ardanuy confirma que Manuel Ibern és una persona reconeguda i apreciada en aquest ajuntament, i és l'exemple del que representa l'esport i, sobretot, en els valors esportius.

Destaca la seva vinculació a l'àmbit de la natació, sobretot com a waterpolista, i que ha participat en la consolidació i el manteniment del Club Natació Barceloneta, així com també remarca la seva posterior etapa com a dirigent esportiu i en funcions més institucionals, en les quals ha continuat participant en el manteniment i l'assoliment de l'excel·lència del seu esport.

Considera, doncs, que pels seus èxits esportius, però també com a gestor i dirigent esportiu, fent gala dels valors de l'esport de constància, implicació i respecte, és plenament mereixedor d'aquesta medalla de reconeixement de la ciutat.

El Sr. Puigcorbé celebra contribuir a atorgar aquesta distinció a Manuel Ibern, que qualifica de gran esportista i gran gestor esportiu, del qual també posa en valor la seva faceta política.

Valora, doncs, aquesta trajectòria vital, alhora que és un referent per a tothom, especialment per a ell.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

7. (74/2018) Modificar les taules retributives de l'annex 3 de l'acord del dimensionament aprovat pel Plenari Municipal amb data 22 de desembre de 2017 amb el contingut que consta a l'annex i amb els efectes establerts a l'acord assolit en l'àmbit del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament i ratificat per la Mesa General de Negociació amb data 23 d'octubre de 2017, i l'acord assolit en l'àmbit de les oficines d'Habitatge de l'Institut Municipal de l'Habitatge i la Rehabilitació i ratificat pel Comitè d'Empresa amb data 1 de febrer de 2018. Publicar la present resolució en la Gasetta Municipal als efectes pertinents.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

8. (G002/2017) Resoldre les al·legacions formulades durant el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial de la Modificació de l'Ordenança de Terrasses aprovada pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 20 de desembre de 2013, de conformitat amb l'informe emès per l'Institut de Paisatge Urbà que es dona per reproduït i que s'incorpora a aquest acord a efectes de motivació. Aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança de Terrasses, aprovada pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 20 de desembre de 2013 i publicada al BOP als efectes de la seva executivitat de 31 de desembre de 2013. Publicar el present acord així com el text íntegre de la Modificació de l'Ordenança de Terrasses en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB), en la Gasetta Municipal. Notificar aquest acord als interessats amb trasllat del text de la modificació i de l'informe resposta de les al·legacions.

La Sra. alcaldessa dóna la benvinguda als representants del gremi de restauració que els acompanyen avui.

La Sra. Sanz se suma a la salutació de l'alcaldessa als representants del Gremi de Restauració; i comença la seva intervenció destacant que aquesta proposta d'aprovació de l'ordenança de terrasses és fruit de l'acord ampli assolit el desembre de 2017.

Recorda que l'ordenança actual ha generat molts problemes alhora d'aplicar-la en el territori arran de la seva rigidesa i la uniformitat de criteris per a tota la ciutat, ja que no genera el mateix impacte la instal·lació d'una terrassa en el districte de Gràcia que a Ciutat Vella o a Horta.

Precisa que l'ordenança fins ara vigent també preveia, a partir del gener d'enguany, l'obligació de situar terrasses únicament enfront dels locals, i condicionava l'obtenció de la llicència en funció de l'adaptació dels serveis, cosa que ha provocat el tancament de moltes terrasses, especialment en la perifèria.

En conseqüència, constata que l'aplicació de l'ordenança els darrers anys ha generat un debat important a la ciutat, que ha estat recollit pel govern municipal, de manera que avui plantegen l'aprovació d'una modificació de l'ordenança a fi de fer-la realista i aplicable, adaptable i flexible, que planteja un bon equilibri entre l'activitat econòmica i l'ús ciutadà i veïnal de l'espai públic; i que, sobretot, blindi i garanteixi l'accessibilitat.

Precisa que aquests són elements fonamentals que recull el text, i destaca que aquesta ordenança és necessària per a la ciutat i neix de la suma de moltes voluntats diferents.

Diu que estan convençuts que serà una ordenança que es podrà aplicar amb facilitat i que perdurarà en el temps, alhora que millorarà la gestió de les terrasses i contribuirà a reequilibrar la seva repercussió en l'espai públic, i també servirà per fomentar les bones pràctiques en col·laboració amb sector de la restauració.

Agraeix totes les aportacions que s'han fet durant el procés, i que els han permès d'arribar a aquesta proposta de consens ampli i que els permetrà disposar d'un text aplicable a la ciutat.

El Sr. Blasi també saluda als representants del Gremi de Restauració, que malauradament no hi són tots, ja que la decisió unilateral de l'alcaldesa a última hora de retirar els punts del Plenari extraordinari i l'avançament del debat d'aquest punt no els ha permès d'arribar a temps. Això no obstant, observa irònicament que es podrà arreglar amb la fotografia que posteriorment es faran tots plegats.

Posa de manifest, però, que la fotografia no pertany a la Sra. Sanz ni a l'alcaldesa, sinó que és del Gremi de Restauració per la seva perseverança; també dels grups municipals de l'oposició que donen suport a la modificació de l'ordenança vigent.

Recapitula que en el mandat anterior es va intentar de posar ordre i unificar una gran disparitat d'ordenances a fi de disposar d'un criteri general per al conjunt de la ciutat; i, d'acord amb la mateixa ordenança, allò que pertocava era adaptar-la pera assolir algunes de les virtuts que ha esmentat la Sra. Sanz com ara la flexibilitat o l'aplicabilitat.

Observa que la tinenta d'Alcaldia, quan feia referència al procés que els ha dut fins aquí, ha obviat que s'ha tractat d'una autèntica crisi que es va iniciar fa tres anys de la mà del govern de Barcelona en Comú, i que no ha tingut la capacitat de resoldre per iniciativa pròpia, i ha hagut de ser l'oposició, que fa tres anys ja va promoure un plenari extraordinari per demanar aquesta modificació. I remarca que, altrament, el govern es va dedicar a generar incendis a tort i a dret.

Celebra, però, que en aquesta recta final del mandat aportin alguna solució al problemes i fronts oberts, i manifesta la satisfacció del seu grup per haver estat part activa d'aquesta modificació i que es tanqui la crisi, malgrat que caldrà veure com s'aplica l'ordenança modificada, si realment compten amb els recursos humans suficients.

Així doncs, malgrat que no es van acceptar totes les al·legacions que va presentar el seu grup, confirma que no poden fer altra cosa que felicitar-se per aquesta aprovació.

El Sr. Blanco saluda els representants del sector de la restauració presents en aquesta sessió plenària, alguns dels quals han pogut estar aquí malgrat l'avançament de la sessió ordinària per una decisió unilateral de l'alcaldesa, que lamenta profundament i considera una falta de respecte.

Dit això, reconeix que avui han de celebrar que finalment s'hagi arribat a un acord amb el sector de la restauració per modificar l'ordenança de terrasses, i que era imprescindible fer-ho ja que la seva aplicació era inviable, establia condicions restrictives massa rigoroses, va generar conflictivitat social i la pèrdua de llocs de treball.

Constata que el seu grup fa tres anys que reclama diàleg amb el sector i la modificació de l'ordenança i va ser impulsor del plenari extraordinari en què es va tractar; per tant, celebren que el govern hagi rectificat i hagi presentat aquesta modificació que aporta més flexibilitat.

Manifesta que vol aprofitar aquesta intervenció per fer una defensa de les terrasses de Barcelona. Observa que sovint s'invoquen els problemes de convivència, accessibilitat i ús de l'espai públic com algunes de les causes per restringir i limitar les terrasses; i reconeix que cal regular la seva implantació per garantir l'accessibilitat i la convivència. Això no obstant, creu que també cal reconèixer que en termes de convivència les terrasses ofereixen un

balanç altament positiu, ja que, si estan ben ateses, generen més seguretat, civisme, neteja i més vida i activitat ciutadana.

Afirma que les terrasses i els vetlladors s'han de conservar, ja que creen ocupació i ofereixen un servei a la ciutadania molt demandat. Per tant, considera injust associar les terrasses amb l'incivisme; i, altrament, és imprescindible que l'Ajuntament reconegui els seus beneficis, i no només econòmics, sinó principalment en termes de convivència i de seguretat i benestar.

En conseqüència, reitera el vot favorable del seu grup.

El Sr. Coronas anuncia que ERC també votarà a favor d'aquesta modificació de l'ordenança de terrasses.

Remarca que després de tres anys de debats en comissió i de llançar-se els plats pel cap quan es tractava de l'ordenança de terrasses, el seu grup, que ha estat molt crític amb la política de terrasses, va ser conscient que hauria de fer alguna renúncia si realment hi havia voluntat d'acord; i posa en valor que gran part de la feina per arribar-hi l'ha feta ERC, que ha dedicat moltes hores a aquesta qüestió, s'ha reunit amb totes les parts implicades, amb les entitats veïnals com la FAVB, la plataforma "Carrers per a tothom", i amb el Gremi de Restauració que, al seu torn, també ha fet renúncies; i reconeix que quan un dels sectors més exigents acaba fent renúncies és quan s'obre la possibilitat clara d'arribar a un acord.

Subratlla, però, que tenien molt clar que el seu grup no renunciava a tres grans principis en l'ordenança de terrasses, el primer dels quals, l'accessibilitat com un element irrenunciable; en segon lloc, acceptant que hi havia d'haver criteris de flexibilitat, la necessitat d'acotar-los i establir un mecanisme que impedís que s'apliquessin de manera arbitrària, ja que estava en joc l'equilibri de l'espai públic; i, en tercer lloc, garantir que els llocs de treball que generen les terrasses fossin de qualitat.

Per tant, celebren que s'atorgui la llicència a terrasses ateses; i que en el moment de sol·licitar la llicència sigui preceptiu presentar la documentació relativa als treballadors, i que acrediti que es compleixen els convenis dels gremis respectius.

Conclou que, en gran part, es consideren autors del consens assolit per aquest acord i expressa el vot favorable.

La Sra. Ballarín precisa que avui aproven la modificació de l'ordenança de terrasses del 2013, una norma que segons moltes veus autoritzades va ser un autèntic nyap, ja que no era possible adaptar-la a les diferents realitats de la ciutat; va condemnar a la desaparició centenars de terrasses i locals de la ciutat, alhora que va causar una gran inseguretat jurídica a molts restauradors i treballadors del sector.

Per tant, celebra que amb l'aprovació d'aquesta modificació s'enterri per sempre la nefasta ordenança de terrasses i els efectes tan negatius que ha provocat. Tanmateix, diu que s'imposa preguntar-se per quina raó s'ha trigat tres anys a fer efectiva la modificació, i assegura que la resposta per al seu grup és que es tracta del temps que ha costat vèncer la resistència numantina de Barcelona en Comú en contra de la modificació.

Posa de manifest que la restauració va començar a ser una prioritat per al govern de Barcelona amb l'entrada del PSC, i recorda que la primer mesura del govern de coalició va ser l'impuls i el suport a la restauració; afegeix que també van posar fil a l'agulla per modificar l'ordenança, treballant en la identificació dels problemes, estudiant l'accessibilitat, distàncies, estufes, i intentant teixir consensos amb el Gremi de Restauració, la FAVB i els grups polítics. Indica que van cercar-lo garantint l'equilibri entre els interessos dels restauradors i el dret de tothom a gaudir de l'espai públic.

Recorda que, mentrestant, el soci majoritari de govern no va ajudar-los, de manera que el PSC s'anava posant d'acord amb totes els grups tret de Barcelona en Comú, que a finals de juliol de 2017 va dir que no subscriuria cap acord polític que no tingués el beneplàcit de la FAVB.

Remarca que durant més de dos anys, la voluntat de Barcelona en Comú de posar seny a l'ordenació de terrasses ha estat pràcticament nul·la; en aquest sentit, apunta que fa pocs dies uns restauradors els deien que el govern Colau s'havia menjat amb patates la nova ordenança; i sense haver de recórrer a la metàfora gastronòmica, afirma que el seu grup està convençut que si el govern porta aquest punt a votació és perquè té el suport de la ciutadania i de tots els grups, excepte del mateix grup de govern i la CUP; entén que ho fa pel vertigen que va sentir per les divuit mil signatures recollides; pel pànic que li va causar que la modificació de l'ordenança de terrasses arribés al Plenari per iniciativa ciutadana i comptés amb el suport majoritari.

Malgrat tot, confirma que estan d'acord amb aquesta modificació i avança que estaran molt amatents a la seva aplicació; vetllaran perquè no hi hagi cap dogmatisme o manca de criteri en l'aplicació.

El Sr. Mulleras saluda també els representants del Gremi de Restauració que els acompanyen a la tribuna de convidats, en un plenari molt important per al sector però també per a la ciutat i per als grups polítics de l'oposició.

Recorda que el primer plenari extraordinari del mandat, el juliol del 2015, va demanar-lo el seu grup a fi de resoldre el problema de les terrasses amb els restauradors. Per tant, diu que estan plenament satisfets perquè, malgrat que hagin passat tres anys, es pugui posar punt final a aquest conflicte, que qualifica d'autèntic culebrot. I remarca que s'ha arribat fins aquí, no pas gràcies al govern municipal, sinó a la iniciativa que va endegar el Gremi de Restauració i el consens a què es va arribar amb la majoria de grups de l'oposició.

Per tant, dóna la benvinguda al govern municipal al consens assolit, i diu que confien que es trenqui el consens social i amb el sector amb l'aplicació de l'ordenança modificada.

Precisa que s'han presentat vint-i-set escrits d'al·legació a la modificació de l'ordenança, i consideren que el govern hauria d'haver estat més receptiu envers algunes d'aquestes al·legacions. En aquest sentit, fa avinent que han expressat la seva preocupació per la manca de justificació jurídica de la introducció de competències laborals en la modificació, i diu que lamenten que això pugui donar lloc a impugnacions. I aprofita per deixar clar que el seu grup no està d'acord amb la introducció d'aquests canvis en competències laborals.

Ratifica que el vot del seu grup és a favor de les terrasses, a l'ordenança, i al sector de la restauració, essencial per a la ciutat.

Puntualitza que estan davant d'una modificació de l'ordenança vigent, no una de nova, i, en conseqüència, es manté el cos central del text del 2013; i entenen que la modificació respon a la voluntat de facilitar l'activitat econòmica; i afirma que allò que vol el grup del PP és fer compatible el descans dels veïnats i el gaudi de les terrasses; consideren que cal unificar normes mantenint les zones d'excel·lència.

Conclou que una normativa com aquesta ha de ser facilitadora i no un obstacle per a l'activitat; alhora que ha de ser amable amb els drets dels col·lectius de persones amb discapacitats.

La Sra. Reguant opina que, per més que s'hi entestin, aquest no és un debat a favor de les terrasses o en contra, sinó de la manera com conceben la ciutat i l'espai públic, amb terrasses i més coses. Considera que aquest és el debat, malgrat que hi hagi qui vulgui vincular-lo exclusivament a terrasses sí o no, marcant també el model de ciutat.

Assenyala que es parla d'un acord ampli a què es va arribar el novembre passat, i que es va produir entre la majoria de grups municipals i el Gremi de Restauració, però no amb el moviment veïnal ni les associacions de persones discapacitades, que en el seu moment es van posicionar en contra pels problemes que suposen les terrasses per a la mobilitat. En conseqüència, puntualitza que es tractava d'un "acord ampli" que partia de girar l'esquena a una part de la ciutadania.

Considera que, en el fons, el problema d'aquesta ordenança és que respon a una concepció neoliberal de l'espai públic, i que aquí és on rau el problema, tot i les modificacions que s'hagin produït en aquest procés, que els mateixos grups que les han promogudes han reconegut que no eren substancials.

Per tant, entenen que són a la casella de sortida, la que els ha de fer plantejar quin model de ciutat volen, conscients del que propugna aquesta ordenança de terrasses, que continua mantenint la línia de molts governs precedents de vendre l'espai públic, i que la plusvàlua que generi vagi a mans privades.

Reitera, doncs, que consideren que aquest debat tracta de la concepció de l'espai públic, que el seu grup vol per a la ciutadania, que permeti la socialització, però que garanteixi la mobilitat de tothom, i per tant, es ratifica en vot contrari a la modificació de l'ordenança.

El Sr. Ardanuy entén que aquesta modificació hauria de servir per corregir les deficiències i rigideses de l'ordenança de terrasses, però de facto el govern s'ha limitat a acceptar les modificacions proposades pel sector.

Diu que li preocupa que es pugui estar passant la decisió final quant a la interpretació de l'ordenança als tècnics i, per tant, que es puguin produir resolucions dispars en qüestions equivalents; afegeix que també lamenta que s'hagi perdut l'oportunitat per implicar encara més el sector de la restauració en la sostenibilitat mediambiental o en la lluita contra la contaminació acústica.

No obstant això, i considerant que es tracta d'un pas endavant per a la reordenació de les terrasses, i tenint en compte la possibilitat de fer una nova modificació si es detecten externalitats negatives, avança el seu vot favorable.

El Sr. Puigcorbé avança el vot favorable i expressa la seva intenció de no renyar ningú.

La Sra. Sanz diu que està d'acord amb els arguments que ha expressat la Sra. Reguant, que ha dit que aquest no és un debat sobre terrasses sí o no, sinó sobre un model de ciutat equilibrat en cada districte i en cada territori, i per això es doten amb instruments que els permetin preservar una activitat econòmica positiva en general, però també un espai públic que ha de garantir l'accessibilitat, el descans veïnal i la convivència.

Fa notar al regidor Blanco que no es tracta només d'un problema d'accessibilitat, sinó també de descans dels veïnats, i entenen que s'ha d'incorporar aquesta reflexió en el marc de l'ordenança.

Diu a la Sra. Ballarín que considera molt agosarat el seu relat, i que pot recordar-li la feina que es va trobar feta corresponent a l'any i mig que el grup del PSC va dirigir aquesta proposta, però assegura que no té intenció de fer-ho avui, en què el que s'ha de fer és recordar per què arriben a aquesta proposta de modificació de l'ordenança. I remarca que si avui la poden aprovar ha estat gràcies a les aportacions de tothom, i de la bona voluntat de moltes persones.

Per tant, diu que vol agrair les renúncies, però sobretot, la bona voluntat que els permet tenir un text que era necessari, que és flexible i que millorarà amb la seva aplicació en els diferents territoris de la ciutat; i atesa aquesta diferència, constata que caldrà el sentit comú per aplicar-la.

El Sr. Blasi posa de manifest que avui poden parlar d'equilibri, accessibilitat, flexibilitat o convivència perquè s'ha establert diàleg, i perquè l'ordenança vigent ja contemplava que hi hagués una modificació, com és el cas.

Desitja novament que l'aplicació d'aquesta ordenança es faci en coherència amb els discursos que majoritàriament avui han pogut escoltar, de manera que ratifica el suport del seu grup a la modificació.

El Sr. Blanco s'adreça als grups que ara s'anoten el punt de la modificació de l'ordenança; en aquest sentit, posa en valor que el grup de la CUP és coherent i sempre ha defensat el mateix, no pas com altres grups; recorda als grups Demòcrata i del PP que van aprovar l'ordenança que ara es modificarà, i que l'aportació del grup d'ERC ha estat exigir un salari mínim de mil euros, quan el conveni del sector de la restauració el té establert en més de mil dos-cents.

El Sr. Coronas puntualitza al Sr. Blanco que allò que han proposat és el compliment dels convenis, i no res d'un salari mínim de mil euros, i que té a veure amb una altra cosa.

Per tant, assegura que com a veí, celebrarà asseure's en una terrassa atesa per algú que cobra com pertoca.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

9. (18SD009/1-NT) Resoldre les al·legacions formulades durant el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial de la Modificació de l'Ordenança reguladora dels Procediments d'Intervenció Municipal en les Obres (ORPIMO), de conformitat amb l'informe emès per la Direcció de Serveis de Llicències de la Gerència Adjunta d'Urbanisme, que es dona per reproduït i que s'incorpora a aquest acord a efectes de motivació. Aprovar definitivament la Modificació de l'Ordenança reguladora dels Procediments d'Intervenció Municipal en les Obres (ORPIMO) aprovada pel Plenari del Consell Municipal, en sessió celebrada el 25 de febrer de 2011 i publicada al BOP als efectes de la seva executivitat de data 25 de març de 2011. Publicar el present acord així com el text íntegre de la Modificació de l'Ordenança reguladora dels Procediments d'Intervenció Municipal (ORPIMO) en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB), en la Gasetta Municipal. Notificar aquest acord als interessats amb trasllat del text de la modificació i de l'informe resposta de les al·legacions.

La Sra. Sanz explica que des de fa alguns mesos han detectat que en ocasions no es garanteixen els drets dels llogaters quan es fan grans rehabilitacions, i confirma que han actuat en casos clars de pràctiques abusives de la propietat d'edificis a fi de fer fora els llogaters, i d'aquesta manera reformar i vendre els pisos a preus desorbitats.

Per aquest motiu, manifesta que aquest govern està plenament compromès a desplegar totes les mesures necessàries per protegir la ciutadania d'aquests abusos del mercat de lloguer i fer prevaldre els drets dels llogaters per sobre de tot.

Així doncs, emparant-se en la llei pel dret a l'habitatge de Catalunya i també la llei de sòl i rehabilitació urbana estatal, plantegen una proposta de modificació de l'ordenança reguladora dels procediments d'intervenció municipal en les obres (ORPIMO) a fi de protegir el dèbil enfront de les operacions especulatives de grans propietaris, i que puguin derivar en casos d'expulsió residencial i gentrificació.

Per tant, proposen, d'una banda, garantir una declaració responsable dels promotors a fi que es responsabilitzin del real·lotjament d'obligat compliment per llei; i, d'altra banda, l'elaboració d'un informe que permeti valorar si la llicència s'ha d'atorgar o no, en funció de la garantia dels drets dels llogaters. Alhora, remarca que els permetrà identificar els incompliments d'aquestes obligacions a fi de motivar la denegació de la llicència.

Afegeix que s'incorpora en aquesta modificació de l'ordenança la incentivació de la producció d'energia solar, simplificant els procediments administratius, i preveure mesures de seguretat en les obres amb incidència al subsòl.

El Sr. Martí manifesta que el seu grup ha compartit des del primer moment la preocupació del govern i d'amplis sectors socials per fer alguna modificació puntual de l'ORPIMO per garantir realment els drets que la llei atorga a les persones que són objecte d'intervencions de rehabilitació en les finques que habiten. Confirma, per tant, que hi estan d'acord, i demanen al govern que des del primer moment, i paral·lelament, que s'intervi i es regula aquesta ordenança, posi els mitjans en els serveis municipals, especialment els de llicències en alguns districtes on especialment estan molt col·lapsats, i que s'agiliti el tràmit administratiu, i que els informes complementaris no acabin col·lapsant encara més els serveis de llicències.

El Sr. Blanco assenyala quant a aquesta modificació que Ciutadans ha estat l'únic grup que ha presentat al·legacions, que justifica perquè els semblava important assegurar que de la modificació no es desprenguessin noves obligacions per als promotors que ja estiguessin contemplades en les normatives urbanístiques vigents; que es determinés clarament quin és l'òrgan municipal competent per emetre l'informe; i que en cas d'incompliment per part de l'administració, això no comportés cap demora en els expedients de llicència d'obres. I afegeix que també van demanar que s'afegís, cosa que s'ha fet, un annex al punt setè que aclarís més concretament els criteris objectius que determinarien la resolució d'un informe desfavorable.

Indica que una vegada aclarits aquests aspectes, i atès que l'objectiu de l'ORPIMO és protegir l'habitatge habitual i els drets llogaters en edificis que són objecte de rehabilitació, avança que el seu grup votarà favorablement.

El Sr. Coronas avança que el seu grup farà un vot a favor d'aquesta modificació perquè comparteix els criteris, especialment el requisit al propietari d'aportar una declaració responsable en el cas de fer grans obres de rehabilitació, que inclogui un llistat dels ocupants i la seva situació. En aquest sentit, posa com a exemple el cas de l'alberg de la Vila Olímpica, en què la propietat va fer una declaració responsable falsejant les dades, i que no va ser prou motiu per aturar les obres. Afegeix que per la justificació del dret a l'habitatge, s'haurà de presentar un pla de real·lotjament en els supòsits de grans rehabilitacions, al qual haurà de donar el vistiplau Habitatge.

Demana en nom del seu grup que es revisin els terminis d'execució de les obres, atès que en les de rehabilitació consideren que els terminis són molt ajustats, i si s'acaben allargant i s'ha de prorrogar, allò que no poden fer és tenir l'obra aturada i els veïns i veïnes més temps fora dels seus habitatges.

El Sr. Mòdol també se suma als vots a favor d'aquesta modificació que ha de permetre garantir els drets dels llogaters de mantenir els seus habitatges, i es refereix a l'opinió que van manifestar al respecte en la sessió passada de la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat. Recorda que llavors ja van avisar que afegir un tràmit addicional a les llicències requeria dotar els cossos tècnics amb els recursos necessaris per dur-lo a terme.

I avisa al govern que per molt que parli d'habitatge, aquest no es construirà tot sol, i que no per parlar-ne a bastament podran amagar allò que no estan fent.

El Sr. Mulleras remarca que l'Ajuntament ha de facilitar l'activitat econòmica a Barcelona, però amb garanties als veïns.

Entenen que aquesta modificació de l'ORPIMO pot suposar un increment de la burocràcia, i no saben si significarà augmentar les garanties o donar un valor social afegit a l'ordenança.

Diu que estan d'acord amb què es donin garanties als llogaters d'edificis en rehabilitació, però també creuen que no es poden generalitzar els comportaments d'assetjament immobiliari, i culpabilitzar tothom d'uns comportaments que són minoritaris.

Així doncs, es referma en l'opinió que la modificació de l'ordenança generarà més burocràcia, més costos administratius; i remarca el fet que no distingeix entre llogaters legals i els que ocupen il·legalment un habitatge. Per tots aquests motius, anuncia que faran una abstenció.

La Sra. Reguant es ratifica en allò que ja van expressar amb motiu de l'aprovació inicial, i avança que votaran favorablement perquè entenen que és de mínims posar instruments per començar a garantir no només el dret a l'habitatge, sinó que els veïns i les veïnes puguin preservar alguns drets enfront de grans rehabilitacions per part de lobbies immobiliàries.

El Sr. Ardanuy indica que votarà favorablement, tot i que creu que cal valorar l'impacte que tindrà aquesta mesura en la lluita contra la pressió als arrendataris.

El Sr. Puigcorbé anuncia el seu vot a favor de la modificació de l'ORPIMO.

La Sra. Sanz agraeix els vots favorables.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

10. (17PL16462) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació de les normes urbanístiques del PGM que regulen els aparcaments al terme municipal de Barcelona, d'iniciativa municipal; amb les modificacions, respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de l'esmentada Direcció de valoració de les al·legacions; ambdós informes consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord; i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

Es retira el dictamen precedent.

Districte de l'Eixample

11. (18PL16539) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació Puntual del Pla Especial Urbanístic d'ordenació del subsòl del Mercat de Sant Antoni, d'iniciativa municipal a instància de l'Institut Municipal de Mercats, amb les modificacions, respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

La Sra. Sanz assenyala que la proposta ha de permetre incorporar la regulació dels nous usos en les plantes soterrades del mercat de Sant Antoni per mantenir les restes arqueològiques trobades; igualment, esmenta que es preveu un espai veïnal de cinc-cents metres quadrats, i un espai museístic de les restes romanes que es desenvoluparà en una propera fase.

Indica que la modificació dels usos permesos inclou l'admissió d'usos de proveïment i de subministrament, culturals, esportius, recreatius, tecnicoadministratius i de seguretat.

El Sr. Blasi precisa que la modificació de l'ordenació del subsòl implica, bàsicament, tres nous usos; un de sobrevingut, les restes romanes, i dos que canvien el model de remodelació, l'espai veïnal i el nyap de l'equipament esportiu, que afirma que el seu grup no pot avalar.

Retreu l'opacitat del govern en aquest punt, que treu a concurs i adjudica una activitat que està suspesa al resta del barri, i es pregunta què en pensen els gestors esportius públics, atès que amb aquesta actuació es trenca amb el model de gestió esportiva de Barcelona i suposa un perjudici per al conjunt d'equipaments esportius públics de la ciutat, i concretament amb els del barri de Sant Antoni.

Considera que el govern ha tingut prou temps per treballar aquest assumpte, però que ho ha fet tard i malament.

El Sr. Blanco indica que el seu grup havia votat favorablement aquest punt en comissió, però atesa la intervenció del Sr. Blasi, que qüestiona la manera com s'ha assignat un ús esportiu que no és apropiat en un mercat municipal; i atenent les informacions que els han arribat aquests darrers dies respecte a possibles irregularitats en l'adjudicació d'aquests espais, anuncia que canviaran el sentit del vot i faran una abstenció.

El Sr. Coronas també s'expressa en el mateix sentit que el regidor Blanco, i diu que canviaran la seva votació favorable en comissió per una abstenció. I ho justifica perquè una cosa que se'ls presentava com un tràmit administratiu urbanístic molt senzill i acordat amb tothom, ha resultat que mig amagava un aspecte que no es va plantejar en els termes de l'acord.

Manifesta que el seu grup no ha amagat mai que és molt crític amb el model esportiu de la ciutat i la gestió dels equipaments, però el que ja els sembla increïble és que l'Ajuntament es llanci pedres a la teulada i vagi en contra del seu propi model esportiu.

Així doncs, tenint en compte aquesta situació sobrevinguda, que sembla que parteix d'unes decisions preses i unes adjudicacions que han tirat endavant, diu que voldrien que els donessin explicacions de per què ha tirat endavant abans que hagin estat definits els nous usos.

El Sr. Mòdol se suma als mateixos termes en què s'han expressat els ponents que l'han precedit, i confirma que el seu grup també canviarà el posicionament expressat en comissió una vegada que han pogut analitzar més a fons la situació, i han pogut parlar amb els diferents agents implicats.

Indica que tenen dubtes sobre si s'ha fet una gestió correcta pel que fa a la inclusió d'aquest ús esportiu en el subsòl i, per tant, avança que s'abstindran.

El Sr. Mulleras pregunta a la Sra. Sanz quin benefici reporta el fet que hi hagi un gimnàs al mercat de Sant Antoni i, altrament, no sigui bo per als veïns que es pugui obrir un centre esportiu a l'avinguda Mistral, per exemple; per què el pla d'usos de Sant Antoni prohibeix que s'obrin gimnasos i, a canvi, el govern municipal en pretengui obrir un dins d'un equipament municipal com és el mercat. I pregunta per què s'han donat condicions tan favorables a la ubicació d'aquest gimnàs.

Igualment, es refereix al canvi en la votació dels grups de Ciutadans, d'ERC i del PSC, que van votar favorablement en comissió i avui s'abstenen.

Per tot plegat, demana a la Sra. Sanz que es retiri aquest punt de l'ordre del dia, que es deixi sobre la taula, ja que pot ser que avui no s'aprovi.

La Sra. Reguant avança que el seu grup farà una abstenció en aquest punt.

El Sr. Ardanuy expressa la seva abstenció.

El Sr. Puigcorbé s'absté.

La Sra. Sanz observa que els grups repeteixen constantment la imprecisió que el pla d'usos que estan treballant en l'àmbit del barri de Sant Antoni no preveu l'activitat de gimnàs. Replica que això no és cert, i precisa que es determinen unes condicions de distància, com s'ha fet amb altres usos; i remarca que el pla no incorpora el mercat de Sant Antoni.

Fa avinent que l'IM de Mercats ha fet un treball des de la perspectiva urbanística, i que molts dels presents coneixen perfectament perquè han tingut responsabilitats en aquesta matèria, i que en el seu moment va preveure que hi podien haver usos no alimentaris en aquest àmbit; i es va convocar un concurs i, concretament una empresa, va presentar el servei de gimnàs, i es va valorar l'opció.

Addueix que si això planteja tants dubtes als grups municipals i consideren que és un problema, proposa d'obrir un debat en el marc de mercats. I insisteix que no està recollit enlloc que no es permeti l'ús de gimnàs. I s'avé a retirar aquest punt de l'ordre del dia a fi d'assolir el màxim consens possible més endavant.

El Sr. Blasi confia que es recuperi la transparència, i considera que és greu haver tret a concurs i adjudicat un ús que no estava contemplat, i que a més posa en conflicte el model esportiu públic i la seva gestió a Barcelona.

El Sr. Coronas agraeix que es retiri aquest punt i que es pugui millorar el plantejament d'aquest espai.

I diu que no voldria creure que Mercats actua com un compartiment estanc, sinó que forma part d'una institució que és aquest ajuntament.

El Sr. Mulleras indica que atenent al fet que seu grup hauria votat en contra d'aquest punt, remarca que la retirada del punt ha evitat que no tirés endavant. Per tant, agraeix que s'hagi retirat, així com el diàleg i la transparència que hi pot haver a partir d'ara.

Es retira el dictamen en debat.

Districte de Sant Martí

12. (17PL16505) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a la transformació de l'edifici industrial consolidat situat al carrer Ciutat Granada núm. 68, promogut per Inmobiliaria Castrejana SL; amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i també del Sr. Puigcorbé, i el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

13. (18PL16553) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a l'ordenació de l'equipament situat al carrer Perú 139, al Districte de Sant Martí, d'iniciativa municipal a instància del Consorci d'Educació de Barcelona.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9353) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. com a concessionari, demanar la pròrroga de la concessió C-1004 sobre el front marítim del Poblenou, i seguir negociant la desafectació amb l'Estat mitjançant una nova delimitació de la Zona marítimo-terrestre. 2. Definir des d'un punt de vista municipal el model d'usos ciutadans en aquests espais. 3. Instar a la Generalitat, metre es segueix negociant amb l'Estat, a que es dugui a terme la divisió de la concessió, donant un tractament diferenciat a les àrees d'interès econòmic. 4. Establir un marc de diàleg amb els actuals operadors i els veïns per tal de valorar la idoneïtat de les activitats que actualment s'hi realitzen.

El Sr. Martí manifesta que el seu grup considera de gran impacte i rellevància política, econòmica, social i urbanística aquest assumpte. Així, assenyala que s'apropa la fi de la concessió de gairebé 480.000 metres quadrats entre la Barceloneta i el Fòrum, que implica trenta concessions, prop de tres mil llocs de treball directes, i uns drets d'ús de fruit dels concessionaris corresponents. Precisa que està parlant de l'Hotel Arts o la Torre Mapfre, de restaurants, bars i txiringuito, és a dir, de molts negocis concessionals.

Recorda que en la sessió del març de la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat el seu grup va presentar una proposta semblant a aquesta, que instava el govern municipal a negociar la pròrroga de les concessions, que consideren del tot necessària tant del des del punt de vista legal, com per evitar la inseguretad jurídica que podria afectar els operadors, que com tots saben estan força preocupats i amb motiu.

Fa avinent que el seu grup s'ha mostrat favorable a estudiar canvis d'usos en el futur vinculats a determinada oferta lúdica nocturna, que consideren que cal reorientar, i que reflecteixen en un dels quatre punts que componen la proposició. Indica que per aquest motiu, i per allò que també pensen els veïns de les zones afectades, han transaccionat una esmena del punt segon de la proposta amb el grup d'ERC en la línia de modificar l'actual pla d'usos a fi de reduir la presència d'aquesta mena d'oferta, que en alguns casos genera situacions d'incivisme i d'inseguretad que volen eliminar d'arrel.

Precisa que el problema polític que cal acarar i resoldre amb urgència és la negociació del govern municipal amb l'Estat, que és el titular de l'àmbit, i també amb la Generalitat i els operadors, que segons la legislació aplicable i les condicions contractuals són els concessionaris reals.

Constata, doncs, que la incertesa de cara al futur està repercutint directament en la contractació de personal per part de les empreses concessionals, en el manteniment de les instal·lacions, tant públiques com privades, i en futures inversions vinculades a ampliacions i millores dels negocis.

Precisa que la concessió C-1004, que així s'anomena la del front marítim des de l'Hospital del Mar a Bac de Roda, caduca el juny de l'any vinent, però les àrees del passeig marítim caduquen el mes vinent i, si no es fa res, arribada la data de venciment, l'Estat podria, i està en la seva obligació, reclamar la reintegració del ple domini de l'àmbit.

Recorda que la Llei de costes permet la pròrroga de la concessió, però que s'ha de sol·licitar sis mesos abans de l'extinció, per tant, remarca que estan parlant del desembre de 2018.

Insisteix en la necessitat que el govern municipal intervingui amb urgència per evitar que Barcelona perdi la capacitat d'actuar i gestionar aquesta part de la ciutat; i puntualitza que intervenir significa demanar formalment la pròrroga de la concessió, i garantir la continuïtat de l'activitat econòmica, reorientar-ne els usos en casos determinats, tal com es va fer amb el Port Olímpic, amb diàleg amb veïns i veïnes, grups municipals, concessionaris, i el Gremi de Restauració.

Adverteix que la pròrroga l'ha de resoldre la Generalitat, ja que tot i que els terrenys són de l'Estat, la gestió de la concessió és una competència transferida. Apunta que la Generalitat, amb bon criteri, ha plantejat al govern municipal la divisió de la concessió, separant els àmbits d'interès econòmic dels que no ho són, de manera que els espais públics –zones verdes, vials, equipaments– podrien ser gestionats per l'Ajuntament separadament dels que són d'interès econòmic, sobre els quals tenen usdefruit els concessionaris.

Observa que, mentrestant, el govern municipal podria continuar negociant la delimitació i la possible desafectació de l'àmbit, en base a un acord polític.

Alerta que si l'Ajuntament no reclama la pròrroga de les concessions, els titulars de l'usdefruit, les empreses concessionàries, i el dret automàtic de pròrroga, si la demanen en temps i forma, podrien demandar l'Ajuntament, que hauria de fer front a indemnitzacions milionàries.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta proposició en els quatre punts en què està estructurada, el segon dels quals ha estat transaccionat amb el grup d'ERC.

El Sr. Blanco manifesta que, en general, el seu grup està d'acord amb els punts d'aquesta proposició; així, subscriuen que l'Ajuntament hauria de sol·licitar la pròrroga d'aquestes concessions, però adverteix que el problema rau en què, al final, sempre s'acaba incloent en les iniciatives referents al front marítim el punt que diu que cal continuar negociant amb l'Estat la desafectació de l'àmbit amb una nova delimitació de la zona maritimoterrestre.

Assenyala que aquesta qüestió no és rellevant, i que la negociació amb l'Estat és absolutament innecessària per aconseguir els objectius que pretén el grup proponent, i que el seu comparteix.

Indica que, independentment del règim jurídic d'aquests terrenys, la possibilitat del manteniment de les activitats depèn només de la pròrroga que ha de sol·licitar aquest ajuntament; i remarca que és imprescindible que ho faci perquè es puguin mantenir les concessions, i l'Ajuntament, així, mantenir la seva capacitat d'influència en l'ús d'aquests espais comercials del front marítim, i que es puguin redefinir d'acord amb l'interès general, perquè siguin compatibles amb la convivència i es pugui reduir l'impacte de les activitats d'oci nocturn.

Considera, per tant, que aquesta pròrroga ja hauria d'haver estat acordada entre les tres administracions, i si no s'ha fet ha estat o bé per manca de voluntat política, o bé d'habilitat negociadora per part d'aquest ajuntament.

Repeteix que aquest ajuntament té l'obligació legal, atesa la resolució de l'advocacia de l'Estat que diu que els concessionaris reals no són les administracions sinó els particulars com a gestors dels locals comercials d'aquesta zona del front marítim, i no pot ser que siguin els qui paguin els plats trencats d'una mala gestió municipal.

Per tant, anuncia que s'abstindran en aquest punt, però insten l'Ajuntament a què immediatament demani la pròrroga de les concessions.

El Sr. Coronas confirma la preocupació del seu grup per aquest assumpte, que posa en evidència que les coses no s'estan fent bé i amb retard. Alerta que, actuant d'aquesta manera, finalment s'ho jugaran tot a una carta i pot acabar perdent, i molt, la ciutat.

Assenyala, igualment, que el traspàs per part de l'Estat és complicat; i es pregunten si realment el govern de la ciutat està disposat a perdre la capacitat de decidir sobre les activitats del front marítim de la ciutat, i diu que està convençut que li preocupen els usos, per exemple, del front marítim de la Barceloneta.

Constata, per tant, que el govern no va voler negociar la concessió, de manera que ara es troben amb un informe de l'advocacia de l'Estat que reconeix com a concessionaris reals els usufructuaris de la concessió enfront del titular, que és l'Ajuntament. Indica que això suposa que aquest ajuntament es queda sense capacitat negociadora amb els operadors, fet que qualifica de drama que s'hauria de resoldre al més aviat possible.

Recorda que el seu grup va advertir que calia tenir les dues vies obertes; és a dir, d'una banda parlar amb els operadors per mirar d'eliminar d'aquesta zona tant d'oci nocturn com sigui possible; i, d'altra banda, parlar amb l'Estat per mirar de recuperar la titularitat del sòl.

Remarca que amb tot això s'hi estan jugant el dret d'uns veïnats al descans, que estiu rere estiu veuen com els envaeixen autocars que arriben d'arreu amb turisme de tiquets de "tot inclòs" a fer les grans farres davant de l'Hospital del Mar fins a la matinada.

Considera que la ciutat no ha de permetre coses com aquestes, i ha d'establir com a prioritat la ciutadania; per això, agraeix l'acceptació de la transacció proposada pel seu grup en el sentit de posar el focus d'atenció en aquesta zona de la ciutat i en benefici dels veïns i les veïnes.

El Sr. Mòdol indica que el seu grup ha manifestat en més d'una ocasió la necessitat d'una operació municipal i amb visió de ciutat en tot l'abast del front marítim. En aquest sentit, posa en valor els governs municipals que han treballat en aquest àmbit de la ciutat per a la desafectació del domini públic maritimoterrestre; i recorda que el 2001 es va iniciar el procés d'atermenament, que va concloure en un primera fase el 2010, havent-se determinat la línia del domini públic i la declaració d'innecessitat dels terrenys, restant pendent la seva desafectació real, i que és el darrer tràmit en el procediment d'atermenament.

Tanmateix, constata que transcorreguts vuit anys tot continua igual; el govern actual insisteix a obtenir la titularitat dels terrenys públics i privats del front marítim, i diu que el seu grup dubta que en els deu mesos que resten per a la caducitat de la concessió C-1004 això es pugui aconseguir.

Remarca que si el futur alcalde o alcaldessa de la ciutat no prorroga la concessió passarà a la història per haver perdut el control i la gestió del front marítim de la ciutat en el primer mes de mandat. I afegeix que encara és més preocupant que hi hagi més de trenta establiments d'oci que actualment estan en precari, sense saber si la concessió tindrà continuïtat, cosa que es tradueix en manca d'inversió per a rehabilitació i millora dels locals, i en la inseguretat laboral per a més d'un miler de treballadors i treballadores.

I afegeix que hi ha molts veïns i veïnes que volen diàleg per abordar la millora dels usos del front marítim i reduir les molèsties que actualment els causen.

Recorda que la concessió que va des de l'Hospital del Mar fins al Fòrum es va atorgar el 1989, abans de la celebració dels Jocs Olímpics, i si no es prorroga tindrà implicacions de governança i patrimonials molt importants; precisa que en aquell moment es va optar per la col·laboració publicoprivada per aconseguir tot allò que avui conforma aquest front marítim, i els concessionaris, a més d'una cessió d'ús, tenen un dret real d'usdefruit que té implicacions patrimonials, tal com reconeix un informe recent de l'advocacia de l'Estat fet a petició de la subdirecció general de Patrimoni de l'Estat, que reconeix com a concessionaris reals dels locals del front marítim les empreses de restauració i oci, i identifica l'Ajuntament com a concessionari formal, i atorga als concessionaris reals un dret d'adquisició preferent en cas de desafectació dels terrenys.

En conseqüència, consideren absolutament imprescindible la pròrroga de la concessió i que, paral·lelament es continuï negociant l'atermenament de la zona maritimoterrestre, i avança el vot favorable a la proposició.

El Sr. Mulleras confirma que aquest és un assumpte d'una gran complexitat jurídica i, en primer lloc, manifesta que el seu grup considera que l'activitat econòmica i el manteniment dels llocs de treball que genera no es poden perdre, tot i que admet que es probable que s'hagi de matisar i d'actualitzar.

Recorda que entre l'Hospital del Mar i Bac de Roda hi ha restaurants i establiments d'oci, l'hotel Arts, la Torre Mapfre i els txiringuito del passeig.

Addueix, però, que el seu grup considera que la pròrroga no és l'única solució i, per exemple, es podria parlar d'un nou concurs, en què els concessionaris tindrien reconegut un dret d'adquisició preferent.

Consideren, però, que qualsevol solució s'ha de buscar amb un pacte a tres bandes, entre l'Estat, la Generalitat i l'Ajuntament, d'acord amb les parts afectades. Per tant, indica que s'ha d'arribar a un consens social i polític, i evitar d'arribar a qualsevol demanda patrimonial que pugui perjudicar Barcelona.

Diu que no entenen per què en aquesta proposició s'insisteix novament en la desafectació de l'Estat, ja que no creuen que això tingui res a veure amb la solució a adoptar per resoldre aquesta situació.

Reconeix, però, que l'Ajuntament ha de liderar la solució atesa l'extinció de la concessió el 2019. En aquest sentit, apunta que el seu grup vol el manteniment de les titularitats de les administracions, que es mantinguin les activitats econòmiques i els llocs de treball que generen, i que es garanteixi la qualitat de l'oferta a fi d'assegurar la qualitat del front marítim.

Assenyala, tanmateix, que desconfien de les intencions del govern municipal respecte al front marítim i, per tant, de qualsevol eina que es posi a la seva disposició, com és el cas de l'hipotètic pla d'usos inclòs en aquesta proposició.

La Sra. Rovira assenyala que, tal com van dir quan es va presentar una proposta semblant en comissió, és necessari repensar el front marítim de la ciutat, fent-ho amb el conjunt la ciutadania, i sobretot amb els veïns i veïnes afectats directament per la proximitat del front marítim, i que entenen que ha de respondre també a les seves necessitats, de manera que han de formar part activa del procés de reelaboració de les activitats en el marc d'aquest front marítim.

Igualment, constata que l'actual front marítim va vinculat a un model de ciutat, que el seu grup ja ha dit en nombroses ocasions que no comparteix, i que defensa la majoria de grups de l'oposició i el mateix govern; un model, doncs, que a dia d'avui només respon a les necessitats dels turistes i, en cap cas, a un decreixement turístic i a prioritzar les necessitats dels veïnats.

Així doncs, advoquen per revertir la situació, i consideren que no té sentit que la regulació de les activitats que s'hi desenvolupen estigui a mans de l'Estat, i que ha de ser aquest ajuntament qui ho faci.

Per tot plegat, anuncia que el seu grup votarà favorablement aquesta proposició, malgrat que no comparteix el model que decideixen els lobbies turístics i empresarials.

El Sr. Ardanuy anuncia el vot favorable a la proposició, i considera que obre la porta a debatre entorn del front marítim. Entén, però, que l'Ajuntament hauria hagut d'iniciar aquest debat fa temps, i alerta que ara el temps se'ls tira al damunt.

Considera, doncs, que cal aprofitar aquesta oportunitat per obrir diàleg i analitzar quin és el front marítim que realment volen, i que l'Ajuntament posi fil a l'agulla.

El Sr. Puigcorbé anuncia que votarà a favor de la proposició.

La Sra. Sanz ratifica que l'Ajuntament fa temps que treballa en aquest assumpte; fa més d'un any i mig que negocia, i recorda que n'han parlat a bastament en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

En conseqüència, considera que tothom sap quines són les dificultats; i confirma que l'Ajuntament vol allò que ja s'ha fet al Port Olímpic, ni més ni menys, el mateix que s'ha aconseguit allà perquè saben que és la garantia de poder controlar les activitats del front litoral per part dels Districtes de Ciutat Vella i de Sant Martí.

Entén, doncs, que tots comparteixen aquest repte, malgrat que diu que no els queda clar de quines activitats parla el grup Demòcrata en la seva proposició, si només de les que són privades, o també de les que han de ser públiques com el verd urbà o equipaments, que assegura que no hi veu reflectides.

Assenyala que, a més de la voluntat de l'Ajuntament, l'Estat ho ha de voler, i diu que confia que amb el nou govern ho podran aconseguir. Comenta que amb el govern del PP van tenir moltes entrebancs al respecte; i actualment es troben amb un informe de l'advocacia de l'Estat damunt la taula que, a més dels aspectes que aquí s'han comentat, també diu que no es pot prorrogar i que la renovació és molt difícil. En conseqüència, pregunta què han de fer tot plegats, que a parer del govern de la ciutat és apostar perquè l'Ajuntament la titularitat; i confirma que la posició de Barcelona en Comú és no donar suport a una proposició que, d'entrada, diu que la titularitat ja arribarà i, de moment, diuen que cal optar per la pròrroga.

Altrament, confirma que el seu grup està perquè totes les administracions conjuntament exigeixin la titularitat, i que això els permetrà evitar situacions com la que ha descrit el Sr. Coronas, i la proliferació d'activitats desequilibrades pel que fa a l'oci nocturn.

El Sr. Martí agraeix els vots favorables a la proposició als grups municipals i als regidors no adscrits que així ho han expressat. Tanmateix, diu que li preocupa la intervenció de la tinenta d'Alcaldia, que diu que confia que el govern del PSOE a l'Estat tingui un canvi d'actitud al respecte, cosa que està per veure, mentre alerta que el temps se'ls tira a sobre. Així doncs, consideren que si el govern municipal fia el futur del front marítim a una negociació amb el govern d'Espanya, i aquesta no arriba a bon port, l'Ajuntament i la ciutat es quedaran sense la capacitat de gestionar el front litoral del municipi.

Precisa que allò que estan dient amb aquesta proposició és que han d'escoltar la Generalitat, que manifesta que atès que existeix incertesa, allò que poden fer és separar les concessions entre aquelles que tenen un interès econòmic evident, i que el govern de l'Estat difícilment regalarà, i mentrestant es negocia la pròrroga de les concessions, ja que si es perden, els concessionaris reals que en tenen l'úsdefruit demandaran l'Ajuntament i tindran un problema doble, polític i econòmic i social. Afegeix que estan d'acord, també, amb què el pla d'usos en flexibilitzi alguns de determinats que no són ben rebuts per bona part de la ciutadania.

El Sr. Coronas posa de manifest que la proposta que el govern duia al Plenari extraordinari, finalment suspès, no incloïa aquest cas que els ocupa com un punt a reclamar a l'Estat. Per

tant, diu que els preocupa que no estigui a l'agenda de prioritats del govern, malgrat que la Sra. Sanz ho negui.

El Sr. Mulleras diu que no sap si es poden refiar del nou govern d'Espanya, però sí que està clar que, si han de resoldre aquesta qüestió en favor dels comerciants i dels treballadors d'aquesta zona, no es refien d'una Generalitat en mans de la CUP.

Remarca que l'Ajuntament ha de liderar la solució d'aquesta situació, ja que els comerciants i els treballadors en aquestes activitats estan esperant-la, mentre el temps corre a la seva contra.

La Sra. Sanz afirma que l'Ajuntament liderarà aquesta solució perquè ja ho està fent; i assegura que no confien a ulls clucs amb el nou govern de l'Estat, com tampoc no ho fan amb el de la Generalitat.

Insisteix en què l'objectiu és que tots treballin en la defensa dels interessos de la ciutat.

Adreçant-se al regidor Coronas, li recomana que es llegeixi millor la proposició a què ha fet referència, i li confirma que demanaven resoldre la desafectació de la zona marítimoterrestre arran de la seva modificació, que és una exigència que manifesten des del primer moment.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb vuit abstencions – emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa–, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Com a concessionari, demanar la pròrroga de la concessió C-1004 sobre el front marítim del Poblenou, i seguir negociant la desafectació amb l'Estat mitjançant una nova delimitació de la Zona marítime-terrestre. 2. Definir des d'un punt de vista municipal el model d'usos ciutadans d'aquests espais, a través d'un nou Pla d'Usos que restringeixi l'oferta d'oci nocturn a la Barceloneta. 3. Instar a la Generalitat, mentre es segueix negociant amb l'Estat, a que es dugui a terme la divisió de la concessió, donant un tractament diferenciat a les àrees d'interès econòmic. 4. Establir un marc de diàleg amb els actuals operadors i els veïns per tal de valorar la idoneïtat de les activitats que actualment s'hi realitzen.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/9340) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta el Govern municipal a que presenti de manera urgent: - Un pla de mesures per prevenir els atacs contra les empreses i actius turístics de la ciutat i a actuar de manera ferma i contundent contra qualsevol acció contra el turisme. - Incrementar la presència d'agents cívics educadors de carrer en aquells espais de major afluència turística per fer complir les normes de civisme i millorar la convivència entre veïns i visitants. - Incrementar les mesures de seguretat i la cooperació entre Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana, en els espais de major afluència turística, per tal d'evitar conductes incíviques així com qualsevol activitat irregular que deterioren la convivència i perjudiquen la imatge de Barcelona com a destinació turística.

La Sra. Mejías es refereix a què aquesta mateixa setmana s'ha celebrat a Barcelona, a instància del Consell Mundial del Viatge i el Turisme (WTTC), una reunió perquè tots els sectors implicats en l'àmbit turístic poguessin manifestar la seva preocupació per la situació de rebuig al turisme que es viu a la ciutat. Recorda que en l'esmentada reunió se'ls va demanar un canvi en la retòrica negativa contra el turisme, i que intentessin fer propostes en sentit constructiu per evitar que es generin alarmes injustificades en la comunitat internacional que espantessin els qui tinguessin intenció de visitar Barcelona com un referent turístic mundial.

Constata que els missatges negatius envers el turisme s'han anat succeint al llarg del temps i han tingut la seva màxima expressió l'estiu passat amb l'atac a un autobús turístic, i atacs a empreses amb interessos en el sector o mobilitzacions contra l'activitat hotelera o comercial.

Diu que allò que vol el seu grup és que aquest ajuntament, concretament els responsables en matèria de turisme, els diguin exactament si pensen complir amb la proposta que ha formulat el WTTC, si pensen canviar la retòrica que han emprat fins ara que utilitza el turisme com a instrument polític i intentant criminalitzar-lo; i aconseguir que s'impulsi un pla de mesures per evitar i prevenir els atacs contra actius turístics, com els que fa poc van tenir lloc al Parc Güell.

Insisteix en la importància de garantir una bona convivència entre veïns i visitants, i per això també sol·liciten amb aquesta proposta la implementació d'agents cívics que garanteixin el bon comportament i el compliment de les ordenances; però, sobretot, intensificar les mesures de presència de mossos d'esquadra i de guàrdia urbana en els espais de major afluència turística per evitar conductes incíviques.

Conclou, però, que allò que els interessa més és prevenir els atacs contra actius turístics, que són els que deterioren la imatge de la ciutat, i per això cal que aquest ajuntament condemni i rebutgi fermament aquesta mena d'actes i que investigui qui els provoca.

Avisa que s'ha d'evitar fer del turisme una arma llancívola com a instrument polític, i per aquest motiu diu que han presentat aquesta proposició, confiant que sigui aprovada pel plenari.

La Sra. Recasens posa de manifest que aquesta proposició exemplifica molt bé allò que és el populisme, la demagògia i la hipocresia permanent. Recorda a la Sra. alcaldessa que al darrere de l'activitat turística hi ha milers de famílies que en depenen, mentre el govern de la ciutat juga a fer discursos contraposats.

Recorda que l'estiu passat es va saldar amb pintades i cartells amb tota mena de lemes turismofòbics, amb atacs a negocis de lloguer de bicicletes, atacs al bus turístic de Les Corts, protestes al Poblenou que van acabar amb destrosses en hotels. Assenyala que la present temporada s'ha iniciat amb pintades "tourist go home" a la paret de la basílica de Santa Maria del Mar, i membres d'Arran encadenats al Drac del Parc Güell.

Exigeix que el govern aturi aquesta escalada, i el seu doble discurs. Dit això, lamenta que la regidora Gala Pin no hi sigui en aquest moment, i comenta que ahir mateix "The Guardian" es feia ressò en un article en què citava els lemes "tourist go home" i "refugees welcome", i es

preguntava per què Barcelona triava els refugiats per sobre dels turistes, i que la Sra. Pin responia en un tuit en què deia que la immigració canvia la ciutat, però que el turisme la desestabilitza.

Afegeix que el govern finança cursos i seminaris titulats "Como intentamos dominar la bestia. Movimientos sociales y políticas públicas frente al turismo" o "Treball turístic, imperi de la precarietat" dels quals és ponent la Sra. Pin. I això no obstant, s'avenen a defensar les terrasses i a fer-se la foto de rigor. Considera que és d'aquesta incoherència permanent que el govern ha de donar explicacions a la ciutadania.

Constata que més que mai hi ha degradació a la ciutat, laxitud pel que fa al compliment de l'ordenança de civisme, descontrol amb el fenomen del top manta, i competència deslleial també a les platges de la ciutat.

Dirigint-se al Sr. Colom, li recorda que va fer un pla estratègic de turisme, encapçalat per una persona que també va fer de ponent dels cursos i seminaris que ha citat.

I reclama al govern que es posi a treballar en base a les demandes que es van expressar en una recent sessió extraordinària.

La Sra. Capdevila manifesta que el seu grup considera que s'ha d'aturar qualsevol acte vandàlic, tant contra les empreses del sector turístic com el patrimoni de la ciutat, de la mateixa manera que ha deplorat qualsevol atac violent que s'hagi fet en contra de qualsevol empresa o persona.

Reconeix que les accions violentes no són la via per solucionar res, encara menys per resoldre la massificació turística a la ciutat; i diu que, de fet, els atacs turismofòbics, lluny de contribuir a millorar el model turístic fent-lo avançar cap a un turisme de qualitat, generen una imatge de Barcelona que aconsegueix justament tot el contrari.

Tanmateix, afirma que consideren que el turisme és un fenomen que s'ha de gestionar, i entenen que seria absurd titllar de turismofòbic o antiturístic qualsevol persona o entitat que busqui de canviar alguns aspectes del model turístic actual.

Precisa que el seu grup en milloraria, entre altres, la manca de regulació d'alguns sectors, el repartiment desigual dels beneficis que genera el turisme, o els efectes negatius com les molèsties en determinats veïnats, l'ús intensiu de l'espai públic o les pujades de preus que, indirectament, també tenen a veure amb l'augment de la demanda.

Considera, en aquest sentit, que confondre la voluntat de canviar el model turístic amb turismofòbia fa un flac favor a les perspectives de futur del sector turístic, que ha d'avançar cap a un model més sostenible i responsable, i que passa per canviar alguna de les polítiques pròpies d'èpoques en què, per exemple, l'afluència de visitants era molt més petita.

La Sra. Ballarín fa avinent que el seu grup sempre estarà a favor de tenir cura de les persones que volen visitar i gaudir amb civisme la ciutat, així com també del sector turístic. Així doncs, diu que volen que es posin tots els instruments possibles per garantir la bona convivència entre els visitants i els residents, que no es produeixin accions incíviques per part

dels turistes, i que es posi fre als atacs contra el sector; remarca que aquests són aspectes clau per a la pau social i el benestar de la ciutadania.

Vol deixar ben clar que el turisme és fonamental per a l'economia de la ciutat; va generar 216.000 contractes el 2017, i una aportació al PIB del 12%, i del 14% a l'ocupació. Justifica esmentar aquestes xifres a fi de posar en valor el sector del turisme per a l'economia.

Manifesta que els i les socialistes defensen un model de turisme de qualitat, que reparteixi els seus beneficis entre el conjunt de la ciutat i, per tant, desconcentrat territorialment. Admet que el model té reptes pendents com ara una major vinculació amb la cultura, donar a conèixer la realitat metropolitana i acarar el repte que suposa oferir ocupació de qualitat.

Tanmateix, reconeix que no són suficients els grans titulars, i cal que el govern municipal treballi per garantir una bona convivència, que passa per una tolerància zero envers l'incivisme del turisme, però també amb qualsevol brot de violència contra el sector i els mateixos turistes.

Recorda que durant el període que el Sr. Collboni va assumir l'alcaldia accidental, l'agost de 2017, Barcelona va patir un atac contra un bus turístic, i va donar l'ordre de personar-se en la causa, i constata que, aquesta, és per al seu grup una manera clara i contundent de posicionar-se correctament per part de l'Ajuntament.

Pregunta, una vegada més, si s'ha paralytitzat o no la instrucció que va donar el Sr. Collboni com a alcalde accidental de personar-se en la causa del bus turístic; alhora que també voldrien saber quants hotels i equipaments han patit aquesta mena d'atacs per part de persones que es declaren representants de la turismofòbia; i a quants d'aquests establiments ha trucat personalment l'alcaldessa per interessar-se.

Insisteix en el convenciment que cal treballar de manera activa amb les persones que defensen el turisme i amb el sector, i diu que confien que enguany estiguin a l'altura i treballin de manera contundent contra els qui causen aquests atacs contra el turisme.

El Sr. Fernández Díaz entén que resulta evident que el turisme és una oportunitat per a la ciutat, però, malauradament, gestions equivocades de l'activitat turística d'aquest ajuntament podrien convertir aquesta oportunitat en un problema per a la ciutat.

Precisa que l'activitat turística i tot allò que s'hi vincula genera a la ciutat de l'ordre de cent mil llocs de treball, i representa el 14% del PIB de Barcelona, de manera és una activitat fonamental per a l'economia, la inversió i la creació d'ocupació, per la qual cosa se li ha de prestar la màxima atenció i suport.

Indica que el seu grup està molt preocupat pels atacs sistemàtics, més enllà del discurs turismofòbic que promou aquest ajuntament i concretament el seu govern, per molt que ho pugui matisar i pretendre desmentir amb fets i subvencions i l'organització d'activitats promogudes o finançades per aquest ajuntament.

Per tant, avança el suport a aquesta proposició, més encara arran de l'acceptació d'un tercer punt proposat pel seu grup amb què reclamen que l'ajuntament de Barcelona es personi com a acusació particular en les causes obertes per reclamar danys en béns de titularitat

municipal, però també en els causats al sector; ja que consideren que l'Ajuntament ha de defensar el sector turístic enfront dels atacs que pateix per part d'Arran, de les joventuts d'ERC, o altres vinculats a grups antisistema.

Insisteix que cal que actuï així perquè, malgrat que no tots són atacs a béns de titularitat pública, l'activitat econòmica dels sectors privats dedicats al turisme generen una activitat econòmica d'interès general i, per tant, és imprescindible la seva protecció pública.

Per tant, atesa l'acceptació i la incorporació d'aquesta esmena, anuncia el vot favorable a aquesta proposició; i aprofita per preguntar per l'estat de la causa contra l'atac al bus turístic, si l'Ajuntament es va retirar finalment, o si TMB i l'AMB es van personar en la causa contra els representants de grups vinculats a l CUP que van promoure l'atac.

I conclou que tot això no treu la necessitat de millorar la gestió dels fluxos turístics que rep la ciutat, i que cal promocionar-la posant l'accent en la qualitat, que cal fer pedagogia dels beneficis del turisme, enfortir la col·laboració publicoprivada, eradicar activitats irregulars que malmeten la imatge de la ciutat i que fan competència deslleial a altres sectors econòmics; i, finalment, reclamar i exigir respecte i civisme per a la ciutat a visitants i residents.

La Sra. Rovira en nom del seu grup expressa el suport als diversos col·lectius que lluiten pels barris; i no creuen que la criminalització constant de la protesta per part dels grups de dretes sigui la via per resoldre la situació evident que genera el model turístic a la ciutat, que n'expulsa veïns i veïnes que, a dia d'avui, no tenen els drets garantits. En conseqüència, afirma que també les trobaran al carrer lluitant per la defensa dels barris, perquè volen viure a Barcelona i no volen ser expulsades per un model turístic depredador de la ciutat i la ciutadania.

Puntualitza que mai no ha dit que estiguessin en contra dels turistes, sinó que allò que combaten i no comparteixen és el model turístic de Barcelona, que es basa en l'explotació a cost zero per part de les empreses privades, que engreixen les seves butxaques a costa de la precarietat laboral i de la vida de les persones, i de la seva expulsió dels barris on viuen.

Qualifica de cínica que constantment es parli en aquesta cambra de plans de xoc per a Ciutat Vella, que s'exigeixi al govern que faci més polítiques d'habitatge perquè han augmentat els desnonaments, que es parli de la situació dels petits comerciants i que molts han de tancar els seus negocis i, tanmateix, d'altra banda, no es qüestioni el model turístic de la ciutat.

Insisteix que aquest model depredador de drets està estretament vinculat tots aquests casos que ha apuntat i que utilitzen per exclamar-se en aquesta cambra; i fa avinent que si realment volen capgirar les condicions de vida de la ciutadania, garantir el dret a l'habitatge, que no tanquin els petits comerços, transport per a tothom han de canviar el model turístic, i impedir que sigui la indústria privada qui decideixi sobre les polítiques públiques de la ciutat; i afegeix que per a això cal acabar també amb el poder del Consorci de Turisme, on el sector públic no hi té res a dir.

Finalment, indica que hi ha estudis suficients per confirmar que aquesta ciutat necessita apostar clarament pel decreixement turístic, perquè la situació és insostenible, i en cap cas no es redistribueix la riquesa que genera i que s'embutxaquen uns quants.

El Sr. Ardanuy diu que segurament que podria coincidir amb alguns arguments entorn a l'activitat econòmica vinculada al turisme i la manera com ha d'evolucionar per ser més sostenible socialment i mediambientalment.

Això no obstant, posa de manifest que aquesta proposició va vinculada a la manera com l'Ajuntament ha de liderar per garantir convivència i, alhora, protegir els interessos de la ciutadania, i no tant a la prevenció d'atacs a l'activitat turística; i també per corregir l'impacte negatiu de l'incivisme a la ciutat. En conseqüència, anuncia que en aquest sentit el seu posicionament és favorable, si bé manté algunes discrepàncies quant al fons de la qüestió.

El Sr. Puigcorbé anuncia que s'absté.

El Sr. Colom demana a la Sra. Mejías que deixi de faltar a la veritat, i confirma que el govern ha condemnat cadascun dels actes vandàlics que s'han produït, i confirma que es va personar en l'atac al bus turístic.

Observa que en aquesta proposició s'aborda l'aspecte del turisme només en clau negativa, i associa turisme amb seguretat, i ho fa en termes de criminalització.

Recorda a la regidora que ha renunciat a una oportunitat d'acord amb el govern, perquè prefereix utilitzar el turisme com una eina política. Fa referència a què la Sra. Mejías ha explicat que va estar en una sessió World Travel and Tourism Council (WTTC), que li recorda que va venir de la mà d'aquest ajuntament, i que entre les moltes coses que s'hi van dir, n'hi va haver dues que la regidora ha obviat, la primera de les quals va ser recomanar que no s'utilitzés el turisme com a arma política, i la Sra. Mejías ha trigat menys d'una setmana a tornar-ho a fer; i, la segona, que tots els operadors que eren presents en la sessió van elogiar la feina que fa aquest ajuntament des del punt de vista de la gestió del turisme.

Ratifica que el govern està treballant amb el Departament d'Interior per intentar prevenir els actes vandàlics, especialment en establiments turístics, per fer de Barcelona una ciutat més segura en època estival; i concretament aquest estiu han intensificat la feina dels agents cívics en els espais de gran afluència. I repeteix que l'Ajuntament no ha deixat mai de personar-se, directament o mitjançant les seves empreses participades, en tots i cadascun dels atemptats o actes vandàlics que s'han produït contra els béns de titularitat municipal, personant-s'hi com a part perjudicada.

La Sra. Mejías reclama al regidor Colom que deixi de mentir, i replica que si la sessió del World Travel and Tourism Council es va celebrar a Barcelona va ser perquè tot el sector turístic manifesta la seva preocupació enfront dels actes de turismofòbia que es donen a la ciutat, i van fer-hi aquesta trobada com un intent d'arribar a un acord per intentar canviar la retòrica que el govern ha impulsat des d'aquest ajuntament contra el turisme d'acord amb els postulats que ara defensava la Sra. Rovira. I retreu al govern que tingui instrumentalitzades diverses entitats i associacions que fa servir per a aquesta causa.

Diu que el govern no s'ha volgut sumar a aquesta proposta perquè no vol comparèixer com a acusació particular en totes aquelles causes que suposin violència contra actius i empreses turístiques, i tampoc no vol criminalitzar els atacs d'Arran i Endavant, i hi estan d'acord i els

fomenten amb accions per donar-los suport. I és justament aquesta retòrica la que es pretén redreçar des del Tourism Council.

Recorda al Sr. Colom, en aquest sentit, que va explicar en aquella sessió que el terme turismofòbia havia nascut a Barcelona, i li assegura que genera una imatge pèssima de la ciutat i enviant un missatge negatiu a la comunitat internacional, i entén que, com a responsable municipal de turisme, el Sr. Colom fa un mal favor a la ciutat si no ho vol reconèixer.

La Sra. Recasens acusa d'agosarat el regidor Colom per dir que l'oposició fa discursos alarmistes, i es pregunta si la Sra. Pin esborrarà el tuit, o si la Sra. Sanz deixarà de parlar del turisme com si fos una bèstia negra.

Justifica, doncs, que avui votaran a favor d'aquesta proposició amb l'objectiu que el govern es posi a treballar.

La Sra. Capdevila repeteix que el seu grup condemna i condemnarà qualsevol atac contra el turisme o la ciutadania; això no obstant, observa a la Sra. Mejías que presentar en gairebé cada sessió de comissió propostes en la mateixa línia és fer-ne un gra massa; i que demanar sempre plans de xoc contra l'antiturisme ajuda poc a reverit cap atac i, contràriament, acaba donant la rellevància i publicitat a unes accions que malgrat que desafortunades no han tingut una importància rellevant.

En conseqüència, avança que el seu grup farà una abstenció en aquesta proposició.

La Sra. Ballarín indica que l'únic cas en què l'Ajuntament es va personar com a acusació particular va ser el de l'atac al bus turístic, i que ho va promoure el Sr. Collboni. Per tant, pregunta què ha passat en la resta de casos.

El Sr. Ardanuy recorda que la prevenció i la lluita contra l'incivisme del turisme és responsabilitat d'aquest ajuntament.

El Sr. Colom respon a la Sra. Recasens que, potser, l'agosarada és ella, i reconeix que aquest ajuntament ha pagat un curs sobre turisme, però li recorda que la primera edició la va pagar ella com a responsable municipal durant el mandat anterior.

Per tant, considera que o bé ara fa un exercici d'hipocresia o bé llavors no es va assabentar de què estava pagant, i diu que no sap què és pitjor.

A la Sra. Mejías li diu que no el pot acusar de mentir, perquè sap que si ha vingut a Barcelona el World Travel and Tourism Council ha estat de la mà del govern de la ciutat, ben conscient de què venia a parlar, i analitzar les qüestions que afecten el sector del turisme a Barcelona, però sobretot s'hi va reconèixer que aquest ajuntament excel·leix en buscar solucions a una situació que afecta moltes altres ciutats del món.

La Sra. Mejías replica al Sr. Colom que d'allò que va venir a parlar el World Travel and Tourism Council és de la preocupació que els genera la turismofòbia a Barcelona, dels atacs contra els actius turístics i els béns patrimonials, i dir una altra cosa és negar la realitat; és a dir, que poden explicar que han vingut a parlar d'una cosa que fomenta la Sra. Pin. I afegeix

que aquest organisme va demanar que paressin de fer diagnosi i que passessin a l'acció per gestionar el turisme.

Adreçant-se a la Sra. Capdevila, diu que li sembla greu que ERC es desmarqui d'un assumpte com aquest, com avui també ho farà d'un acord contra el top manta; i els retreu que es desmarquin de condemnar atacs contra l'activitat turística i ho considera un error profund que avisa que els passarà factura electoral.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb setze abstencions – emeses pels Srs. Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, els Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pel Sr. Puigcorbé-, tres vots en contra –emesos per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant-, i vint-i-dos vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

Instem al Govern Municipal a que presenti de manera urgent: - Un pla de mesures per prevenir els atacs contra les empreses i actius turístics de la ciutat i a actuar de manera ferma i contundent contra qualsevol acció contra el turisme. - Incrementar la presència d'agents cívics en aquells espais de major afluència turística per fer complir les normes de civisme i millorar la convivència entre veïns i visitants. - Incrementar les mesures de seguretat i la cooperació entre Mossos d'Esquadra i Guardia Urbana, en els espais de major afluència turística, per tal d'evitar conductes incíviques així com qualsevol activitat irregular que deterioreni la convivència i perjudiquen la imatge de de Barcelona com a destinació turística. -Que l'Ajuntament de Barcelona es personi com acusació particular en les causes obertes per reclamar els danys patrimonials en els bens de titularitat municipals provocats per accions contra el turisme, generant violència, intimidacions o danys en el mobiliari i béns públics i danys causats al sector turístic.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/9343) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Que el Govern municipal presenti -amb caràcter mensual- un informe a la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Seguretat i Prevenció on es doni compte de l'estat d'execució del Pla de Xoc al conjunt del districte de Ciutat Vella.

Que es creï i es posi en funcionament el comitè de coordinació del pla, amb tots els agents implicats, per tal d'avançar en la resolució de la problemàtica existent al districte.

El Sr. Coronas justifica la presentació novament d'una proposició referent al pla de xoc contra els narcopisos a Ciutat Vella no pas amb la voluntat de reiterar sense més un greu problema de la ciutat, sinó per la preocupació que els suscita. Constata que continuen en una situació d'emergència pel que fa a la seguretat, i que suposa la vulnerabilitat dels veïns i les veïnes, alhora que els preocupa molt la situació d'emergència social i la mateixa vulnerabilitat de les persones drogodependents, que queden al marge del sistema de salut de la ciutat.

Diu que tenen ben clar que les fotos no resolen els problemes de la gent, i que els plans en un paper tampoc, però sí una acció ferma i decidida, tal com van demanar en comissió arran d'una compareixença sol·licitada pel grup Demòcrata.

Adverteix, doncs, que cal fermesa, determinació, esforços i persistència; i, en aquest sentit, es remet a les actuacions que es van fer en la dècada dels noranta i diu que cal valorar què en poden aplicar, unes actuacions que en tres anys van permetre resoldre una situació complicada com l'actual, i que ha demostrat que així que s'abaixa la guàrdia torna a aflorar.

Entén, però, que el que està clar és que mai més no poden situar els veïns i les veïnes com a carn de canó enfront d'un problema com aquest; i assegura que troben inadmissible que siguin els veïnats els qui hagin de desocupar els pisos, facin guàrdia, defensin els pisos buits i els hagin de tapiar.

Recorda que en el seu moment van manifestar que valoraven positivament que l'alcaldeessa demanés al president Torra en una reunió recent els efectius de mossos d'esquadra necessaris per a la ciutat, i aprofiten per reiterar la demanda a l'alcaldeessa de disposar els efectius de guàrdia urbana adients per abordar aquesta situació a Ciutat Vella.

Afegeix la demanda de creació del comitè de coordinació que contempla el pla, que ha d'incloure totes les parts implicades, i que no deixi de fer la seva feina i el seguiment fins que el problema estigui controlat, ja que no es tracta d'un pla de xoc sinó d'aplicar les mesures.

Insisteix que una part dels problemes es resolen establint acords amb les propietats, ja siguin grans entitats financeres o petits propietaris; i en el cas que grans entitats financeres i fons d'inversió allò que no pot fer el govern de la ciutat és seguir-los el joc que provoca l'expulsió dels veïnats i col·laborar amb ells a la degradació de la ciutat.

Posa en relleu, igualment, que cal emplenar immediatament els pisos municipals que estan buits, ja que altrament no poden exigir als privats que ho facin si la mateixa administració no compleix amb les seves responsabilitats. Repeteix, com ja va dir en comissió, que és inacceptable que en tres anys l'administració municipal no hagi estat capaç de detectar el nombre de pisos buits al districte i que, a canvi, les màfies ho facin amb un parell de dies.

Demana, per tant, que el govern presenti un informe mensual de l'estat d'execució del pla de xoc, evitant aspectes que s'hagin de mantenir en la confidencialitat en l'àmbit de la seguretat, i que ho faci en el marc de la comissió de Presidència.

La Sra. Homs assenyala que el seu grup va valorar com un bri d'esperança per als veïns i les veïnes del Raval i Ciutat Vella en general el pla de xoc aprovat el maig; remarca que aquests veïnats porten molt de temps emprenent accions més decidides que no pas aquest ajuntament.

Indica que, com han denunciat nombroses vegades, la proliferació de narcopisos i la pèrdua de control sobre allò que passa a l'espai públic han provocat situacions al Raval que no s'havien viscut des de feia dues dècades. I constata que el fenomen s'ha escampat des del Raval a altres barris de Ciutat Vella com el Gòtic o la Barceloneta, o als de districtes veïns al Poble Sec o Sant Antoni.

Posa de manifest que la inacció i la lenta reacció del govern de la ciutat enfront d'aquesta problemàtica els va portar a reprovar la seva gestió en el Plenari del Consell Municipal de l'abril, quan els van advertir que no estaven fent bé la seva feina, que la situació era insostenible i que Ciutat Vella se'ls havia escapat de les mans. Tanmateix, i per

responsabilitat, recorda que també els van oferir ajuda i mà estesa per buscar solucions; els van demanar que proposessin un pla de xoc integral i immediat, sobretot perquè amb l'arribada de l'estiu la situació corria el risc d'agreujar-se encara més.

Fa avinent que després de les esmenes presentades pel seu grup i que van ser acceptades, van aconseguir més concreció que en el pla presentat inicialment; així, s'hi especifica una dotació pressupostària extraordinària de cinc milions d'euros; s'hi concreta el nombre addicional de patrulles de la guàrdia urbana que es destinen al districte, així com el nombre extra de tècnics i educadors que estaran a disposició dels serveis municipals.

Afegeix que van demanar a l'alcalde i al govern municipal que es prenguessin seriosament el pla, ja que com a institució aquest ajuntament té un deure amb els veïns i veïnes, que han de veure com reacciona davant d'una situació límit com la del Raval.

Igualment, recorda que els seu grup va avisar al govern que el suport a aquest pla de xoc no era un xec en blanc, i que no abaixarien la guàrdia per assegurar-se que es complia.

Per tant, avança que votaran a favor d'aquesta proposició, ja que els sembla positiu introduir elements de fiscalització com la redacció d'aquest informe mensual.

El Sr. Blanco confirma el vot favorable del seu grup a la proposició, sobretot perquè el que succeeix a Ciutat Vella és del tot intolerable i s'hi està retrocedint trenta anys pel que fa a la convivència veïnal i que també pateixen els comerciants.

Manifesta que hauria volgut que tots els que estan presents avui en aquesta sessió haguessin pogut assistir al darrer ple del Districte de Ciutat Vella, en el qual van poder escoltar testimonis colpidors de veïns que viuen en una situació límit, o dels comerciants del carrer Riera Baixa que són amenaçats per les màfies, que els estan expulsant del seu barri i obligant-los a tancar negocis.

Observa que la regidora Rovira ha dit en la seva intervenció arran de la proposició que ha presentat el grup de Ciutadans que el turisme obté beneficis a cost zero, i replica que el cost humà és molt remarcable, ja que és molt costós muntar un negoci en moltes zones del districte de Ciutat Vella i, encara més, costa mantenir-lo.

Manifesta que, sentint aquests testimonis, fins i tot s'haurien de replantejar la feina que fan com a regidors municipals. Repeteix que li hauria agradat que en aquella sessió hi hagués hagut regidors de tots els grups municipals, tot i que, malauradament, la majoria no sol assistir als plens de Districte, malgrat que haurien de fer costat a aquestes persones que pateixen situacions injustes; haurien de fer costat a la ciutadania que compleix les normes i que està patint injustícies; reitera que aquestes persones haurien de saber i confirmar que l'Ajuntament els fa costat i que les defensa, però no ho està fent. Altrament, posa de manifest que les mesures que van anunciar l'octubre passat no estan sent efectives; no tan sols no s'ha millorat la seguretat al Raval sinó que ha empitjorat i s'ha estès a altres barris de la ciutat; i confirma que de l'octubre ençà, aquest ajuntament només s'ha reunit dues vegades amb veïns i comerciants per donar-los explicacions sobre aquestes mesures de xoc al Raval.

Afegeix que fa un mes es van pactar mesures amb el grup Demòcrata per estendre les actuacions a tot el districte de Ciutat Vella, i van deixar de banda el seu grup que les havia demanat formalment en sis ocasions, sense comptar tampoc amb els veïns, les entitats veïnals i de comerciants.

Per tant, tot i que avança el vot favorable a aquesta proposició, exigeix més transparència, més compromís d'aquest ajuntament per defensar les persones que pateixen situacions injustes, i per acabar amb una situació molt greu que s'estén per la ciutat sense remei.

El Sr. Collboni lamenta que els darrers mesos sovintegin informacions com la que avui mateix publica La Vanguardia, i que palesen quin és l'estat de la qüestió en barris del centre de la ciutat.

Confirma, com ha dit el Sr. Blanco, que coneix de primera mà els testimonis de veïns i comerciants del barri, i assegura que esperen respostes concretes per part d'aquest ajuntament. Igualment, assegura que la regidora Pin no és una regidora absent i que manifesta tot el seu interès, però que el principal problema és d'incompetència, de fer política a còpia de titulars i de fotografies i anuncis buits de contingut i sense repercussions immediates i directes en el territori.

Diu que el problema és que Ciutat Vella és com viatjar en bicicleta, s'ha de pedalar constantment per no caure, i posa com a exemple una dada que considera prou eloqüent, i és que en el darrer mandat socialista la inversió per habitant a Ciutat Vella va ser de 2.185 euros, i en aquest mandat serà de 1.117 euros per habitant, la meitat, i alerta que això significa que s'està deixant de pedalar i, per tant, Ciutat Vella corre el risc de caure.

Remarca que Ciutat Vella va passar de ser un forat negre a ser el centre d'una gran capital amb vocació internacional, a tenir equipaments culturals, de barri, on es van fer polítiques intensives en matèria d'habitatge social, de rehabilitació i de creació d'espais comunitaris, entenent que era la manera de prevenir que es reculés vint o trenta anys enrere amb polítiques de transformació real. Altrament, confirma que durant aquest mandat a Ciutat Vella no s'han produït ni polítiques de transformació real, ni s'hi han destinat ajudes concretes per pal·liar els efectes sobre la seguretat i l'espai públic de la situació que s'hi viu.

Recorda que el seu grup va fer una proposta al Plenari de trenta-quatre mesures, de la qual el govern no en va fer cap cas; mentre que el següent plenari la Sra. alcaldessa i el Sr. Trias es van fer la foto, i el resultat ha estat que continuen igual.

El Sr. Fernández Díaz diu que la qüestió no es tracta de pedalejar o no, sinó que el que succeeix és que estan desballestant la bicicleta, i recorda al Sr. Collboni que ha format part del govern durant mig mandat.

Entén que el pitjor de tot és que estan retornant a una situació a Ciutat Vella que tothom considerava que formava part de la pitjor història de la ciutat; constata que les situacions són pròpies dels anys vuitanta i noranta; i els narcopisos, la delinqüència, el dèficit de serveis, els maners que campen lliurement per la Barceloneta i el port, menors irregulars, també anomenats "nens de la cola", materialitzen el desballestament del districte.

Posa de manifest que per intentar pal·liar aquesta situació, fa menys d'un mes l'alcaldeessa i el Sr. Trias presenten al Plenari, d'una manera precipitada i inconsistent, el que van batejar com un pla de xoc, que s'ha demostrat que no ha servit per minorar gens l'estat de coses en el Raval, que s'agreuja cada dia que passa i s'estén pel Gòtic sud, Sant Pere i Santa Caterina o la Barceloneta. Qualifica aquell acord, per tant, com a tardà i dolent, i lamenta que generés unes expectatives que de manera immediata van quedar frustrades.

Diu que el seu grup considera que aquestes mesures s'han de complementar, i avança que donaran suport a la proposició del grup d'ERC, ja que resulta evident que és imprescindible fer un seguiment mensual, sobretot de les mesures que es van anunciar i les que s'han de promoure si algun dia el govern de la ciutat es digna a consultar els grups municipals; tot i que assegura que és conscient que la Sra. Pin refusarà totes aquelles que pugui presentar el grup del PP, que és contrari a l'obertura durant vint-i-quatre hores d'una narcosala a Baluard; i perquè va donar suport al desnonament exprés en el Congrés dels Diputats a fi d'agilitar els tràmits per desallotjar els qui ocupen habitatges il·legalment, alguns dels quals narcopisos; perquè proposen destinar fins a cinc milions d'euros per adquirir pisos buits que a dia d'avui acullen activitats delictives, i que impedeixen la necessària regeneració del barri. Afegeix que la Sra. Pin refusarà tot allò que provingui del seu grup perquè considera que cal destinar més personal a agilitar el tràmit de concessió de llicències d'activitat i d'obres, i perquè creuen que cal millorar serveis municipals com el de la neteja, i que s'ha d'apostar per una presència efectiva de la guàrdia urbana i mossos d'esquadra a Ciutat Vella, amb tot el suport institucional d'aquest ajuntament. Insisteix que no n'hi ha prou amb què anunciïn que hi destinaran patrulles específiques de la guàrdia urbana, sinó que cal que concretin el nombre d'agents.

La Sra. Rovira observa que ja fa un parell de mesos que parlen sobre el pla de xoc de Ciutat Vella, que ho fan en comissió i al Plenari, i el cert és que s'ha donat molt poc marge al personal municipal, que tot just ha tingut temps de posar-se a treballar que ja li estan demanant els resultats i l'avaluació del pla.

Avança, però, que el seu grup votarà favorablement la proposició, entenent que és en la comissió de Presidència on han de fer el seguiment de les propostes; això no obstant, vol posar de manifest novament que no es pot parlar d'un pla de xoc de Ciutat Vella, ni estigmatitzar la situació que s'hi viu, i vulnerabilitzar la població resident si entre tots plegats no són capaços de fer una crítica al model que els ha portat a la situació en què es troba aquest districte, i que comença a Ciutat Vella però que no saben fins on s'acabarà estenent.

Remarca la necessitat de parlar d'habitatge i, en aquest sentit, convida al grup del PSC a intercedir amb el govern de Madrid a fi de desmercantilitzar el dret a l'habitatge, i que hi parli també de la LAU i de la retirada del desnonament exprés; i afegeix que també és necessari abordar un model de seguretat que realment vetlli per la seguretat material i no només policial, que és allò que una vegada i una altra reclamen els grups de l'oposició per resoldre els diferents problemes.

Igualment, diu que cal parlar de l'atenció a la salut i de la prevenció i, per tant, de la manera com el govern de la Generalitat i el d'aquest ajuntament inverteixen en una sanitat pública de qualitat, que aposti clarament per la prevenció i que sigui d'abast universal.

Constata també que s'imposa parlar del dret a barri, que els diferents barris de Ciutat Vella no hagin de ser objecte de mercantilització, sinó que siguin accessibles per a tothom.

Conclou, en definitiva, que cal parlar novament del model turístic que sustenta aquesta ciutat, que cal posar al centre del debat el model econòmic neoliberal si realment volen resoldre les problemàtiques que afecten els barris, i posar alternatives damunt la taula, perquè ja han comprovat on els ha portat el model que ha imperat i que impera i que no és capaç de garantir una vida digna a totes els veïns i veïnes que encara no han estat expulsats de la ciutat.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement la proposició, i remarca que cal que l'Ajuntament recuperi la confiança perduda entre els veïns i les veïnes de Ciutat Vella. Entén que es necessita un treball més discret i més eficaç, així com més col·laboració i diàleg; cal més acció i més compromís i menys declaracions.

Considera que, probablement, el problema rau en què donen prioritat a tots aquests aspectes; i retreu que els preocupi més la contesa electoral que no pas el benestar dels veïns i veïnes del Raval i dels altres barris de Ciutat Vella.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu vot a favor de la proposició, i afegeix a la intervenció del regidor Coronas que la situació al Raval també afecta projectes culturals importants com és el cas del Taller de Músics, i altres que contribuirien a regenerar el barri i que pateixen desesperadament la situació, tal com els va fer arribar el Sr. Lluís Cabrera. I alerta del risc que corren que, per exemple, els i les estudiants de música vagin desapareixent del barri si no s'hi posa remei.

La Sra. Pin diu que no tenia molt clara quina seria la seva resposta a les intervencions, i que s'ha anat apuntant un seguit de qüestions plantejades pels grups; tanmateix, entén que als veïns els avorreix i els desespera que constantment estiguin discutint quan hi ha un problema molt greu per resoldre, i volen veure actuacions efectives.

Avança que votaran favorablement aquesta proposició; alhora que posa en valor que, aquest, ha estat un dels governs més efectius amb la problemàtica que planteja la venda de drogues al barri, i remet als membres del Plenari als informes al respecte penjats al web del Districte.

Comenta al Sr. Blanco que es reuneixen sovint amb els veïns, i manifesta que han estat absolutament transparents en aquest sentit. Reconeix, però, que haurien d'establir una freqüència que els permetés fer una recopilació de la feina feta amb una mica més de temps, tot i que admeten fer-ho mensualment com demana la proposició.

Entén que si realment preocupa la problemàtica de la venda de drogues, en què aquesta administració ha invertit molts diners tot i ser la que hi té menys competències, demana, sobretot als grups d'ERC i Demòcrata, que col·laborin perquè el govern de la Generalitat posi més recursos a disposició, entre els quals més agents dels mossos d'esquadra que es dediquin tant a la investigació com al patrullatge a peu de carrer, ja que recorda que el Conseller d'Interior va anunciar que no tenien previst posar més agents a disposició.

Confirma, per tant, que de feina n'han fet molta, i que no s'aturen en la cerca de col·laboració i solucions, i assegura que no tenen cap problema a fer-la pública.

El Sr. Blanco reclama a la Sra. Pin que actuï amb contundència, i li recorda que no seran els grups municipals qui jutgin la seva actuació sinó els veïns del Raval i la ciutadania en general.

La Sra. Pin puntualitza que disposen del grup de drogues, la feina del qual coneixen perfectament els membres del consistori, i de la comissió de seguiment, composta per veïns i veïnes, entitats i grups municipals, que es reunirà aquest juliol.

Diu que si consideren que cal promoure un altre espai, estan oberts a tractar-ho, però assenyala que, sobretot, han d'interpel·lar les administracions amb competències per regular i penalitzar l'especulació, com per actuar en la problemàtica del tràfic de drogues i les xarxes delinqüencials.

Finalment, confirma al Sr. Collboni que estan actuant amb contundència, i el convida a contrastar-ho amb els veïns.

El Sr. Coronas agraeix, en primer lloc, els vots favorables a la proposició que han comportat una aprovació gairebé unànime, com ho és també la preocupació que genera la qüestió.

Observa que ha pogut escoltar intervencions sobre el model social i el funcionament econòmic, que poden compartir; igualment, se'ls convida a consultar tota la informació al web del Districte; o intervencions que fan determinades omissions sempre que s'aborda aquesta qüestió.

Conclou, en definitiva, que no tan sols poden fer més, sinó que hi estan obligats, ja que allò que realment existeix és un drama humà; un drama de comerciants extorquits, de veïns i veïnes atemorits i amenaçats, i també un drama per a les persones drogodependents i vulnerables que queden al marge del circuit de salut de la ciutat.

Afegeix que també cal una reflexió conjunta sobre on cal abocar els recursos, no només aquells que vénen políticament, sinó el que calen per fer front a situacions d'emergència.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup.

Arribats a aquest punt s'absenta la Sra. alcaldessa, i passa a presidir la sessió la Sra. Laia Ortiz.

Del Grup Municipal del PSC:

4. (M1519/9356) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Impulsar i aprovar una ordenança contra la prostitució i l'explotació sexual a Barcelona. 2. Incloure en aquesta ordenança, com a eixos principals: - les mesures de recolzament i assistència integral a les persones en situació de prostitució, majoritàriament dones i infants, les alternatives per a que puguin sortir de la prostitució, i en cap cas la sanció. - La lluita contra proxenetes, clients i persones que es beneficien, amb sancions i mesures de prevenció. - La prevenció i la sensibilització per treballar per a la desaparició de la prostitució, l'explotació sexual i la tracta de persones amb finalitat d'explotació sexual, amb una especial atenció als joves i als mitjans de comunicació. - La prohibició de la publicitat que tracti el cos de les dones com a un objecte purament sexual a l'espai públic de la ciutat.

Es presenta el text transaccionat següent:

1. Impulsar i aprovar una ordenança contra la prostitució i l'exploració sexual a Barcelona, així com revisar les altres normatives municipals en aquest mateix sentit. 2. Incloure en aquesta ordenança, com a eixos principals: - Les mesures de recolzament i assistència integral a les persones en situació de prostitució, majoritàriament dones i infants, i en cap cas la sanció. Impulsar alternatives per a que les dones es puguin incorporar al mercat laboral, tractades com a víctimes d'un sistema basat en les desigualtats entre home i dona i en situacions de desigualtat. - La lluita contra proxenetes, clients i persones que es beneficien, amb sancions i mesures de prevenció i amb la prohibició de la demanda i negociació i realització de les activitats de caràcter sexual mitjançant retribució a l'espai públic. - La prevenció i la sensibilització per treballar per a la desaparició de la prostitució, l'exploració sexual i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual, amb una especial atenció als joves i als mitjans de comunicació. - La prohibició de la publicitat que tracti el cos de les dones com a un objecte purament sexual a l'espai públic de la ciutat, i especialment la prostitució. - Impulsar un marc normatiu que impedeixi la publicitat de la prostitució als mitjans de comunicació. - Incrementar la dotació pressupostària al programa ABITS, sobretot pel que fa referència a les sortides laborals de les persones que exerceixen la prostitució. - Impulsar amb altres administracions marcs legals que permetin lluitar de manera decidida contra la prostitució.

El Sr. Collboni diu que amb aquesta proposició pretenen establir un debat imprescindible per a la ciutat i que fa referència al fenomen de la prostitució, i que implica i suposa la defensa dels drets, de la dignitat de les persones i la lluita per la igualtat, que contextualitza en els darrers mesos en què s'ha viscut una autèntica revolució feminista, i que creuen que Barcelona ha de liderar. I remarca que ho ha de fer com en el seu moment va liderar la lluita per la igualtat, pels drets LGTBI, a favor de l'avortament lliure i gratuït, o ara la futura regulació en favor de l'eutanàsia.

Destaca que es tracta de drets que s'han d'obrir camí, perspectives que han de trencar tabús, reflexions i debats que no són fàcils ni senzills, que tenen molt a veure amb la consciència, la ideologia i la manera de concebre el món.

Precisa que totes les dades indiquen el 95% de les dones que practiquen la prostitució són víctimes de l'exploració sexual, i que són dones sense veu, que no van a les manifestacions, i que no poden acudir de públic a aquesta sessió; són dones immigrades, pobres i víctimes de les xarxes i del tràfic de persones en el continent.

Observa que una pretesa tolerància, o fins i tot advocar per la regulació i la legalització de la prostitució només té la conseqüència directa d'augmentar el tràfic il·legal de persones i l'exploració de les dones i l'esclavatge sexual de dones, de nens i de nenes.

Afirma que aquesta és una constatació comprovable analitzant dades com ara sobre les conseqüències de la legalització de la prostitució a Alemanya o a Holanda; o, altrament, quins han estat els resultats en països com Suècia, on s'ha atacat l'arrel del problema de l'exploració sexual que és, essencialment, atacar la demanda i el tràfic il·legal de persones.

Confirma que aquest darrer és el plantejament que defensa el seu grup en aquesta proposició, amb l'objectiu d'obrir aquí un debat que pretenen que es faci amb la ment oberta, amb flexibilitat, escoltant les dades que s'aportin. En aquest sentit, aprofita per agrair la

col·laboració de la plataforma pel Dret a no ser Prostituídes, el moviment democràtic de dones, o a Dones i Diversitat, com també la dels municipis de la Red libre de tratas, xarxa a la qual estan adherits la gran majoria de municipis metropolitans, tret de la ciutat de Barcelona perquè el seu govern no s'hi ha volgut sumar.

Conclou, doncs, que la seva voluntat és fer aquest debat, que aborda aspectes de convivència diària, però també va a l'arrel d'un model de societat que s'ha d'acotar; i en aquest cas, el model capitalista en què viuen també fa servir el cos de la dona com si fos un objecte de consum.

La Sra. Vila destaca l'abast i la profunditat del debat plantejat, que aborda el model de societat que volen i, sobretot, quins valors i principis ha de representar Barcelona, en aquest cas.

Diu que el seu grup considera que la prostitució és l'expressió més dura de la desigualtat que encara existeix entre homes i dones, i que és reflex de les desigualtats socials. I, per tant, en aquest debat sobre la societat que volen deixar a les generacions futures és fonamental decidir si tot és susceptible de mercantilització; i assegura que el seu grup té clar que no tot es pot vendre i comprar, i que els límits són la dignitat de les persones i la protecció dels vulnerables, a fi que totes les persones puguin tenir les mateixes oportunitats i llibertat per poder escollir. Fa avinent que aquests límits els han tingut en compte, per exemple, a l'hora de prohibir la venda de la sang o els òrgans propis, o en un altre cas ben diferent com és la regulació de l'obligatorietat d'escolarització dels infants. Constata que en aquests casos s'han contraposat drets i se n'han prioritzat uns per damunt d'altres en pro d'una societat més igualitària i equitativa.

En conseqüència, confirma que el seu grup és abolicionista pel que fa a la prostitució i, per tant, favorable a qualsevol mesura que n'afavoreixi la prohibició i la desaparició.

Posa de manifest que altres països han fet el pas, i els resultats obtinguts s'han de tenir en compte, i posa com a exemple, també, Suècia, on d'ençà que es va prohibir la prostitució, la demanda ha davallat d'un 80%, i les dones i nenes explotades han passat de disset mil a l'any a dues-centes, a diferència del país veí, Finlàndia, on aquest nombre s'incrementa any rere any i que té un model regulatori diferent.

Constata, doncs, que les xifres parlen per elles mateixes, per la qual cosa demanen que aquest ajuntament posi el focus en la demanda, les màfies i l'atenció a les dones incrementant els recursos de l'agència ABITS, tal com es va fer durant el mandat anterior. Precisa que en aquell període és va augmentar d'un 70% el pressupost, reforçant, sobretot, les polítiques de reinserció sociolaboral.

Afegeix que, en el cas de la prostitució, han de ser capaços d'obrir un debat serè, lliure de dogmes, però, sobretot, d'interessos econòmics; i recorda que la prostitució mou entorn de vint mil milions d'euros anualment; per tant, han de tenir en compte quins interessos hi ha al darrere. I remarca que al centre del debat s'hi han de posar les víctimes d'aquest sistema que viu i s'enriqueix a costa de la seva vulnerabilitat i de la seva dignitat com a persones.

La Sra. Barceló alerta al Sr. Collboni que amb la presentació d'aquesta proposició fa una cosa molt perillosa en política, que és barrejar temes. Entén que no planteja un debat, sinó que ja d'entrada s'ha posicionat en contra del treball sexual voluntari.

Remarca que és molt diferent el treball sexual voluntari, sense pressió externa, d'aquell que és pressionat i obligat. I puntualitza que una altra cosa és lluitar contra el proxenetisme, l'explotació sexual i el tràfic de persones. Subratlla, doncs, que es tracta de dos conceptes molt diferents.

Manifesta que Ciutadans té molt clar que respecta les persones que volen exercir el treball sexual voluntari i, per això, considera que haurien de tenir reconeguts els drets laborals i socials, entre els quals assistència sanitària, prestació d'atur, baixa i pensió. Per tant, consideren que és una activitat que s'ha de regularitzar, motiu pel qual ja van defensar la garantia d'un marc normatiu municipal per al treball sexual voluntari, amb què s'aconseguia major protecció i seguretat per a les persones que es dediquen a exercir-lo.

I confirma que aposten plenament perquè les administracions públiques facilitin ajudes i programes específics de formació i inserció per a les persones que no vulguin exercir el treball sexual. Alhora que expressa el ferm compromís en la lluita contra el proxenetisme, les màfies i el tràfic de persones, tal com ja fa aquest ajuntament, que disposa d'una unitat contra el tràfic de persones que treballa intensament per acabar amb aquest problema.

Finalment, repeteix al Sr. Collboni que aquesta proposta barreja conceptes i, en conseqüència, genera més problemes que solucions.

La Sra. Benedí observa que aquest debat és molt complex, i considera que barrejar i confondre el treball sexual i el tràfic té efectes negatius per a les dones que han decidit exercir-lo lliurement, però també per a les que estan en situació de prostitució forçada.

Assenyala que s'ha demostrat que aquesta mena de mesures criminalitzadores vulneren drets; alhora que les mesures contra el proxenetisme estan incloses en el codi penal, i amb aquesta proposta sembla que es vulguin rebaixar a una ordenança.

Recorda que en l'ordenança de civisme es van impulsar aquest tipus de mesures, incloses sancions; i que els informes de què disposaven, tant els propis com els externs redactats per entitats, van confirmar que l'aplicació de l'ordenança no va provocar la disminució del nombre de dones que exercien el treball sexual a l'espai públic.

Manifesta que el seu grup considera que no s'està abordant correctament la qüestió amb aquesta proposició, que posa en un mateix sac la prostitució voluntària, el treball sexual, el tràfic de dones per part de màfies, l'explotació infantil, el proxenetisme o la cosificació.

Confirma, però, que hi ha aspectes de la proposta que subscriuen totalment, com ara l'ampliació pressupostària al programa ABITS, que el seu grup també va demanar en considerar que és imprescindible que les dones que vulguin deixar d'exercir el treball sexual tinguin totes les possibilitats de fer-ho; i afegeix que consideren necessari incrementar la xarxa de serveis tant per a les dones que decideixen d'abandonar la prostitució com per a les que lliurement la volen exercir, és a dir, fer efectius els seus drets a la sanitat, a la formació, a sindicar-se i, en definitiva, fer efectius els seus drets de ciutadania.

Defensa, també, el desenvolupament de mesures socials que facilitin l'abandonament del treball sexual, per a les dones que ho vulguin, mitjançant l'accés a programes de formació ocupacional, acompanyament i atenció social.

Remarca que per conèixer la realitat de la prostitució i del treball sexual en general en tota la seva complexitat cal observar-lo des de les seves diverses perspectives, i encetar un diàleg profund i serè i no pas liquidar-lo en tres minuts com es planteja amb aquesta proposta.

En conseqüència, anuncia que hi votaran en contra.

El Sr. Villagrasa avança que votaran a favor de la proposició perquè permet obrir el debat sobre la prohibició de l'exercici de la prostitució en la via pública, que el seu grup va presentar com a esmena i que va ser refusada pel grup proponent. En aquest sentit, posa de manifest que les propostes incloses en la iniciativa, exceptuant els tres darrers punts que parlen d'impulsar mesures que depenen d'altres administracions, són la mateixa cosa que l'ordenança de convivència.

Per tant, qüestiona si d'alguna manera el grup del PSC admet el fracàs d'una ordenança que va promoure; i es pregunta que n'han de fer, d'aquesta ordenança, si l'han de derogar, reformar o aniquilar.

Entén que si s'aprova aquesta proposició, el grup del PSC haurà aconseguit que es creï una comissió, sense cap resultat efectiu, i, per descomptat, un bon titular.

Observa que cal situar si el problema és l'ordenança de convivència, la necessitat de fer-ne una de nova o que realment s'apliquin els mitjans humans i materials que calen perquè sigui efectiva.

Assegura que el seu grup no subscriu propostes com la de Ciutadans de legalitzar la prostitució, però entenen, ja que hi ha un alt percentatge de persones que són explotades per màfies i proxenetes contra la seva voluntat, i que a més estan en situació d'il·legalitat al país, que cal intensificar la feina i els mitjans per a la inserció social i laboral i, per tant, de serveis socials, que sí que depenen d'aquest ajuntament.

Afegeix que també aposten per carrers on regni la convivència, la seguretat i la qualitat de vida, i reconeix que allà on s'exerceix la prostitució en la via pública hi ha efectes col·laterals negatius per a aquesta bona convivència. En conseqüència, entén que es poden dotar amb totes les ordenances que vulguin, però diu que allò que realment cal és comptar amb els mitjans adients, humans i materials, a fi que les ordenances siguin efectives.

La Sra. Rovira dóna la benvinguda, en primer lloc, a les companyes que avui assisteixen a aquesta sessió, amb les quals ja fa temps que es troben als carrers defensant la seva no-criminalització, com sí que pretenen alguns grups polítics d'aquesta cambra, i també saluda als diferents col·lectius que treballen dia a dia a peu de carrer.

Confirma que, novament, avui es presenta una proposta que empra la mateixa terminologia que en el seu moment es va fer servir en el preàmbul de l'ordenança de convivència a fi de generar un marc d'ambigüitat, i mentre volien fer creure que lluitaven contra la prostitució

forçada, a la pràctica, l'ordenança va estar totalment al servei de la violència institucional envers les dones que exercien la prostitució.

Remarca que explotació sexual és un concepte poc definit, i o bé es parla de tràfic o bé de prostitució voluntària. Per tant, s'acaba generant un marc d'ambigüitat buscada, que permet confondre tràfic i prostitució voluntària.

Assenyala que la violència institucional fruit de l'ordenança de convivència es plasma, en primer lloc, amb la imposició de multes abusives a les dones; i mentre se les victimitzava, tal com avui també s'ha fet en diverses intervencions, i s'assumia la prostitució com a producte d'una necessitat econòmica, es carregava amb multes per quantitats desorbitades a les dones. Pregunta quin sentit té això, i confirma que encara pitjor és que, mentre l'ordenança pretenia lluitar contra l'explotació sexual, les dones en situació de tràfic van ser les més multades.

Per tant, recomana que revisin les dades i comprovin els resultats d'allò que van aplicar. I afegeix que l'aplicació de l'ordenança implicava un exercici de violència per part dels cossos policials de la guàrdia urbana, dels quals mai no s'han rendit comptes, havent actuat sempre amb total impunitat malgrat les queixes reiterades per part de les treballadores sexuals.

En conseqüència, denuncia que quan la institució criminalitza i considera la prostitució com una activitat delictiva assumeix que les dones també són delinqüents i, alhora, legitima l'exercici de la violència social exercida per l'entorn.

Observa que la mesura també pretén simular una perspectiva feminista, però demostra que els drets de les dones importen molt poc el grup municipal que la impulsa i, en realitat, consideren que es tracta d'una iniciativa basada en un càlcul electoral.

Posa de manifest que un dels recursos bàsics del patriarcat al llarg de la història ha estat negar la capacitat de decidir de les dones, la legitimitat de les seves decisions i, d'aquesta manera, infantilitzar-les, allò que sense anar més lluny el Sr. Collboni ha fet avui; entenent-les com un subjecte alienat i ni tan sols se les ha consultat per portar avui aquí aquesta proposició; mentre que, alhora, es pretén salvar una idea de dona a costa d'acabar amb les dones que no s'hi ajusten.

En conseqüència, expressa el vot rotundament en contra de la proposició.

El Sr. Ardanuy reconeix que la proposició planteja un assumpte extremament complex, entre altres motius perquè la dimensió que planteja queda molt acotada en un àmbit en què aquest ajuntament no té amb prou feines competències.

Entén, per tant, que aquest debat que parteix d'una contraposició de models s'hauria de plantejar en un àmbit legislatiu que clarifiqués les regles del joc que hauria d'assumir aquest ajuntament.

Creu que l'ordenança redueix fonamentalment l'espai a l'àmbit de la via pública i no té elements clau per poder intervenir amb claredat i, en aquest sentit, entén el plantejament que fa el grup del PSC d'un debat més conceptual, però no l'opció d'utilitzar el Plenari per fer-

ho, ja que no té competències per decidir res significatiu al respecte més enllà dels recursos que adreça a la inserció sociolaboral o del "control" de la via pública.

Per tant, insta el grup proposant a traslladar aquest debat al marc legislatiu i a l'àmbit social; i avança que farà una abstenció.

El Sr. Puigcorbé anuncia que votarà en contra d'aquesta proposició en la línia dels arguments expressats per les regidores Benedí, Barceló i Rovira.

La Sra. Pérez considera que la proposta d'ordenança que formula el grup del PSC és una greu irresponsabilitat política i jurídica, una vulneració dels drets de les persones que exerceixen la prostitució, ja sigui de manera forçada o voluntària; alhora que la valora com una manca de respecte envers la ciutadania de Barcelona perquè menteixen sense contemplacions.

En aquest sentit, manifesta que les ordenances municipals contra la prostitució elaborades els darrers quinze anys en diversos municipis, també a Barcelona, han fracassat; no han aconseguit reduir ni l'oferta ni la demanda a l'espai públic, han vulnerat drets fonamentals de les persones que l'exerceixen i han dificultat encara més la detecció i la protecció de víctimes de tràfic.

En conseqüència, confirma que estan proposant una ordenança que, d'entrada, ja està condemnada al fracàs i, a més, no pot complir allò que diuen que faran perquè no toca als municipis de regular les multes als proxenetes, ja que la seva activitat és un delictes penal amb penes de presó i no una falta administrativa. Observa que en la proposició també s'hi diu que la funció de l'ordenança és educar, sensibilitzar i prevenir, i es pregunta si necessiten una ordenança per això, i recorda que porten vint anys parlant en escoles i espais educatius sobre coeducació, educació sexual i reproductiva i drets sexuals, i proposa fer-ho encara més, des de polítiques educatives i de salut sexual, i no pas des de les polítiques punitives que avui proposa el grup del PSC; i afegeix que això ho han de fer amb els sectors adients. Igualment, destaca que proposen fer l'ordenança per assistir a les que anomenen com a "dones prostituïdes", de manera que les estigmatitzen i vulneren els seus drets fonamentals, sense debatre ni entendre les seves demandes.

Reclama al Sr. Collboni que deixi de dir barbaritats com ara que, com ha dit aquesta mateixa setmana, Barcelona està regulant la prostitució per la porta del darrere, quan allò que està fent el govern de la ciutat és donar suport a les dones que els el demanen, per garantir el seu dret a la informació, a la salut, a la ciutadania, a l'assistència jurídica, al suport socioeconòmic i, també, a la participació política; altrament, retreu al grup del PSC que amb aquesta proposició les infantilitzi, les menyspreï i les negui des de la superioritat moral i amb els altaveus de què disposa; i decideixi què són i què no són aquestes dones, què volen i què no; a més proposa lluitar contra el tràfic i la prostitució amb la mateixa eina, l'ordenança; i els suggereix d'escoltar juristes especialitzades, Amnistia Internacional per acceptar que el tràfic és un delictes penal i una vulneració molt greu dels drets humans que requereix accions contundents, com la unitat de tràfic que han creat durant el mandat i que està actuant amb el lideratge d'altres professionals.

Conclou, per tant, que el PSC proposa lluitar contra la prostitució i el tràfic amb una ordenança inútil, sense els actors per fer-ho, reforçant la vulneració dels drets de les

persones afectades i tractant la ciutadania d'ignorant, tot a canvi d'una roda de premsa d'uns minuts d'atenció mediàtica.

Confirma que mai no estaran a favor d'una proposta com aquesta i, altrament, defensaran els drets de les dones, de totes les dones.

El Sr. Collboni puntualitza que la intervenció que ha fet no és la seva ni la del grup del PSC, i entén que són conscients que hi ha moltes entitats feministes que lluiten contra la mercantilització del cos de les dones; i diu que suposa que són conscients que quan els acusen de barrejar tràfic il·legal amb prostitució no ho diu el PSC, sinó el Parlament Europeu el 2014; i creu que organitzacions com Femen són poc sospitoses de no defensar els drets de les dones; i pregunta a la Sra. Pérez si representa el 95% de dones que no tenen veu, ni altaveus, ni un discurs sofisticat perquè són víctimes del tràfic, i en situació il·legal, que són les que moltes vegades exerceixen la prostitució als carrers de la ciutat.

Puntualitza i repeteix que el plantejament del PSC no és prohibicionista, ni pretén que se sancioni cap dona, sinó als qui promouen la demanda de serveis sexuals que, repeteix, per al 95% de dones no són voluntaris, sinó l'esclavatge del segle XXI.

Remarca que és això el que una ciutat com Barcelona no es pot permetre, ni pot romandre instal·lada en un discurs fàcil de tolerància mal entesa mentre que a la ciutat hi ha dones que pateixen aquesta mena d'esclavatge.

I afegeix que aquesta proposta s'ha presentat als ajuntaments de l'Hospitalet, de Santa Coloma i Badalona, i també en molts municipis d'Espanya. I remarca que Izquierda Unida ha entrat una proposició en la modificació de la llei a les Corts.

I diu a la Sra. Barceló que si està a favor de legalitzar, que Ciudadanos proposi al Congrés dels Diputats que la prostitució sigui considerada una professió. Entén, però, que aquesta formació s'ha equivocat volent-se fer la "progre", ja que la legalització de la prostitució ha quedat antiga; i li assegura que ell mateix fa uns quants anys pensava que era la millor opció, però que l'experiència dels països que ho han fet l'ha fet canviar d'opinió.

La Sra. Vila insisteix que el seu grup defensa un determinat model de societat, i reclama un debat serè, no amb la crispació d'aquest. En aquest sentit, assegura que els sorprèn la intervenció de la regidora Pérez, la seva vehemència i les seves proclames, quan la realitat és que el pressupost de l'agència ABITS ha disminuït respecte al mandat anterior, i les polítiques que impulsa la seva regidoria van a menys.

La Sra. Barceló replica al Sr. Collboni que són molt conscients que cal lluitar contra el proxenetisme, les màfies i el tràfic de persones; però creu que el grup proponent no és conscient que existeix el treball sexual voluntari, i pregunta al Sr. Collboni si ha parlat amb alguna de les dones que l'exerceixen.

Considera que en política es pot mirar de cantó o de cara, que és com el seu grup aborda aquest fenomen; i si el PSC el vol prohibir, Ciutadans el vol regular, i afirma que continuaran treballant contra el proxenetisme, les màfies i el tràfic de persones, però quant al treball sexual voluntari exercit sense pressió defensaran la seva equiparació en drets socials i

laborals. Considera que aquesta sí que és una actitud progressista i no pas mirar de cantó com fa el PSC.

El Sr. Villagrasa observa que la Sra. Pérez ha dit que la proposta del PSC era una falta de respecte envers les persones que exerceixen la prostitució forçosa, i la Sra. Rovira que calia consultar al col·lectiu, i li pregunta si es referia al 90% de dones que són explotades per màfies i proxenetes. I considera, altrament, que la manca de respecte és oblidar-se'n.

Es rebutja aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb divuit vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, pels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, les Sres. Lecha, Rovira i Reguant, i també pel Sr. Puigcorbé-, sis abstencions –emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també pel Sr. Ardanuy-, i setze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/9346) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda instar al Govern municipal a revisar el Pla Local de Prevenció i de Seguretat Ciutadana de Barcelona 2016-2019 atesa l'evolució de la victimització des de la seva aprovació, incorporant propostes de defensa del sector turístic davant els atacs que pugui rebre, i presentar-lo en el Consell Municipal en la propera sessió plenària per a la seva ratificació i posteriorment trametre'l a la Junta Local de Seguretat de Barcelona per a la seva aprovació.

El Sr. Fernández Díaz recorda que ja fa més de dos anys que el govern municipal va presentar a la comissió de Presidència el Pla de seguretat de Barcelona, i des de la seva entrada en vigor tots poden comprovar la necessitat de revisar-lo perquè s'ha demostrat ineficaç; així, diu que és constatable que els dos darrers exercicis la delinqüència ha crescut, que els barcelonins i barcelonines cada vegada se senten menys segurs al carrer i als domicilis, cosa que demostra que el pla ha estat ineficaç. I afegeix que a tot això s'hi sumen altres aspectes sobrevinguts com els atacs al turisme, que juntament amb l'increment de la delinqüència obliga a la revisió del pla de seguretat, i traslladar-la al Plenari per a la seva ratificació i posteriorment a la Junta Local de Seguretat.

Precisa que disposen d'algunes dades d'aquests dos exercicis complets en què el Pla de seguretat ha estat plenament vigent, com l'enquesta de victimització del 2016 i les dades de la Junta Local de Seguretat relatives a l'any 2017, que en els dos exercicis són coincidents. Diu que no pensa dir que Barcelona sigui capital del delicte, però sí que a la ciutat el delicte, malauradament, és capital, ja que un de cada quatre ciutadans o ciutadanes reconeixen que han estat objecte d'un delicte o una infracció penal el darrer any, i que aquest índex de victimització és el més elevat dels últims quatre anys. I afegeix que, paral·lelament, no només els barcelonins reconeixen que cada vegada més són víctimes d'un delicte, sinó que denuncien cada vegada menys els fets delictius, tan sols el 22,7%; per tant, cada vegada hi ha més delictes a la ciutat mentre que les denúncies disminueixen gradualment, fet que demostraria que hi ha un desànim ciutadà pel que fa a la utilitat de presentar denúncia quan pateixen un fet delictiu, mentre que també es palesa desànim entre la mateixa guàrdia urbana, que és la policia de seguretat i convivència, a l'hora de garantir allò que té encomanat ja sigui per manca d'efectius o de suport per part del govern de la ciutat.

Alerta, doncs, que Barcelona no pot abaixar la guàrdia pel que fa a la seguretat, cosa que està fent perquè es confirma que els delictes i els furts han augmentat d'un 15%, i tot fa pensar que les properes dades que es faran públiques confirmaran aquest creixement; així com també augmenten altres indicadors delictius respecte a conflictes veïnals per ocupacions, robatoris violents en domicilis, que han crescut d'un 6%, i en comerços ho han fet gairebé d'un 7%, i les estrebades han augmentat un 12%. Confirma que el metro tampoc no és una excepció, i s'hi produeixen clars exemples de vandalisme causat per grafiters sobretot.

Afegeix que també s'ha produït un clar deteriorament de la convivència, àmbit en què un 70% de les sancions no es cobren, fins i tot quan el govern ha rebaixat en un any les sancions imposades per infracció de la normativa de civisme fins a extrems mai vistos.

En conseqüència, manifesta que tot plegat els ha portat a promoure la revisió del Pla de seguretat, que s'ha de produir en paral·lel al suport a l'acció de la guàrdia urbana amb ampliació de la plantilla, dotant-la també amb més recursos materials, i apunta, a risc de semblar políticament incorrecte, que haurien d'incloure pistoles Taser; i igualment, s'hauria de demostrar un ple suport al cos no retirant les acusacions a grups que promouen la violència, acusant els maners que protagonitzen fets violents i promovent altres mesures com la defensa sense complexos i amb determinació de l'exercici de l'autoritat democràtica.

El Sr. Martí observa que la proposta del PP és ben intencionada i que intenta millorar la situació de la ciutat i adaptar els instruments de planificació i de resposta en assumptes de convivència, de seguretat i de prevenció.

Tanmateix, diu que dubten de la utilitat real de la proposta, i tot i que celebren que a aquestes altures del mandat s'obrin nous espais de diàleg i debat en qüestions de prevenció i seguretat, consideren que el govern està amortitzat en aquest aspecte. Indica que la prova d'això és que la màxima responsable de la prevenció i la seguretat, així com de la guàrdia urbana, és l'alcalde, que en aquests moments no està presidint el Plenari; i remarca que si ho fes hauria de respondre al grup proponent i a la resta de portaveus que intervenen.

Entén que aquesta actitud parla per si sola, demostra una evident manca d'interès polític del govern de la ciutat i de la màxima responsable de prevenció i seguretat i guàrdia urbana per acarar la realitat imperfecta de Barcelona en aquestes qüestions.

Posa de manifest que el Pla de seguretat de què disposen, vigent des del 2016, ha quedat desfasat, no perquè fos mal plantejat tècnicament sinó perquè el problema és polític, de manca d'interès per l'aplicació d'aquests instruments, per donar suport a la guàrdia urbana i posar els recursos per prevenir un seguit de circumstàncies que estan portant la ciutat a una situació força indesitjada pel que fa a la manca de seguretat i bona convivència.

Fa referència al pla de seguretat anterior a aquest, del 2012, que va ser impulsat pel llavors primer tinent d'Alcalde Joaquim Forn, i constata que la diferència essencial amb ara és que llavors se'l creien i van aconseguir rebaixar dos punts els índexs de victimització, que avui han pujat dos punts, a l'espera de dades més recents que encara no tenen i que sospiten que revelaran un increment percentual important.

En conseqüència, anuncia que votaran a favor de la proposició, i demana per enèsima vegada el relleu de la Sra. Colau al capdavant de la regidoria de Guàrdia Urbana, Prevenció i Seguretat.

El Sr. Sierra diu que volen esperar a veure si torna l'alcaldeessa, màxima responsable de la seguretat a la ciutat, i manifesta que no comprenen com en una proposta referent exclusivament a la seguretat delega la intervenció en el Sr. Colom.

Per tant diu que es vol reservar els temps d'intervenció a l'espera que comparegui l'alcaldeessa, i aprofita per fer notar que a la tribuna de públic tampoc no hi és el comissionat de Seguretat.

El Sr. Coronas posa de manifest que l'objectiu del Pla de prevenció i seguretat ciutadana és de prevenir riscos i garantir un espai públic confortable i accessible i millorar la qualitat de vida de la ciutadania i la seva percepció de viure en una ciutat segura.

Per tant, assenyala que si bé és cert que cal anticipar-se als conflictes, riscos i amenaces, també són conscients que el pla venç el 2019, i que s'ha anat actualitzant en les diverses Juntes de Seguretat Local.

Diu que no acaben d'entendre què planteja el grup del PP, ja que barreja coses molt diferents; d'una banda esmenta les enquestes de victimització i, d'altra banda, els atacs al turisme, i precisa que als turistes no se'ls entrevista per a aquestes enquestes. Igualment, diu que entén que el grup del PP no hagi volgut fer aquest debat juntament amb la proposició de Ciutadans; i assegura que li ha costat de seguir l'explicació del regidor pels salts argumentals que ha fet.

Per tant, diu que no consideren que hi hagi una necessitat urgent de revisar el pla quan el 2019 se n'ha de fer un de nou, i considerant que els plans de seguretat locals són vius perquè la realitat és canviant.

Admet, però, l'existència d'un problema de seguretat en àmbits molt concrets, i que allò que necessiten són recursos per poder aplicar efectivament el pla de seguretat.

Observa que el PP barreja això amb el turisme; en aquest sentit, posa de manifest que la Sra. Mejías, en defensa de la proposició que ha presentat el seu grup, ha guardat fins al final l'al·lusió a les Joventuts d'ERC, i aprofita per dir que n'estan molt orgullosos per la seva independència i el seu compromís social, i perquè el missatge que llancen és el que subscriuen molts: el model turístic ha de canviar.

Insisteix a preguntar quin és en realitat l'objectiu d'aquesta proposició i diu que, per posicionar-se, prefereix esperar a què el Sr. Fernández Díaz li aclareixi.

La Sra. Andrés manifesta que el seu grup entén que el Pla de seguretat no és la causa de la manca de resolució de problemes existents en l'àmbit de la seguretat i la prevenció, ja que en si mateix és un instrument que consideren que no és dolent i que pot arribar a ser molt efectiu, i que l'autèntic problema rau en una clara manca de lideratge polític en matèria de seguretat i prevenció, cosa que han denunciat moltes vegades en comissió i en el Plenari. I aprofita per dir que lamenten que l'alcaldeessa, que és la màxima responsable d'aquests

àmbits, ara mateix estigui absent d'aquesta sala; i afirma que voldrien que alguna vegada respongués quan es tracten aquests assumptes de la seva competència directa.

Pel que fa a la proposta concreta entenen que el grup del PP la presenta per intentar apujar el to pel que fa a les problemàtiques generades pel turisme.

Manifesta que el seu grup aprofitarà la seva intervenció per repetir que hi ha deixadesa de funcions en matèria de seguretat i de prevenció, que no saben si és per falta de convicció o de competència; i alerta que estan pujant notablement els fets delictius a la ciutat, entre els quals esmenta els robatoris amb força a establiments comercials, que s'han incrementat més d'un 25% el darrer any, o un 10% els furtus, fets que confirmen que la guàrdia urbana no disposa d'efectius ni dotació suficient; i s'hi afegeix l'aparició de nous fenòmens com els atacs a combois del metro; conflictes constants als carrers, baralles amb armes que darrerament han estat més freqüents. Afegeix que també s'han desmantellat bandes de menors, cosa que significa que també falla la prevenció.

Consideren que aquest seguit de situacions no responen necessàriament a què el Pla de seguretat no sigui eficient, sinó que allò que no funciona són els responsables polítics.

La Sra. Ortiz, en funcions de presidenta del Plenari, intervé per aclarir que l'alcaldeessa no està present a la sala arran d'haver patit una indisposició, i així que pugui es reincorporarà a la sessió.

La Sra. Rovira es remet a la intervenció arran de la proposició presentada pel grup de Ciutadans, en el sentit que no entenen la seguretat com una mera intervenció i presència policial als carrers, sinó que cal abordar les situacions que es viuen a la ciutat.

Manifesta que són conscients que estan soles a defensar això, que quan es parli de plans de seguretat no es faci referència només a l'àmbit policial, sinó que es parli també de la seguretat material de les persones, de la seguretat que comporta el fet de tenir els drets garantits o unes condicions de vida dignes. En aquesta línia, consideren que quan es vincula la seguretat a les condicions que es donen arran del model turístic de Barcelona, cal abordar d'arrel la situació generada i, per tant, que s'ha de capgirar, parlar-ne de cara amb la indústria turística de la ciutat, apostar pel decreixement i, en definitiva, cal posar la ciutadania al centre. Alerta, però, que això no s'aconseguirà amb més mà dura sinó analitzant quines són les alternatives a aquesta situació i al model econòmic i social actual.

Entenen que només quan comencin a actuar amb aquesta perspectiva s'haurà plantat la llavor per aconseguir una ciutat lliure de les problemàtiques i situacions que avui fan que tots els partits d'aquesta cambra es posin les mans al cap.

Per tant, anuncia el vot contrari a la proposició.

El Sr. Ardanuy expressa el vot a favor de la proposició, i admet que, probablement, hi pot haver matisos que ara no té temps per plantejar, però sí que la ciutat té reptes importants per superar en matèria de seguretat i prevenció. I subscriu, en aquest sentit, la manca de lideratge polític, i pel que fa al compliment de les ordenances, alhora que hi ha, sobretot, un problema d'incivisme, i confirma la necessitat que la ciutat prengui mesures.

Remarca que la seguretat requereix la implicació de l'Ajuntament en tots els mecanismes de coordinació, i no només des d'una perspectiva estrictament tècnica, sinó en la revisió dels plans, ja que el fet que vigent finalitzi el 2019 no treu que s'hagi de revisar en el moment que convingui.

Puntualitza que el seu vot favorable respon a la intenció que el govern actuï d'una vegada en aquest àmbit i mostri el lideratge polític que no ha tingut durant aquests anys.

El Sr. Puigcorbé expressa un vot d'abstenció.

El Sr. Colom posa de manifest que, com ja s'ha dit, aquesta proposició és confusa, i que en un intent de voler abastar molt, acaba centrant-se en la voluntat de canviar la naturalesa del Pla de Seguretat local; i, en segon lloc, que quan parla de victimització ho associa amb el sector turístic.

Indica que no comparteixen aquests plantejaments, sobretot la idea d'un pla local de prevenció permanent i inamovible no s'ajusta a la realitat. Apunta, en aquest sentit, que el pla està viu i és un marc de treball que defineix les línies bàsiques de la política pública de seguretat i que es va adaptant a mesura que evoluciona en el temps, i davant de qualsevol fenomen que es produeixi o situacions que es puguin preveure.

Assegura que el govern és conscient que hi ha moviment en els elements de victimització, però entén que, en ocasions, s'al·ludeix a una realitat que no se sosté amb les xifres. Així, indica que quan el grup del PP fa referència a un nivell de victimització d'un 24,9, que reconeix que és molt elevat, no diu que és el rang en què s'ha mogut la ciutat la darrera dècada i, per tant, no es tractaria d'una situació d'excepcionalitat, sinó que demostra que Barcelona s'ha instal·lat en aquesta franja, i que tots estan d'acord que hauria de disminuir.

Entrant en l'àmbit del turisme, recorda que en l'època de major incidència s'elabora un pla específic que funciona del juny al setembre, i que prioritza la vigilància preventiva en les zones turístiques d'oci, i que es reforça amb agents cívics que fan desplegaments en zones de major afluència.

Comenta que en la reunió de la Junta Local de Seguretat del 13 de juny es va tractar específicament el dispositiu dels diferents cossos que operen a la ciutat de cara a l'època estival i els corresponents reforços.

Afegeix que el comissionat de Seguretat fa pocs dies que es va reunir amb el cos consular per tractar els aspectes que fan referència al turisme.

Considera, doncs, que estan treballant efectivament la seguretat preventiva en l'àmbit turístic de la ciutat.

El Sr. Fernández Díaz justifica la revisió del Pla de seguretat per l'augment de la delinqüència i de l'incivisme els darrers dos anys, els mateixos que fa de l'aprovació del pla vigent. I assenjala que aprofiten de presentar ara aquesta iniciativa perquè la setmana vinent es reuneix el Consell de Seguretat Urbana, presidit per la Sra. alcaldessa, de la mateixa manera que també li correspon la presidència de la Junta Local de Seguretat, i segons l'article 13 de

la Carta Municipal és la màxima responsable de la guàrdia urbana, i entén, per tant, que ha de ser un mandat nítid i clar que les coses no poden continuar així.

Diu que proposen la revisió perquè els delinqüents no se sentin segurs a la ciutat, i que la gent que paga impostos i respecta les normes no se senti amenaçada i atemorida per aquesta delinqüència.

Afegeix que també consideren imprescindible que en aquesta revisió del Pla de Seguretat es plantegi una reestructuració del govern de la ciutat, i que l'alcaldeixa deixi de ser la regidora de Seguretat, i fa notar que res no li obligava a assumir aquest càrrec que implica molt més que fer-se la foto amb els agents en el lliurament de medalles o la presentació de vehicles policials, sinó fer-los costat en benefici de la ciutat.

El Sr. Martí diu que s'hauria d'haver informat de la indisposició de l'alcaldeixa en el moment que s'ha produït.

La Sra. Ortiz confirma que s'han vist obligats a donar una explicació arran de les reiterades al·lusions especulatives a la seva absència.

El Sr. Sierra desitja a la Sra. Colau una prompta recuperació, malgrat que el resultat, tant si hagués estat present com absent, hauria estat el mateix, i és que no hauria intervingut en aquest punt.

Felicita al Sr. Colom perquè ha comprovat que llegeix millor que el comissionat de Seguretat, tot i que constata el seu desconeixement sobre el Pla de Seguretat, com acaba de demostrar fa uns instants.

Remarca que aquest pla no s'ha aprovat, no s'ha consensuat amb cap grup polític, ni tan sols amb la guàrdia urbana; està obert, però és absolutament ineficaç, ja que el percentatge de delictes a la ciutat ha augmentat d'un 15%, i malgrat tot no s'ha fet cap modificació, ni se n'ha parlat amb els grups, ni s'ha plantejat cap transacció.

Remarca que Barcelona era una ciutat segura fins que Barcelona en Comú va arribar al govern i va cometre dos errors; el primer va ser que, malgrat disposar d'un model de proximitat i de prevenció, no el van dotar amb mitjans materials i humans per a la guàrdia urbana; no han convocat una de les promocions, amb el resultat que hi ha menys agents als carrers. Posa de manifest que l'invent del comissionat d'establir una policia de proximitat va significar, tan sols, la presència de 73 agents. I destaca que el segon error, i principal, és la manca d'autoritat i desprestigiar la guàrdia urbana, no dir-li què ha de fer, i la darrera actuació que han hagut de fer ha estat repartir unes octavetes per informar al turisme que Barcelona no és una ciutat segura.

El Sr. Coronas qualifica el debat com un totum revolutum, i malgrat que comparteixen molts dels arguments que s'han expressat, diu que ho resumiria en què el principal problema és de manca de recursos humans i materials a fi que la guàrdia urbana pugui fer la seva feina en les millors condicions; precisa que cada plaça d'agent en actiu són cinc places que fan falta.

Anuncia, finalment, que faran una abstenció.

El Sr. Colom agraeix l'esforç de la guàrdia urbana, i que gràcies a la seva feina la ciutat és molt segura.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb quinze abstencions – emeses pels Srs. Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, els Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pel Sr. Puigcorbé-, tres vots en contra –emesos per les Sres. Lecha, Rovira i Reguant-, i vint-i-dos vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

6. (M1519/9339) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Avançar cap a la municipalització dels Albergos d'Infància i Joventut de la ciutat sota criteris de sostenibilitat, condicions dignes de treball i reversió del guany en benefici de la ciutat. Per fer-ho s'estableixen els següents criteris: 1. Clausurar aquells "hostels" que es dediquen exclusivament al turisme. 2. Aquells que es puguin recuperar que passin a ser gestionats directament per l'Ajuntament i a fer una servei públic, com habitatge social d'emergència, per ubicar a les persones desnonades. 3. Un cop municipalitzats, revertir les condicions de treball dels seus treballadors.

La Sra. Reguant destaca que estan a les portes del juliol, el mes que atrau més turisme a la ciutat, i en què es fa molt evident la manca de voluntat política per aconseguir un decreixement turístic. En aquest sentit, diu que no es poden obviar, tot i que es defensi permanentment la indústria turística, els impactes negatius que té per a la ciutat.

Remarca que un dels components fonamentals del turisme és l'allotjament que, quasi de forma exclusiva, està adreçat a turistes, i que incideix directament sobre l'habitatge i el dret a la ciutat. Precisa que hi ha 142.197 places d'allotjament turístic enfront 205.912 habitatges principals en règim de lloguer, i qüestiona si aquestes xifres absolutament desproporcionades els semblen sostenibles i responsables.

Posa de manifest que en l'àmbit dels allotjaments turístics cal reconèixer com una anormalitat la utilització d'albergos d'infància i joventut com a allotjaments turístics per la seva mateixa natura, per uns tràmits que són pura rutina, i perquè la majoria no compleixen amb el reglament. Entén que cap govern amb una política responsable per acarar un dels problemes greus de la ciutat com és l'especulació turística no ho hauria de permetre, i mirar cap a un altre costat quan es troben amb aquestes situacions.

Per tant, consideren que, més enllà de mesures de neteja d'imatge, cal abordar el cas dels hostels que, amb una autorització d'alberg de joventut o infància, es dediquen exclusivament al turisme i, per tant, s'imposa tancar-los per a aquesta activitat, i destinar-los a usos socials i que realment serveixin per pal·liar la problemàtica d'accés al dret a l'habitatge. Puntualitza que s'han de clausurar passant-los a la gestió municipal, perquè sigui l'Ajuntament qui respongui a la demanda creixent d'habitatges d'emergència per desnonaments, visibles i invisibles, i que s'avanci envers la municipalització d'aquests hostels amb criteris de sostenibilitat, condicions de treball dignes i la reversió del guany privat en benefici de la ciutat; que aquests albergos recuperats per a la ciutat es destinin al servei públic, a habitatge

social d'emergència, a espais d'acollida per a persones migrants i desnonades, i per a persones que ara mateix estan en situació de vulnerabilitat.

I afegeix la possibilitat que això s'aprofiti per revertir una de les xacres més importants de la indústria turística com és la precarietat laboral. I, per tant, en el procés de recuperació de la gestió dels hostels, que aquest ajuntament treballi per millorar les condicions de treball de les seves plantilles.

El Sr. Blasi diu que no saben per on agafar aquesta proposició; en aquest sentit, recorda que han estat discutint fa una estona, arran d'una altra proposició, sobre el concepte de turismofòbia, i de ben segur comparteixen la necessitat de regular i tenir endreçat el sector turístic, amb la reversió social i econòmica que ha de suposar per a la ciutat; de la mateixa manera que no estan d'acord el discurs de decreixement que promouen la CUP i Barcelona en Comú.

Fa referència a què el mandat passat hi havia la clara reivindicació, començant pel sector dels albergs, de fer les coses bé, i van poder comptar amb el suport de l'Ajuntament i els seus recursos; i l'associació Acatu, que en la comissió no permanent d'estudi de la situació econòmica de Barcelona els ha donat a conèixer les seves reivindicacions.

Observa que ara el grup proponent ha donat categoria d'enemic als hostels, i puntualitza que, en tot cas, ho seran si no compleixen els requisits per fer la seva activitat. Tanmateix, considera que criminalitzar una activitat que va adreçada a un públic d'infants i joves és una manca de visió.

Quant a l'expectativa del grup proponent de municipalitzar, recorda que l'alberg de Verge de Montserrat depèn de la Generalitat.

Observa que el grup de la CUP intenta enriquir la proposta amb aspectes que allò que fan és traslladar alarmisme en base a una qüestió d'emergència social.

Conclou, per tant, que proposen anar contra els hostels, que fan bé la seva feina, i els indica que hi ha mecanismes mitjançant el Consell Comarcal i la Direcció de Joventut, i els ajuntaments pel que fa a la inspecció, per regular i vetllar que les coses es facin correctament.

Finalment, anuncia que votaran en contra d'aquesta proposició.

La Sra. Barceló considera la proposició un atac directe al turisme, i observa que l'han emmascarat una mica en el primer punt parlant dels albergs d'infància i joventut. Constata, però, que no proposen cap solució sinó que opten per l'atac directe, en una demostració de turismofòbia en essència.

Precisa que en la proposició es fa servir el terme clausurar, quan en realitat hauria de dir expropiar, ja que la CUP el que pretén, a l'estil chavista, és expropiar els hostels que es dediquen exclusivament al turisme.

Recorda que hi ha petits propietaris i empreses que generen llocs de treball i que paguen impostos, i pregunta qui hauria de pagar l'expropiació, i si els treballadors es quedarien al

carrer. I remarca que la CUP utilitza la turismofòbia per trobar la gran solució a la manca d'habitatge social. Reconeix que el govern municipal ha tingut un problema amb l'habitatge social, que s'ha convertit en el seu punt feble, ja que el parc d'habitatge públic continua sent molt insuficient, però replica que la solució no és la turismofòbia.

Aprofita per posar en relleu, amb dades, la importància del turisme per a la ciutat; així, precisa que la taxa turística genera 32 milions d'euros a Catalunya, i repercuteix amb cinc milions d'euros anuals a Barcelona i que s'inverteixen als barris. I, pel que fa als hostels, indica que proporcionen a la ciutat 1.800 llocs de treball directes i indirectes.

Posa de manifest que les accions turismefòbiques van ser l'estiu passat contra el bus turístic i els hotels, i sospita que la moda d'enguany són els hostels.

Retreu als membres de la CUP, que sempre presumeixen de democràcia, que allò que pretenguin amb aquesta proposta sigui imposar el seu model de ciutat, determinant què hi pot haver i què no. Altrament, assegura que el seu grup no té cap problema a donar facilitats als qui generen llocs de treball i són motor econòmic per a la ciutat. I repeteix que el problema de l'habitatge social no es resol a base de turismofòbia i, per tant, anuncia que votaran en contra d'aquesta proposició.

La Sra. Benedí diu que les condicions de treball i els beneficis poc repartits de l'activitat turística són dos aspectes estratègics que el seu grup considera que cal treballar per millorar el conjunt del model turístic de Barcelona; i en el cas dels albergs de joventut, indica que es tracta d'un tipus d'allotjament que en virtut de la seva funció social han d'acollir programes socials a fi que joves i infants puguin gaudir d'una estada que inclogui un seguit de valors afegits específics.

Assenyala que ja fa més d'un segle que el moviment alberguista, que va néixer a Alemanya, té l'objectiu de fer possible que els nois i noies amb pocs recursos tinguin l'oportunitat d'aproximar-se a la natura; i avui en dia, a Barcelona, hi ha 123 albergs de joventut amb llicència, la meitat de tots els que hi ha a Catalunya, i amb el pes específic que té l'activitat turística en el total de l'economia barcelonina, cal tenir molt clars quines són les línies estratègiques a seguir per a aquest tipus d'allotjament.

Recorda, també, que els albergs il·legals continuen sent un problema per a la ciutat, malgrat que s'hagi posat en marxa un pla de xoc contra l'allotjament il·legal i, en aquest sentit, diu que el seu grup considera que cal cessar l'activitat d'aquesta mena d'allotjaments que, a banda de no tenir llicència legal, representen una problemàtica tant o més greu que la dels habitatges d'ús turístic.

Comparteix, doncs, que cal avançar cap a la millora de la gestió pública d'aquests equipaments que, forçosament, han de complir amb la normativa vigent i els interessos públics, entre els quals els drets laborals dels treballadors i treballadores, així com potenciar el seu vessant social amb clara finalitat pedagògica i que, sense obviar el seu vessant lúdic, poden servir com a habitatge social i d'emergència.

Això no obstant, afirma que consideren inviable la clausura d'albergs o la municipalització de l'oferta, entre altres motius per raons econòmiques; per tant, fa avinent que el seu grup va

proposar una transacció, que no ha estat acceptada, per avançar en la millora de la gestió pública dels allotjaments existents. Per tot plegat, anuncia que faran una abstenció.

La Sra. Andrés diu que el seu grup coincideix amb què els albergs juvenils i els hostels s'haurien d'adequar per a la funció per la qual han estat pensats, i que acaba de descriure molt encertadament la Sra. Benedí.

Igualment, consideren que cal intensificar la inspecció per evitar que es dediquin a usos que no pertoquen o la sobresaturació. Precisa que aquests establiments representen més d'un 6% de les places hoteleres de la ciutat.

Diu que aquesta proposició té dues connotacions negatives per al seu grup; d'una banda, que tracta com un aspecte negatiu els joves que visiten la ciutat; i, d'altra banda, la visió negativa en general que té la CUP sobre el turisme.

Assenyala que el seu grup per combatre els allotjaments turístics il·legals opta per la línia d'intensificar les inspeccions i l'acció del govern per tancar els sis mil pisos turístics que donen servei sense llicència; així mateix, per incrementar l'habitatge social consideren que cal complir amb el Pla d'Habitatge.

Afegeix que l'obertura i el tancament d'aquests albergs és competència de la Direcció General de la Joventut, és a dir, de la Generalitat, de manera que l'Ajuntament no hi pot actuar. Confirma, doncs, que han intentat buscar alguna manera de donar suport a la proposició però no n'han trobat cap, i anuncia que votaran en contra de la proposició.

El Sr. Mulleras valora que la proposició del grup de la CUP s'emmarca en el mantra amb què funciona aquest formació, i amb el qual el PP no se sent gens identificat. Així, el grup proponent considera que el turisme és el problema, en majúscules, i que s'ha de propagar la turismofòbia, així com que l'expropiació o la municipalització és la solució a tots els problemes.

Rebat que aquesta sigui la solució; com tampoc no ho és el decreixement turístic per què advoquen. Altrament, el seu grup parla de creixement sostenible; i mentre la CUP culpa de tot l'economia especulativa, el seu grup parla d'economia productiva que, juntament amb el creixement turístic, és necessària per crear riquesa, que ha de permetre mantenir les prestacions socials.

Afegeix que la CUP parla d'expansió sense control, i el seu grup de mala gestió pública del turisme.

Posa de manifest que l'obsessió del grup de la CUP per criminalitzar el turisme els ha portat avui a fer aquesta proposta cent per cent turismofòbica, amb la qual ataquen el turisme mitjançant els hostels i albergs de joventut, que són utilitzats per la gent més jove i amb menys recursos, dels quals a Barcelona n'hi ha uns cent trenta establiments, amb tota l'activitat i llocs de treball que generen.

Considera que criminalitzar els hostels demostra una gran manca de sensibilitat, més encara quan a Barcelona estan regulats per la Generalitat, la llicència l'atorga l'Ajuntament i la

inspecció la fa el Consell Comarcal, i diu que atès que la CUP té tanta influència a la Generalitat podria proposar-hi el canvi de normativa.

Posa de manifest que la proposta parla de municipalitzar, és a dir, expropiar per part de l'Ajuntament, i pregunta si són conscients de quant val tot això, o bé que es pensen que els diners públics no són de ningú, i el problema és que són de tots.

Finalment, avança que votaran en contra de la proposició.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà en contra d'aquesta proposta, i admet que els hostels i els albergs de joventut haurien de tenir un control més exhaustiu per part de l'Ajuntament i aquesta administració també hauria de participar més en aspectes que són competència d'altres administracions.

Això no obstant, diu que no comparteix el suggeriment de municipalitzar aquesta mena d'activitats; alhora que fa notar que aquesta municipalització té uns costos que no han de repercutir en els recursos municipals.

El Sr. Puigcorbé anuncia que farà una abstenció.

El Sr. Colom recorda que els albergs de joventut van ser un invent per facilitar que la gent jove pogués viatjar i per democratitzar el turisme.

Admet que hi ha albergs que tenen uns requeriments molt laxos, però confirma que això depèn d'una normativa reguladora que a parer d'aquest ajuntament hauria de ser molt més concreta i amb més requisits a fi d'evitar macroalbergs, o albergs que no compleixen uns mínims pel que fa, per exemple, a espais comunitaris, o per evitar albergs en espais físics molt limitats.

Precisa, però, que no han de confondre els albergs amb els falsos albergs, els hostels, molts dels quals són simplement pensions que utilitzen la marca hostel.

Així doncs, assenyala que aquest ajuntament no és l'òrgan competent, i es limita a atorgar llicència d'obres, i que la d'activitat és competència de la Generalitat, que ho té delegat en el Consell Comarcal; tanmateix, diu que quan detecten qualsevol irregularitat ho transmeten a l'òrgan competent.

Observa que la proposició es presta a confusió, ja que no se sap si allò que pretén és que hi hagi albergs en millors condicions i, per tant, l'alternativa a la municipalització hauria de ser una regulació millor, o bé el que volen és eliminar aquests establiments que faciliten que la gent jove pugui viatjar per convertir-los en habitatges socials, amb la qual cosa es malmetria una gran quantitat de recursos públics per a una finalitat que ja s'obté d'una manera molt més barata.

Reconeix que Barcelona té mancança d'habitatge social, tot i que remarca que dels set mil que hi havia a començament del mandat estan treballant per doblar aquesta xifra en vuit anys, i actualment, entre els habitatges acabats o en projecte se n'han fet més de quatre mil tres-cents. Per tant, consideren que és aquesta la via en què han de treballar, i desestimen la

municipalització dels albergs, que a banda de confusa suposaria una despesa inassolible per a aquest ajuntament.

La Sra. Reguant replica que són els grups els que entenen allò que volen, i es van inventar un concepte per englobar qualsevol protesta o denúncia veïnal davant de lobbies turístics o determinats partits polítics.

Demana que no pretenguin fer creure que les protestes o les denúncies als lobbies turístics, o pels impactes que té la indústria turística en la ciutat, van en contra del turista, la persona, que visita la ciutat.

Insisteix que es van inventar el concepte turismofòbia i el fan servir per a tot, i hi ha qui és expert a etiquetar tot allò que considera que va en contra d'allò que creuen que està bé. Reclama que no vulguin criminalitzar qualsevol protesta ciutadana, ja que els veïns i les veïnes tenen dret a denunciar allò que impacta negativament el seu dia a dia, i és evident que la massificació i el creixement turístic que viu la ciutat té repercussió en les vides de les persones.

Igualment, fa notar que hi ha qui sempre argumenta en funció dels llocs de treball que genera l'activitat turística, i concreta que del 2008 al 2016 el turisme va augmentar d'un 20%, mentre que en el mateix període l'ocupació va augmentar un 0,63%; per tant no es compleix aquesta màxima que el turisme porta ocupació, i la que porta cal valorar en quines condicions.

En conseqüència, considera que no es pot esgrimir aquest argument en defensa d'un sistema que no és sostenible; i diu que són lliures de confondre municipalitzar amb expropiar perquè els convé, però remarca que no són dos termes sinònims.

El Sr. Blasi confirma que el grup de la CUP s'ha quedat sol defensant aquesta proposició i intentant fer entendre allò que realment volia regular. Precisa, però, que existeix un àmbit competencial al qual es poder adreçar, i assegura que no neguen la major quant a què les coses s'han de fer correctament i que cadascú assumeixi la responsabilitat que li pertoca.

El Sr. Colom assenyala que en el debat ha sortit la necessitat que els albergs de la ciutat, i fins i tot les pensions, han de tenir una regulació millor, i creu que és en això que han de ser capaços de treballar plegats, i proposar a la Generalitat una regulació més adequada.

Es rebutja aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb trenta-dos vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, els Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i de les Sres. Ballarín i Andrés, pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també pel Sr. Ardanuy– cinc abstencions –emeses pels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pel Sr. Puigcorbé-, i tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal BnC:

Única. (M1519/9351) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta a la Generalitat de Catalunya perquè, en matèria de gestió dels habitatges situats a la ciutat de Barcelona procedents d'herències intestades, adopti les següents mesures: Primera.- Aturar la subhasta dels immobles situats a Barcelona prevista pel 5 de juliol. Segona.- Compartir amb l'Ajuntament els expedients de la subhasta del 5 de juliol per conèixer el volum dels deutes, valorar el cost de les rehabilitacions i de les despeses de comunitat. Tercera.- Un cop valorat els expedients, decidir conjuntament la destinació d'aquests immobles prioritant l'ampliació del parc públic de lloguer de Barcelona a través del Consorci de l'Habitatge de Barcelona. Quarta.- Modificar la normativa que regula la gestió de les herències intestades per prioritzar l'ampliació del parc públic de lloguer. Cinquena.- Modificar la normativa que regula la gestió de les herències intestades per incloure l'Ajuntament de Barcelona en la valoració dels expedients i la decisió del destí dels immobles, així com la restitució de la seva condició de membre integrant de la Junta d'Herències, atès les característiques derivades del règim especial de Barcelona.

El Sr. Montaner fa referència a la subhasta anunciada per la Generalitat per a principis de juliol de patrimoni públic procedent d'herències intestades; concreta que es tracta de quaranta-un béns immobles, la major part habitatge, entre els quals quinze lots estan en barris de Ciutat Vella i el Poble Sec, on hi ha gran demanda d'habitatge assequible. I afegeix que en alguns d'aquests habitatges que se subhastaran hi ha llogaters que s'hauran de realitzar en cas que siguin desnonats per la nova propietat, molt probablement un fons inversor.

Atès que es tracta d'un patrimoni públic, assenyala que aquest ajuntament ha reclamat que aquests habitatges passin al Consorci de l'Habitatge i siguin gestionats per la Taula d'Emergència o altres entitats socials. Confirma, però, que el govern de la Generalitat s'ha negat a aturar la subhasta, però sí la venda de la finca del carrer Llibreteria on hi ha un comerç emblemàtic, El Mesón del Café. Valora positivament aquesta sensibilitat envers els comerços emblemàtics, però entén que la mateixa sensibilitat s'hauria de palesar pel que fa al dret a l'habitatge.

En conseqüència, precisa que amb aquesta proposició demanen a la Generalitat que aturi les subhastes de patrimoni públic; que escolti als municipis abans de prendre cap decisió sobre si ha de subhastar habitatge o no, ja que són les administracions locals les qui millor coneixen les necessitats del territori, i Barcelona, com a capital de Catalunya, amb Carta Municipal pròpia, i on hi ha el gruix més important d'herències intestades, hauria de tenir representació de la Junta d'Herències, d'on va ser eliminada el 2017.

La Sra. Recasens diu que no acaba d'entendre la sistemàtica del govern, que en comptes de farcir la part executiva i decisòria de l'ordre del dia dels plenis, o bé fa plenis extraordinaris –que després ha de retirar–, o bé porta proposicions en la part d'impuls i control. Així doncs, confirma que d'una sessió que durarà prop de sis hores, i noranta-quatre minuts són els que es dediquen a la part executiva i decisòria.

Feta aquesta observació, i entrant en la proposició, vol deixar clar que a Catalunya, el que s'obté de les herències intestades es destina íntegrament a satisfer necessitats assistencials,

socials i culturals. Precisa que els pisos obtinguts de les herències intestades que són habitables i es destinen al parc públic són gestionats per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya; mentre que els que no compleixen aquests requisits, com passa amb alguns del cas que els ocupa, que no tenen cèdula d'habitabilitat, se subhasten i els diners obtinguts es destinen a polítiques socials i, també, a la compra per tanteig i retracte.

Per tant, entén que el plantejament que es fa d'aquesta subhasta d'habitatges s'emmarca en la demagògia i el populisme a què el grup de govern ja els té acostumats.

Afegeix que la Generalitat, d'acord amb el protocol de col·laboració del pla de suport signat amb el Tercer Sector, es va comprometre a destinar les finques urbanes que fossin aptes o viables procedents d'herències intestades a programes socials d'habitatge per tal de cobrir necessitats de persones en situació d'emergència social o en risc d'exclusió. I confirma que això és el que s'està complint fil per randa. I posa a tall d'exemple que el desembre passat es va acordar amb l'Agència d'Habitatge, respecte a cinc finques urbanes d'un lot de quinze repartides per Catalunya, i que es va considerar que eren viables, destinar-les a les famílies d'acord amb el protocol esmentat. Apunta que actualment estan en estudi els dotze finques, en els quals alguns immobles no tenen cèdula d'habitabilitat, de manera que s'optarà per la via de la subhasta.

Finalment, pregunta al Sr. Montaner, si la Generalitat comunica sempre als ajuntaments la llista de béns intestats i, per tant, el govern de Barcelona en tenia notícia, com és possible que no s'adquirissin en el seu moment aquestes finques.

El Sr. Blanco entén que convindria separar dos aspectes en aquesta proposta, un de caire més general i un altre de més particular.

Apunta que en l'àmbit general es demana un canvi de normativa que permeti, a partir d'ara, que en els casos en què hi hagi patrimoni públic procedent d'herències intestades es dediqui a ampliar el parc públic d'habitatge; i confirma que el seu grup hi està d'acord.

Pel que fa a la qüestió particular en el sentit de si és possible o viable suspendre la subhasta que es farà el 5 de juliol, diu que el seu grup no té intenció d'entrar en el fons d'aquesta qüestió perquè desconeix si aquests habitatges són compatibles amb un ús de lloguer assequible, si convé que siguin gestionats públicament.

Observa que hauria de ser legalment possible, i no comportar un perjudici econòmic greu arran de possibles indemnitzacions a particulars que ja han dipositat la fiança per concórrer a la subhasta; i si realment està justificat i els costos de rehabilitació no són excessius, avança que el seu grup estaria d'acord amb la proposta, sempre que aquests immobles es dediquessin a polítiques socials d'habitatge.

En conseqüència, manifesta que donaran un vot de confiança al govern municipal i es posicionaran favorablement a aquest punt.

Això no obstant, vol denunciar que el govern de Catalunya no ha deixat de vendre patrimoni públic els darrers anys, solars públics que s'haurien pogut dedicar perfectament a l'habitatge assequible, per exemple un solar a La Sagrera, propietat d'una societat pública en què també hi és aquest ajuntament. Per tant, fa notar que això significa una certa contradicció, per la

qual cosa també volen instar aquest ajuntament a ser conseqüent i que s'apliqui allò que reclama a altres administracions, i que impedeixi la venda per subhasta pública d'aquests solar de La Sagrera.

La Sra. Benedí diu al regidor Montaner que el seu grup coincideix plenament amb què l'habitatge és un dret, de manera que aquest assumpte de les herències intestades els preocupa igual o més que al govern municipal. Confirma, doncs, que hi han estat treballant sense fer-ne publicitat a base de piulades i declaracions, i sense crear cortines de fum per tapar altres problemes que té aquest govern, i grossos.

Entén, per tant, que es pot actuar d'una altra manera; en aquest sentit, confirma que s'han reunit amb la Generalitat per valorar què es podia fer, quants immobles es podien retirar; i aprofita per precisar que l'edifici del carrer Llibreteria està exclòs de la subhasta des de fa setmanes.

Detalla que entre els immobles que surten a subhasta, un parell tenen protecció patrimonial i, per tant, aquest ajuntament hi té dret a exercir el tanteig i retracte per comprar-les a preu de sortida de subhasta.

Posa en valor que treballant sense fer soroll s'esbrinen moltes coses, i si l'objectiu real és treballar amb la Generalitat, alerta al Sr. Montaner que no han començat amb bon peu.

En aquest sentit, posa de manifest que quan el seu grup recorda al govern que va prometre construir quatre mil pisos, i acabarà el mandat amb 735 amb una mica de sort, se'ls enfada molt; mentre que ara parlen de setze habitatges, vuit dels quals a Barcelona.

Afirma que també volen que el govern treballi amb la Generalitat, que hi dialogui, i també a la inversa, i també hi inclouen el diàleg amb l'Estat; però precisa que el diàleg es practica i no s'exigeix. I fa notar que avui mateix, la manca de diàleg ha portat el govern municipal a haver de retirar dos punts de l'ordre del dia.

Afegeix com a exemple que fa un parell de setmanes van aprovar mesures tan importants com la reserva d'un 30% de sòl urbà consolidat, que va perillar també per manca de diàleg no només amb els grups municipals sinó amb altres agents de l'àmbit de l'habitatge, i als quals ni tan sols es van dignar a avisar que aquesta mesura s'entrava a comissió.

Diu que voldrien que aquests habitatges que surten a subhasta anessin tots al parc de lloguer assequible, però malauradament els pisos que segons la llei es poden destinar a aquest parc, s'han inclòs en un conveni signat amb el tercer sector pel vicepresident Oriol Junqueras, i els diners que s'obtinguin de la subhasta aniran directament a entitats del tercer sector i es destinaran a habitatge, salut i educació.

Es refereix a què en la proposició es demana també la modificació de la normativa que regula la gestió de les herències intestades, cosa que significa modificar el Codi civil, i que no és gens fàcil i necessita temps.

I aprofita per recordar que a la Junta d'Herències hi ha dos membres que representen els municipis de Catalunya i, per tant, també a Barcelona, i que el dia que es va fer la proposta de subhasta dels immobles intestats hi van estar d'acord i no van expressar cap objecció.

Considera, doncs, que potser caldria una coordinació millor d'aquest ajuntament amb els seus representants a l'esmentada junta.

En conseqüència, anuncia que votaran en contra d'aquesta proposta.

El Sr. Mòdol diu que de vegades els fa sensació que el govern es pensa que, només de parlar-ne constantment, l'habitatge es fa sol.

Observa que ha entès de la intervenció del Sr. Montaner que el govern municipal ha demanat a la Generalitat que aturi la subhasta i que els ha respost que no, però tot i així presenten aquesta proposició. Si realment és així, valora que tornen a fer un gest que probablement no servirà de res, o que en el millor dels casos s'aconseguirien vuit pisos, que tenint en compte al ritme que en fa el govern municipal no són pas pocs, però sí en relació a les expectatives de la ciutadania.

Considera que, per responsabilitat, han de votar favorablement tot allò que faci referència a l'habitatge, i adverteix que algun dia aquest govern haurà de retre comptes, quan ja no quedi temps per a més titulars ni proposicions, i la ciutadania voldrà veure on són tots aquests habitatges de què han parlat a bastament. Precisa que ara com ara aquests habitatges s'han materialitzat o ho faran en set-cents, malgrat que en la seva intervenció, el Sr. Colom parlava de quatre mil tres-cents, sorgits del no-res, sense projectes, sense obres, només a base de titulars. I confirma que tot això està generant moltes expectatives, i ell concretament està expectant per visitar tots aquests pisos que augmenten sense parar.

Pel que fa a l'assumpte que els ocupa, entén que aquest ajuntament es pot implicar més o arribar a un acord amb qualsevol altra administració per mirar d'accedir a més habitatge, a disposar d'altres eines per generar habitatge públic, de manera que avança que votaran a favor d'aquesta proposició. Això no obstant, demana que la propera vegada que parlin d'habitatge sigui per parlar d'habitatges concrets, i no de possibilitats que confonguin encara més la ciutadania i generin més falses expectatives quant a una política d'habitatge que ha estat pèssima, la pitjor que s'ha fet en aquest ajuntament.

El Sr. Mulleras subscriu l'observació del regidor Mòdol quant a què el govern creu que a còpia de parlar d'habitatge es farà sol.

Valora que les polítiques d'habitatge municipals, totes les declaracions i promeses al respecte no són altra cosa que fum, que exemplifica molt bé la proposició que els porten avui, i que no és altra cosa que una nova cortina de fum per tancar els fracassos del govern en matèria d'habitatge.

Recorda que en campanya electoral Barcelona en Comú va dir que construiria vuit mil pisos de lloguer social a Barcelona, però el cert és que acabarà el mandat i, com a molt, se n'hauran fet vuit-cents. Afegeix que els desnonaments no s'aturen; els preus dels lloguers s'han incrementat d'un 24% els darrers tres anys; la manca d'habitatge social és un problema evident, mentre que aquest ajuntament té uns vuitanta solars públics buits on es podria fer habitatge social.

Constata que avui els porten l'enèsima cortina de fum, i tot i que reconeix que la Generalitat té responsabilitats, demana al govern que no utilitzi altres administracions per tapar els seus incompliments i els seus fracassos.

Admet que en el fons d'aquesta proposició podrien estar d'acord, és a dir, que els immobles rebuts per una administració en herència es prioritzin per a habitatge social; però amb el que no poden estar d'acord és amb aturar la subhasta del dia 5 de juliol, ja que no disposen d'informació, no han pogut analitzar els expedients dels immobles.

Altrament, es qüestiona si l'Ajuntament ha fet tot allò que podia, si ha fet les al·legacions corresponents, o ha intentat adquirir els habitatges en el moment que s'havia de fer.

I pregunta, finalment, si aquest ajuntament té legitimitat per reclamar a altres administracions, quan és el primer a no complir les seves obligacions; cosa que en matèria d'habitatge social és molt evident.

La Sra. Reguant considera que en aquesta proposició també es barregen moltes coses, però sí que posa de manifest, així com les mobilitzacions que s'han generat aquests darrers dies, que és la gent qui s'organitza des del suport mutu per fer front a la gentrificació i a l'expulsió de veïns i veïnes dels seus barris, i contra la manca d'habitatge assequible. Remarca que són aquestes mobilitzacions que posen llum als principals problemes de la ciutat pel que fa a polítiques d'habitatge.

I considera vergonyós que les administracions públiques acabin actuant com a especuladors, ja que el model de subhasta facilita l'entrada d'aquesta pràctica. Per tant, creu que aquest ajuntament també s'hauria de plantejar per què subhasta béns immobles.

Posa de manifest, doncs, que d'una banda el govern de la ciutat denuncia que la subhasta del proper 5 de juliol facilita l'especulació perquè obre la porta a societats mercantils i fons voltor; i, d'altra banda, anuncia una subhasta de béns immobles per al 7 de juny, que finalment s'ha anul·lat per manca de concurrència, i recorda que també n'hi ha una de prevista per al 25 d'octubre.

Considera convenient que les administracions públiques analitzin globalment si la solució a les herències intestades és la subhasta, i han d'intentar evitar entrar en el circuit especulador.

Dit això, confirma que el seu grup està per aturar la subhasta del 5 de juliol, i recorda que en alguns dels immobles que diuen que no tenen cèdula d'habitabilitat hi ha famílies que hi viuen en condicions. Per tant, consideren que cal facilitar aquests habitatges i no entrar en la roda especulativa. Admet que està bé que els diners que s'obtinguin de la subhasta es destinin a projectes socials, però tenint els immobles entén que és més operatiu habilitar-los perquè es puguin habitar directament.

En conseqüència, anuncia que el seu grup dóna suport a la proposició, i posa en valor els moviments de gent organitzada que, com sempre, va per davant de les administracions públiques.

El Sr. Ardanuy entén aquesta proposició com un gest del govern, però adverteix que governar es fa en la part executiva del Plenari. Pregunta, doncs, quines accions ha fet aquest

ajuntament per negociar amb la Generalitat sobre aquests immobles que surten a subhasta; i si la resposta és que no n'ha fet cap o que, si n'han fet alguna, no ha donat resultat, entén que tenen un problema pel que fa a les seves atribucions de govern.

Posa de manifest que la feina de negociar i de pactar com a administració no es pot barrejar ni confondre amb una política de gestos. En conseqüència, demana al govern que sigui proactiu i governi, que en aquest cas que els ocupa hauria estat incloure en la part executiva un expedient de compra d'immobles, o un conveni amb la Generalitat per a la transferència d'actius, i lamenta que prefereixin optar per l'escenificació i, per tant, anuncia que votarà en contra.

El Sr. Puigcorbé anuncia que votarà en el mateix sentit que el grup d'ERC i, per tant, en contra. Valora la proposició com més simbòlica que no pas pràctica; i diu que troba molt interessant l'argumentació que fa el grup de la CUP en el sentit que amb la subhasta s'entra en una roda d'especulació.

El Sr. Montaner puntualitza, d'entrada, que en el seu programa electoral Barcelona en Comú va dir que construiria quatre mil habitatges, i la realitat és que n'estan construint quatre mil tres-cents, quatre mil dels quals s'incorporarien mitjançant compra o cessió; i precisa que els vuit mil pisos fan referència a la meitat de nous i els altres habitatges existents.

Reconeix, pel que fa al nombre d'habitatges que surten a subhasta, que no és gran cosa, però no és un gest, sinó una qüestió simbòlica i d'ètica summament important.

Puntualitza que aquest ajuntament no és a la Junta d'Herències, de manera que s'han assabentat que aquests habitatges sortien a subhasta en el mateix moment que tothom que hi vol concórrer, per la qual cosa ja no eren a temps d'utilitzar el dret de tanteig i retracte; per tant, troba absurd que els habitatges siguin adquirits per fons voltor, i amb els diners que paguin la Generalitat els destini a obra social, cosa que suposa un clar foment de l'especulació, i els habitatges provinents dels intestats, en comptes de ser subhastats, podrien passar directament a l'Agència d'Habitatge de Catalunya i al Consorci.

Respon al grup del PSC que aquesta proposició reclama que els municipis tinguin capacitat de decisió, i que en els casos en què hi hagi un habitatge provinent d'un intestat, en puguin estudiar els expedients i decidir si el compren abans que surti a subhasta, i no pas mitjançant la representació a la Junta d'Herències dels dos grups municipals que hi ha representats.

Assegura que mantenen un diàleg estret amb els àmbits que porten habitatge a la Generalitat, i per això demanen un canvi radical de la política d'habitatge.

Acaba la seva intervenció qüestionant quin és el model de ciutat d'ERC, i si consideren que la capital de Catalunya no té dret a tenir representació pròpia en la Junta d'Herències intestades i decidir sobre els habitatges que surten a subhasta.

La Sra. Recasens replica al Sr. Montaner que el seu grup troba absurd que aquest ajuntament tingui vuitanta solars sense edificar; i fa notar que avui no porten pas la compra d'aquests habitatges en la part executiva d'aquest Plenari, malgrat que la llista és pública i ho haurien pogut fer. Altrament, retreu al govern que ho porti a la part d'impuls i control, i pregunta a

qui pretén controlar; i confirma que el seu grup no farà de còmplice de la incompetència del govern municipal en matèria d'habitatge.

El Sr. Blanco manifesta que, independentment del debat suscitat entre els grups municipals, resulta evident que en aquest cas l'Ajuntament no té capacitat de decisió, tan sols pot instar la Generalitat a actuar, i és el que fa aquesta proposició. I afegeix que el seu grup, com d'altres, insta l'Ajuntament a dedicar més temps a tot allò que sí que pot fer, com ara que dediqui el solar de La Sagrera que ha citat abans a habitatge assequible.

La Sra. Benedí precisa que Barcelona està representada en l'Associació de Municipis, i aquesta associació té representació a la Junta d'Herències intestades.

El Sr. Mòdol diu que malgrat que són conscients que aquesta proposició neix morta, tot i que hi donen suport, perquè el tràmit que s'ha fet ha estat rebutjat.

D'altra banda, celebra que el nombre de pisos vagi creixent, i ara ja estiguin en quatre mil tres-cents, i torna a dir que no veu el dia de poder-los visitar.

El Sr. Montaner puntualitza que reclamen a la Generalitat qüestions com la convocatòria del Pacte pel Dret a l'Habitatge, sancionar els pisos buits, estendre a altres ciutats de Catalunya la mesura aprovada inicialment de la reserva del 30% de sòl per a habitatge protegit, o impedir que es privatitzin els habitatges de protecció oficial.

Pel que fa al model de ciutat de Barcelona en Comú, afirma que fan tot el que és a les seves mans per fer habitatge malgrat les dificultats, i manifesta que està allunyat del model clarament neoliberal d'ERC, que es posiciona contra el tramvia, contra les cooperatives d'habitatge i a favor dels aparcaments subterranis per a vehicles privats.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb quinze vots en contra –emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pels Srs. Ardanuy i Puigcorbè– tres abstencions –emeses pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa–, i vint-i-dos vots a favor de la resta de membres del Consistori.

c) Precs

La Sra. Ortiz informa els membres del Plenari del Consell Municipal que la Sra. alcaldessa segueix indisposada i no es reincorporarà a la sessió.

Indica que després de parlar-ho amb els grups, han manifestat majoritàriament la voluntat de mantenir els precis i preguntes que havia de respondre l'alcaldeessa, que informa que seran respostos per diferents membres del govern, tret d'una pregunta del grup del PSC, que es retira.

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9354) Davant el compromís adquirit pel Conseller d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya de recuperar el finançament de les escoles bressol als propers Pressupostos de la Generalitat, sol·licitem que l'alcaldeessa compleixi la seva paraula i retiri la pujada de quota

de l'escola bressol tal i com es va comprometre el passat dia 18 de maig a les Trobades de l'alcaldesa al barri del Clot i que aquesta mesura sigui efectiva pel curs 2018-2019.

La Sra. Rognoni diu que ja ha tingut ocasió de debatre aquesta qüestió força vegades amb la Sra. Ortiz, i que en aquest cas la novetat són les declaracions de l'alcaldesa, que va anunciar als veïns del Clot que, si tal com s'havia compromès el Conseller d'Ensenyament es recuperava el finançament de les escoles bressol per part de la Generalitat, i tornava els diners, la tarifació social s'acabaria immediatament.

En conseqüència, sol·liciten amb aquest prec que l'alcaldesa es comprometi, tal com va fer el 18 de maig en la trobada d'alcaldeses al Clot, a retirar el sistema de la tarifació social el proper curs.

La Sra. Ortiz diu que ara com ara es pot fer un balanç positiu de la implantació del sistema de tarifació social, que ha comportat un increment en el nombre d'inscripcions, de les places ocupades en el conjunt de centres de la ciutat, així com l'accés de famílies per a les quals el preu els suposava un impediment.

Confirma que a dia d'avui aquest ajuntament sosté en solitari la xarxa d'escoles bressol, amb un 73% de l'aportació, i que la resta la completen les famílies.

Comenta que ella mateixa es va reunir amb el conseller Bargalló i li va demanar explícitament la recuperació del finançament.

Confirma que aquest govern defensa la gratuïtat de les escoles bressol, en considerar l'etapa 0-3 essencial en l'educació dels infants i, per tant, hi hauria d'haver el compromís de l'administració competent en educació, que és la Generalitat, i també de l'Estat, però la realitat és que els ajuntaments s'han quedat tots sols per fer-hi front. I, atesa la situació, van decidir que la part que aportaven les famílies havia de ser més justa en funció de la renda; i assegura que si es recupera el finançament reduiran aquesta aportació.

Insisteix, però, que han de passar de les declaracions als compromisos a l'hora de replantejar el sosteniment de les escoles bressol, que ara com ara aquest ajuntament assumeix en solitari.

La Sra. Rognoni demana que, atès que ja tenen el compromís, això es faci efectiu ara. Tanmateix, observa que si hi ha un desfasament de temps, cal prioritzar les persones més vulnerables i tirar-ho endavant el curs que comença aquest setembre.

La Sra. Ortiz respon que justament allò que fan amb la tarifació social és prioritzar les persones més vulnerables, i més de tres mil famílies han fet una aportació més reduïda a l'escola bressol.

Justifica que no accepten aquest prec, ja que fa referència a unes declaracions genèriques que parlaven de futuribles en el pressupost del 2019 de la Generalitat, i diu que aquest ajuntament s'ha de basar en pressupostos aprovats.

Posa en relleu que aquest mandat s'han destinat més recursos que mai a l'educació, i en protegir el conjunt de les famílies, especialment les més vulnerables, cosa que ha facilitat l'ampliació de l'equitat en el conjunt del sistema.

No s'accepta el prec.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/9350) Que el Govern municipal prepari un pla de mesures per combatre i eradicar el vandalisme a Barcelona.

El Sr. Alonso afirma que al seu grup li preocupen els actes d'incivisme que es produeixen a la ciutat, molt especialment els atacs vandàlics al metro, perpetrats per grups organitzats que estan posant en greu perill la seguretat de treballadors i usuaris. Precisa que es tracta d'accions en què s'utilitzen els grafitis com a excusa per justificar accions violentes amb què aquests grups volen guanyar notorietat a les xarxes socials.

Concreta que el 2017 es van produir 531 actes vandàlics, es van vandalitzar 1.300 vagons, i el cost ha estat de més deu milions d'euros.

Observa que tots han vist amb molta preocupació vídeos i han escoltat relats sobre els atacs a treballadors del metro del tot indefensos; i comenta que ahir mateix aquests treballadors denunciaven públicament la situació d'inseguretat que pateixen.

Destaca que el pitjor de tot plegat és la impunitat d'aquests atacs, que no fa altra cosa que incentivar que es produeixin accions cada vegada més violentes que no poden permetre. Per això, demanen al govern que posi en marxa un pla d'actuació urgent per eradicar el vandalisme, acabar amb la impunitat, garantir la seguretat dels treballadors i usuaris del metro, i perquè Barcelona sigui exemple de civisme i de convivència.

La Sra. Sanz comparteix la necessitat de posar fi a aquestes situacions, que els preocupen i troben intolerables i condemnables.

Constaten que hi ha una problemàtica vinculada jurídicament a la tipificació d'aquests actes, que no és exclusiva de Barcelona sinó d'abast internacional; per tant, calen actuacions de seguretat pública de l'àmbit ferroviari català, espanyol i europeu. En conseqüència, subratlla que és essencial la coordinació i el lideratge, especialment dels cossos de seguretat competents.

Confirma que el govern municipal està fent moltes actuacions en aquest sentit, com també la seguretat de l'empresa de transport metropolitans; fa notar, però, que no és en l'àmbit de la seguretat privada que cal acarar el conflicte, sinó de la seguretat pública.

Comenta que ahir mateix van rebre una representació de treballadors del metro, de Renfe, d'Adif i de FGC a fi de traslladar la demanda de lideratge de la situació al conseller d'Interior i a l'equip de mossos d'esquadra per poder reforçar els serveis.

El Sr. Alonso considera que la tolerància d'aquest govern davant de les conductes incíviques i la constant desautorització de la guàrdia urbana estan perjudicant greument la convivència ciutadana.

Es mostra d'acord amb el que ha dit la Sra. Sanz quant a la necessitat d'una col·laboració administrativa i policial, i consideren que és imprescindible prendre mesures amb urgència. Agraeix les bones paraules de la tinenta d'Alcaldia, i creuen que el govern, a poc a poc, va prenent consciència dels seus errors, i confia que aviat veuran un canvi d'actitud i que es prenen mesures de debò per acabar amb aquests actes vandàlics, per garantir la seguretat de les persones i fer de Barcelona un exemple de civisme.

La Sra. Sanz afirma que Barcelona és un exemple de civisme i de convivència, i nega que sigui una ciutat insegura, malgrat que Ciutadans faci aquest discurs constantment, i creu que no poden fer altra cosa que reconèixer que aquesta no és la realitat de la majoria de barris.

Admet que hi ha actes incívics i vandàlics en determinades zones i que cal posar-hi solució, però posa en valor que es fa molt bona feina a la ciutat, i apunta que totes les administracions han d'assumir les responsabilitats que els pertoquen. En aquest sentit, recorda que temps la Generalitat destinava recursos extraordinaris al subsòl; insisteix que és un problema que ateny el sistema ferroviari general, no només del metro de Barcelona.

Per tant, demana al grup de Ciutadans que deixi de banda aquest discurs fatalista que no respon a la realitat de la ciutat, la que palesen els baròmetres.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/9344) Que el Govern municipal modifiqui el procediment de convocatòria de subvencions a la rehabilitació, de tal manera que siguin plurianuals i amb l'objectiu de permetre'n la seva correcta aplicació.

La Sra. Benedí diu que invertir en rehabilitació és invertir en salut, en sostenibilitat i en dignificar la vida de les persones mitjançant els seus habitatges; considera que tots són conscients de l'impacte que tenen les polítiques de rehabilitació, tant per als llogaters i comunitats de veïns com per als constructors, arquitectes i aparelladors que hi intervenen.

Posa de manifest que s'ha avançat en les convocatòries de rehabilitació amb la implantació de mesures per a la protecció dels llogaters condicionant les subvencions per als pisos de lloguer a cenyir-se a l'índex de referència dels preus de lloguer de la Generalitat.

Assenyala que aquest prec té la voluntat de contribuir a l'avanç de la millora del funcionament de les ajudes a la rehabilitació que atorga aquest ajuntament, i d'intentar trobar solució a determinats problemes que es troben freqüentment els qui han de rehabilitar un immoble. En aquest sentit, confirma l'envelliment del parc d'habitatge de Barcelona i, per tant, que el seu manteniment és cabdal i urgent, i que any rere any veïns i professionals esperen aquestes ajudes a fi de poder emprendre unes obres que en la majoria de casos els permetran viure més dignament.

Assenyala que tot i la importància d'aquests ajuts no tenen un calendari fix, i no se sap mai quan es publicaran, fet que comporta un cert neguit als afectats pel bloqueig de molts projectes durant mesos. Concreta que el 2016 les ajudes es van publicar el 29 de febrer, el 2017 el 28 de març, i les d'enguany han sortit el 14 de juny; i remarca que entre la preparació de la documentació i el període de vacances només quedaran quatre mesos hàbils;

i, per aquest motiu, demanen que es modifiqui el procediment de convocatòria de subvencions a la rehabilitació a fi que siguin plurianuals i que s'apliquin correctament.

El Sr. Montaner avança que accepten el prec en el sentit que es comprometen a estudiar-ho.

Precisa que enguany els ajuts sumen 41,5 milions d'euros, xifra que demostra l'interès d'aquest govern en què funcioni la rehabilitació i que arribi a temps i a lloc. Recorda que les subvencions les convoca el Consorci d'Habitatge de Barcelona, òrgan en què també hi és la Generalitat, i entén que és en aquest consorci que s'ha de debatre l'assumpte que planteja el grup d'ERC.

Explica que el fet que les convocatòries siguin anuals té avantatges perquè implica que es poden anar canviant i actualitzant, però també és cert que no totes les obres no es fan en un any, de manera que confirma que plantejaran una convocatòria plurianual.

Recorda, pel que fa a les xifres, que en la convocatòria d'aquest any el 80% d'inversió en rehabilitació l'ha aportat l'Ajuntament, i no arriba al 20% la que aporten conjuntament la Generalitat i l'Estat.

La Sra. Benedí agraeix l'acceptació del prec, i s'ofereix per si poden fer res perquè la Generalitat amplii la seva aportació.

El Sr. Montaner replica que la política d'habitatge de la Generalitat és pura retòrica.

Del Grup Municipal del PSC:

4. (M1519/9357) Que l'alcaldeessa organitzi, en el termini d'1 mes, una visita amb els Regidors i Regidores de l'Ajuntament que hi vulguin assistir, pels solars que l'Ajuntament disposa i on no ha construït habitatge públic i expliqui els motius pels quals no s'han començat les obres.

El Sr. Mòdol diu que el seu grup ha decidit creure's les xifres que dóna el govern sobre la construcció d'habitatge públic, i que avui ha incrementat fins a 4.300 pisos durant el mandat; i proposa, per sortir de dubtes, anar plegats a visitar els solars on s'estan construint aquests 4.300 habitatges; i en cas que no sigui així, entén que els podran explicar per què.

Recorda que el març d'enguany el govern municipal deia que hi havia cinc solars en construcció, i sis en fase de licitació d'obra, cosa que vol dir que anant molt bé aquests onze solars estaran edificats a final de mandat.

Igualment, diu que si es basen en les dades de campanya de Barcelona en Comú, resulta que encara resten per fer uns nou-cents habitatges en cadascun dels solars per complir amb el programa electoral; mentre que si creuen les dades actuals de 4.300, el nombre de pisos haurà de ser de l'ordre de quatre-cents i escaig en cada solar.

Assegura que voldrien estar equivocats, però els sembla sorprenent el ball de dades; i diu que volien demanar a l'alcaldeessa, que malauradament s'ha hagut d'absentar de la sessió, que organitzi una excursió als solars.

La Sra. Sanz respon al Sr. Mòdol que si té ganes d'anar d'excursió ho pot fer sempre que vulgui, i pot visitar tots els solars sense necessitat de companyia per valorar l'estat d'execució de les obres que s'hi fan.

Apunta que quan faci la visita ha de tenir en compte algunes dades; així, precisa que tenen 83 solars públics, dels quals 40 estan en fase d'obra o de projecte per part de l'IM d'Habitatge i de Rehabilitació; altres 12 solars són per a habitatge lliure, i es reserven per a futurs intercanvis per poder fer habitatge protegit o equipaments, en funció de les necessitats dels districtes; afegeix que s'està modificant el planejament d'uns altres 12 solars per incorporar-los a la política d'habitatge, ja que la qualificació actual del sòl no ho permet; i, finalment, diu que la resta de solars es destinen a reserves per a afectats urbanístics, alguns dels quals són de propietat compartida, de manera que requereixen una proposta de gestió urbanística, o per a usos temporals.

Remarca que pot assegurar que en tots els solars que compleixen les condicions per fer-hi habitatge protegit se n'hi està fent; i que la construcció d'habitatge a preu assequible, que és una de les prioritats del govern, es concreta en 66 projectes en marxa, on més del 80% de pisos es destinen al lloguer. Posa en relleu que es tracta d'un rècord històric de promoció d'habitatge a Barcelona, sobretot tenint en compte que qui avui lidera la política d'habitatge és l'Ajuntament, ja que la resta d'administracions, especialment la Generalitat que és la competent en la matèria, no ho estan fent.

El Sr. Mòdol agraeix la resposta i diu els ha quedat molt clar que el govern municipal no complirà cap de les dades sobre construcció d'habitatge, i probablement qui governi el proper mandat podrà continuar i fins i tot incrementar aquests projectes, que no pas obres.

I aprofita per recordar que durant el que porten de mandat s'han compromès amb els veïns a tirar endavant nombrosos projectes, que no tiraran endavant per manca de pressupost; i esmenta, entre aquests projectes, que no pas realitats, el del carrer de Balmes o la biblioteca de Sarrià.

La Sra. Sanz diu que en matèria d'habitatge i en la situació d'emergència habitacional que viu la ciutat no s'hi val la demagògia ni la mentida. Així, retreu al regidor que vagi dient xifres sense concretar què feia aquest ajuntament i què les altres administracions.

Recorda altres mandats en què es feia política pública d'habitatge per part de la Generalitat, cosa que no fa ara. I fa notar que allò que no diu el grup del PSC és que durant el mandat de l'alcalde Hereu van deixar fets 1.070 habitatges; mentre que ara, arran d'allò que han pogut activar després de trobar-se aturades les promocions, hi haurà fets mil habitatges; i afegeix que en l'època Hereu es van deixar en promoció 1.300 habitatges, mentre que ara, en acabar el mandat, estaran per sobre dels tres mil sis-cents. I afegeix que el grup del PSC tampoc no diu que abans es destinava un 58% al lloguer, mentre que ara estan plantejant un 80%.

Reclama menys demagògia, menys mentides, i convida al grup del PSC a promoure la reforma de la LAU ara que governa el PSOE.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/9347) Que davant el desplegament precipitat dels nous carrils bici i bus a la ciutat de Barcelona i properes previsions es replantegi i es revisi la seva implantació, amb la creació d'una taula de treball on participin veïns, comerciants, entitats, tècnics municipals, responsables dels centres educatius afectats per cercar la millor solució de mobilitat i que es traslladi la seva aprovació definitiva a la corresponent comissió del Consell Municipal.

El Sr. Fernández Díaz posa de manifest que tan sols el darrer any la xarxa de carril bici s'ha incrementat amb 36 quilòmetres, i la xarxa de carril bus s'ha incrementat de 8 quilòmetres. Admet la necessitat d'ampliar les xarxes de carril bici i de carril bus, però qüestiona si era imprescindible fer-ho tan malament, d'una manera tan precipitada i improvisada i, a més, sense consultar al comerç, als veïns i entitats. Posa de manifest que aquesta improvisació i precipitació han augmentat els embussos, s'ha desorientat els conductors, s'ha hagut de prescindir de places d'aparcament de motos i de zones de càrrega i descàrrega.

Per tot plegat, per les situacions sobrevingudes que s'estan generant pels nous carrils implantats a l'eix Anglí-Via Augusta, Calatrava-Iradier o passeig de Sant Gervasi, i problemes amb les línies d'autobús, per exemple al Guinardó, el seu grup considera que és moment que el govern es replantegi, revisi i, si escau, reverteixi aquests desplegaments de carrils bici i bus tan precipitats.

La Sra. Sanz observa que poden parlar i debatre molt sobre els carrils bici, però no poden dir que no hi ha hagut participació. Remarca que tenen molts espais on fer-ho, entre els quals el Pacte per la Mobilitat, on participen les associacions de veïns, de comerciants, gremis, sindicats, operadors públics i privats; i aprofita per convidar el regidor a assistir al grup de treball específic de bicicleta on són totes aquestes entitats, i que poden participar en el disseny dels carrils bici. Igualment, esmenta els Consells de Barri en què passen aquestes actuacions; i apunta que, addicionalment, quan s'ha desenvolupat la nova xarxa de bus o s'elaboren els plans de mobilitat dels districtes, s'han fet sessions específiques en molts districtes només per treballar aquesta qüestió en què han participat professionals i tècnics i tècniques de mobilitat, juntament amb entitats i veïnats.

Remarca que porten tres anys treballant en l'estratègia de la bicicleta, i tots els grups municipals en van poder disposar amb molta antelació a fi de poder-la discutir en profunditat.

Per tant, conclou que és innegable que, de participació, n'hi ha hagut. I entén que en polítiques de mobilitat han de ser flexibles per poder anar generant un model alternatiu, ja que ara mateix tenen un problema amb el model predominant a la ciutat, que és la contaminació i, per tant, és innegable que ha de guanyar terreny la mobilitat sostenible, i això ho han de treballar bé i amb tothom. Diu, doncs, que voldria que el grup del PP se sumés a aquest objectiu de mobilitat sostenible.

El Sr. Fernández Díaz afirma que comparteixen l'objectiu de reduir la contaminació i millorar la qualitat de vida de la ciutadania, però no que es despleguin d'aquesta manera tan precipitada els carrils bici i bus com a resposta a la cotxefòbia del govern; i diu que el seu pla de mobilitat és en realitat un pla d'immobilitat, i els recorda que no han estat capaços

d'aprovar en el que porten de mandat un Pla de Mobilitat; i tot i que és conscient que l'actual és vigent fins al final d'aquest exercici, creu que ja n'haurien d'haver presentat un.

Concreta que el govern ha promogut, en un sol any, un increment del 23% de la xarxa de carril bici i un 34% de la xarxa de carrils bus, que s'ha traduït en embussos de trànsit a la ciutat; així doncs, entén que el govern anteposa la seva ideologia sectària en l'àmbit de la mobilitat a una mobilitat bona, tal com demostra el que van fer amb les superilles i que pretenen fer amb la imposició del tramvia. I sospita que s'emmirallen, pel que fa a la bicicleta, amb la Pequín comunista del segle XX. Suggereix a la Sra. Sanz que no cal que vagi a cap Consell de Barri i, altrament, que parli amb els veïns dels llocs on s'estan desplegant els carrils bici, o allà on han improvisat carrils bus.

La Sra. Sanz pregunta al regidor quin és el seu model, què proposa el PP en matèria de mobilitat, quines mesures planteja per front a la contaminació, o quines actuacions vol prioritzar a Barcelona. Altrament, considera incompatible dir que s'està en contra de la contaminació i fer discursos com els que fa; i precisa que això no ho diu ella sinó una consultoria internacional que acaba de situar Barcelona entre les sis primeres ciutats en lideratge a escala mundial d'una aposta per la mobilitat sostenible, la que prioritza el vianant i el transport públic. I remarca que el PP ha tingut moltes oportunitats per prioritzar el transport públic, i de recuperar les retallades que ha fet en aquesta matèria i no ho ha fet.

Retreu al Sr. Fernández Díaz que, d'una banda, afirmi que està per la lluita contra la contaminació i que, d'altra banda, li molestin els carrils bici i bus, i la gent caminant pel carrer; i remarca que la batalla que avui dia es lliura a les grans ciutats és la de poder viure respirant aire net, i així ho estan fent a Barcelona i els ho estan reconeixent a escala internacional.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9355) Quin és el balanç que fa el Govern municipal del funcionament del Born Centre Cultural en els darrers tres anys?

El Sr. Ciurana pregunta quin balanç fa el govern municipal del nou funcionament del Born Centre Cultural els darrers tres anys.

El Sr. Pisarello confirma que el balanç és positiu, i puntualitza que el nom actual és Born Centre de Cultura i Memòria, perquè es fa prevaldre la concepció de posar en relleu les diferents memòries democràtiques de la ciutat, com són la republicana o la feminista, alhora que s'ha posat un cert ordre. En aquest sentit, diu que quan van arribar al govern fa tres al Born ni tan sols existia una plaça formal de direcció, i s'ha convocat un concurs, amb un jurat internacional; s'han iniciat excavacions al jaciment, s'ha elaborat un pla estratègic, i s'ha posat en marxa una programació permanent.

El Sr. Ciurana diu que si es preguntessin què ha passat de rellevant en el Born els darrers tres anys, malauradament tothom pensaria en l'ocurrència de l'estàtua del general Franco posada al davant del Born i tot el conflicte que va comportar. Observa, tanmateix, que

aquesta ocurrència no ha d'amagar ni fer oblidar la mediocritat de l'exposició que hi anava aparellada.

Fa avinent que tenen la sensació que el govern municipal no té projecte ni cap proposta per al Born; que ni el comissari de Memòria, ni la directora el tenen. I aprofita per posar de manifest que els concursos públics internacionals sempre acaben triant algú d'Iniciativa per Catalunya-Verds, cosa que demostra, de ben segur, que deuen ser molt bons.

Per tant, confirma que no tenen projecte ni proposta, cosa que els fa pensar que estan condemnant el Born a la inanició, sense ànima, sense esperit ni un projecte clar i definit.

Els recorda les presses que van tenir per tancar l'exposició semipermanent "Donec perficiam" que es va fer amb motiu del tricentenari, i tres anys després encara no n'han inaugurat una de nova; igualment, indica que la llibreria està tancada i el bar restaurant buit per manca d'activitat, perquè el govern ha permès que el Born deixi de ser interessant.

Diu que arran de la denúncia que va fer la setmana passada amb un tuit, molts treballadors i ex-treballadors del Born se li han adreçat per expressar-li aquesta situació de consternació, entre indignada i amarga, perquè tenen la sensació que tot allò que s'hi fa són activitats que o bé ja estaven programades o bé ja s'estaven fent.

Reitera la pregunta de quin projecte tenen per al Born, com pot ser que tanquin una exposició i no n'obrin una altra, o com és que la llibreria fa molts mesos que és tancada.

Afirma que tenen la sensació que s'està deixant morir el Born, i fa vuit mesos que vuit persones han marxat de l'equip del Born.

El Sr. Pisarello reitera que quan van arribar al govern al Born figurava com a director Quim Torra, però mai no van trobar el seu nomenament, ja que en realitat actuava com a conseller delegat de Foment de Ciutat i cobrant com a tal, cosa que ja és per ella mateixa una irregularitat.

Entén que allò que preocupa realment al regidor és que no tenen la mateixa concepció; en aquest sentit, recorda que Pasqual Maragall deia que concebia el país com a àgora i no com a temple, com un espai de diàleg i no pas d'oració, i creu que la concepció del Born que té el Sr. Ciurana és aquesta última. Manifesta que, altrament, aquest govern defensa una concepció de la memòria que és plural, i han rehabilitat les memòries plurals democràtiques de la ciutat. Afegeix que el govern anterior tenia la concepció de temple quant al Born, però això no treia que hi fessin passarel·les de moda; i remarca que aquests tres anys s'hi ha fet una exposició sobre Montserrat Roig, un homenatge al president Companys, i s'hi han celebrat congressos internacionals; és a dir, una altra concepció que potser no agrada al Sr. Ciurana perquè és diferent.

I fa avinent que la llibreria està tancada d'ençà del febrer, igual que la del Museu d'Història de Catalunya, perquè la cooperativa Bestiari lamentablement va fer fallida; per tant, comenta que ara s'està preparant un concurs, que sortirà aquest estiu, per reobrir-la.

Pel que fa als treballadors a què ha al·ludit el Sr. Ciurana informa que ha rebut un missatge de treballadors que es desmarquen del seu tuit i de la campanya d'agitprop que fa a les xarxes.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/9349) Quins programes socials ha realitzat el Govern municipal per ajudar als venedors ambulants irregulars que es troben a prop del Mercat dels Encants i estan en situació de vulnerabilitat social?

La Sra. Mejías diu que hauria volgut que aquesta pregunta li respongués l'alcaldeessa per veure si compartia l'opinió que té la Sra. Ortiz del mercat de la misèria com a punt de trobada i socialització de persones. Lamenta, però, que s'haurà de quedar amb les ganes de saber-ho.

Posa de manifest que el govern sempre presumeix que aquest és un ajuntament pioner en polítiques socials, i que figura a tots els rànquings entre els primers que més hi inverteixen.

Pregunta, en primer lloc, quins són els plans i els programes de polítiques socials que s'estan aplicant, concretament la Sra. Ortiz com a responsable de polítiques socials, per rescatar de la situació de pobresa en què viuen les persones que estan entorn del mercat dels Encants practicant una venda irregular de productes en estat lamentable, moltes vegades robats i que, a més, no són gens aconsellables des del punt de vista de la salubritat.

La Sra. Ortiz observa que la concepció de les polítiques socials i la manera com s'ha de fer la intervenció social de Ciutadans i Barcelona en Comú estan molt allunyades.

Pel que fa al mercat de Glòries, indica que no és una venda ambulants irregular que afecti el teixit comercial, i puntualitza que els productes no són robats, sinó en molts casos recuperats de les escombraries. Per tant, confirma que no hi ha un negoci, no es fa una activitat amb objectiu de lucre. I reconeix que la gran majoria de persones que fan aquesta venda estan en situació de pobresa severa.

Fa avinent que, habitualment, en el mercat dels Encants i en els seus entorns sempre hi ha hagut aquest tipus d'intercanvi en mercats molt precaris. I, en aquest sentit, assenyala que han elaborat diversos informes, han parlat amb les persones que hi són, el 75% de les quals estan vinculades d'una manera o altra als serveis socials, a la intervenció social o als serveis socials bàsics; i confirma que moltes d'aquestes persones vénen d'altres municipis de l'àrea metropolitana a aquest punt de trobada i intercanvi. I replica que de cap manera no intenten minimitzar la situació, i reconeixen que aquest mercat de la misèria és expressió de pobresa severa. Però considera que cal anar a l'origen de la situació, a les causes que generen pobresa, i que no tenen a veure amb la intervenció social, sinó amb la manca de polítiques de rendes garantides, la precarietat laboral o les pensions de misèria. Per tant, constata que Ciutadans sempre s'exclama molt per allò que es veu al carrer, però desconeixen què proposa per abordar les causes de la pobresa, que aquest govern intenta prioritzar per aconseguir que aquestes persones surtin d'aquesta situació d'exclusió.

La Sra. Mejías diu a la Sra. Ortiz que no li ha respost, només que hi ha un 70% de persones vinculades a intervenció social, però no en quina. Així, pregunta si han elaborat un cens d'aquestes persones, si saben si són persones grans, o joves sense recursos, si són estrangeres que no reben cap mena d'ajuda, si són persones amb problemes de salut mental, o si estan en risc de pobresa severa.

Adverteix que tenen molta feina per fer, i remarca que la diferència entre les polítiques de Ciutadans i les seves és la mateixa que entre fer o no fer res, només grans titulars explicant que inverteixen molt en política social, però que la realitat siguin espais com el mercat de la misèria, i que els serveis socials de la ciutat es vegin desbordats perquè no tenen recursos.

Insisteix que no poden deixar que situacions com aquesta es vagin cronificant, com ho han fet els assentaments il·legals, els mercats irregulars o les persones sense sostre; i recorda a la Sra. Ortiz que és responsable de la política social d'aquest ajuntament, i li torna a preguntar amb quins resultats.

La Sra. Ortiz reconeix que hi ha pobresa, i que es produeix un efecte d'expulsió de moltes persones de municipis i d'altres ciutats i països on són discriminades amb polítiques racistes i xenòfobes, que també s'expressen als carrers de les ciutats de Catalunya. I remarca que això s'ha de prevenir posant-hi recursos, amb educadors, i també amb la intervenció de la guàrdia urbana perquè, en el cas que els ocupa, es produeix una ocupació de l'espai públic i cal trobar un equilibri.

Es pregunta, però, si darrere del discurs de la Sra. Mejías realment hi ha mà dura, la demanda d'expulsar aquestes persones tal es proclama en altres ciutats o països com Itàlia.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/9345) Quines partides pressupostàries patiran retallades durant l'execució del pressupost de l'exercici 2018 per tal d'evitar incórrer en dèficit i complir l'objectiu d'estabilitat pressupostària tal i com preveuen tant la normativa pressupostària com el propi pressupost vigent? Sol·licito que se'm faciliti resposta per escrit del detall de les partides a què fa referència la pregunta.

El Sr. Bosch indica que la pregunta és respecte a la retallada que aplicarà el govern en el pressupost del 2018, quines partides quedaran afectades, i demana que els ho expliquin però també que els ho facin arribar per escrit.

Justifica aquesta pregunta perquè han apreciat una davallada significativa de la recaptació de plusvàlues, com a mínim una afectació de 30 milions d'euros per les plusvàlues que s'hauran de retornar d'acord amb la sentència del TC; i si continua la recaptació al ritme que ho fa hi haurà una minva estimada de 60 milions d'euros en els ingressos de les arques municipals. Tanmateix, confirma que el govern va preveure un augment de 110 milions d'euros en els ingressos per plusvàlues quan va elaborar el pressupost.

Assenyala, doncs, que resulta evident que hi ha un desfasament clar, que és el que motiva aquesta pregunta.

El Sr. Pisarello diu que no sap d'on treu aquestes xifres el regidor Bosch, que assegura que són imprecises. De tota manera, confirma que han tancat l'exercici pressupostari de 2017, i no només han disminuït pagament de deute i dèficit, sinó que pràcticament no han generat superàvit, cosa que els ha permès fer una previsió d'ingressos que els possibilita incrementar la inversió social.

Reconeix que els preocupa la caiguda de les plusvàlues, tal com ja han comentat en comissió, i recorda que van demanar al Sr. Mulleras que intercedís amb el govern del PP a fi que compensés aquestes plusvàlues. Precisa que allò que han fet ha estat presentar una esmena al pressupost general de l'Estat, i confien que aquesta compensació es produeixi. I confirma que ERC sempre els ha donat suport al Congrés en aquesta mena d'iniciatives. Per tant, consideren que no caldrà retallar si aquestes iniciatives tiren endavant.

El Sr. Bosch observa que ha formulat una pregunta molt concreta, i demana al Sr. Pisarello que si considera que les dades que ha apuntat no són bones, els digui quines són les seves.

Reitera que la pregunta és quines retallades practican, i el tinent d'Alcaldia respon que no està clar. Insisteix a preguntar, doncs, si hi haurà retallades o no; i atès que és evident una minva dels ingressos que es confirma a mesura que avança l'any, suggereix que es poden fer tres coses: es pot retallar, es pot demanar un crèdit o es poden fer miracles. I si l'opció del govern és retallar, demana que els especifiquin en què i que els ho diguin per escrit; i el mateix si es tracta de demanar un crèdit, amb quantitat i calendari. I si finalment opten per obrar miracles, pregunta quantes espelmes pensen encendre.

El Sr. Pisarello assegura que, atès que és una persona laica, descarta l'opció del miracle; i racionalment pot dir al regidor, que si la Generalitat compleix en matèria d'escoles bressol, d'habitatge o de política d'ocupació no caldrà retallar. Igualment, si el govern de l'Estat compleix amb la seva funció i compensa els ajuntaments per aquesta caiguda de plusvàlues, tampoc no caldrà retallar.

Per tant, diu al Sr. Bosch que políticament han d'anar junts per aconseguir-ho, i que aquesta era una de les qüestions que plantejaven en la sessió extraordinària prevista per a avui i que s'ha suspès.

Diu que vol confiar en què això sigui possible, però si no ho és assegura que no es produirà cap retallada en inversió social, però s'hauria de reajustar la programació d'inversions, tot i que no contempla aquesta possibilitat, i està convençut que el govern de la Generalitat complirà amb el deute important que té amb aquest ajuntament, tenint en compte que les conselleries competents depenen d'ERC; i pel que fa a la manca de finançament de l'Estat, a la congelació de les transferències, ho qualifica d'autèntica vergonya, sobretot tenint en compte el creixement que ha experimentat l'economia.

Del Grup Municipal del PSC:

5. (M1519/9358) Quins són els resultats de les mesures de xoc impulsades pel govern al Districte de Ciutat Vella en el sector del comerç?

Es retira la pregunta.

Del Grup Municipal del PP:

6. (M1519/9348) Quants refugiats i immigrants pot acollir la ciutat de Barcelona, i de quin catàleg de serveis i béns, recursos humans, materials i pressupostaris es disposa?

Es retira la pregunta.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal del PSC:

Únic. (M1519/9359) Que s'informi de l'estat d'execució de la proposició aprovada al Plenari del Consell Municipal, de 10 d'abril de 2018, continuació de la sessió ordinària de 23 de març de 2018, amb el contingut següent: (M1519/8635) El consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Constatar que el projecte 22 ha estat una experiència d'èxit, que de la mà d'una transformació urbana ha estat capaç de crear un pol d'activitat econòmica, creativitat i ocupació de qualitat. Un exemple positiu de col·laboració públic-privada. 2.- 17 anys després cal seguir donant impuls a aquest projecte com a motor de l'economia, la cultura i la innovació. Un impuls que requereix tot el potencial de l'Ajuntament amb el suport de veïns, veïnes i societat civil. 3.- Preservar un model de mixtura d'usos que permeti combinar l'activitat econòmica, cultural i també usos residencials i equipaments de proximitat. Actualitzar aquest model tenint present els nous reptes de la ciutat, especialment en l'àmbit de l'habitatge. 4.- Promoure els canvis de planejament necessaris, i si s'escau una Modificació del PGM del 22 per tal de reequilibrar els usos del pla vigent, augmentant la proporció d'habitatge fins a un màxim del 30% del sostre potencial encara per executar, tal i com apunten les conclusions dels treballs de reflexió existents. 5.- Que els canvis plantejats en els anteriors punts es duguin a terme i s'introdueixin tenint en compte les singularitats, respectant aquells àmbits que estiguin o hagin estat transformats en usos 22, i sense que això perjudiqui a les iniciatives de desenvolupament que es vulguin dur a terme. 6.- En aquest sentit, impulsar un acord institucional, polític i ciutadà per al 22 que sintetitzi els diferents treballs de reflexió, en especial els duts a terme per la Comissió Ampliada 22, definint un full de ruta i les principals actuacions. 7.- Establir els mecanismes de seguiment de l'execució de l'acord, comptant com s'ha fet fins ara, amb la societat civil (universitats, entitats i associacions de veïns, entitats i associacions del món econòmic, institucions i administracions implicades).

El Sr. Mòdol considera que aquest seguiment de proposició escau molt a la línia que ha seguit aquesta sessió plenària, versant sobre l'habitatge públic.

Recorda que el seu grup va presentar una proposta perquè en el 22 es revisés la proporció d'habitatge, fins a un màxim del 30% del sostre potencial encara per executar, i que el govern de la ciutat va votar en contra. Indica que dos mesos més tard, però, el govern presenta una proposició en què demana que es faci la reserva del 30% del sostre a tota la ciutat.

Per tant, pregunta quin és el motiu que el va portar a refusar la proposta del grup del PSC i, altrament, fer la mateixa proposta amb un abast de tota la ciutat. Pregunta, doncs, què ha

canviat en aquest interval de dos mesos entre una proposta i l'altra, i què pensa fer el govern amb la proposta del seu grup.

El Sr. Montaner observa que el Sr. Mòdol barreja les coses, i confirma que el govern sempre ha estat d'acord a incrementar el percentatge d'habitatge al 22 , i que s'ha demostrat arran dels dos processos de participació. Tanmateix, justifica que el vot contrari va ser per altres raons referents al redactat, en què, per exemple, es qualificava d'experiència d'èxit el 22 , quan la realitat és que per als habitants del Poblenou no ho és.

Com a resposta concreta al seguiment de la proposició, diu que s'ha complert el procés de participació ciutadana en repensar el 22 , així com la Comissió Ampliada que inclou el món veïnal, l'empresarial, l'acadèmic i l'administració, és a dir, l'ajuntament de Barcelona, que ha servit per posar en comú les diverses opinions que han portat a definir un seguit de millores, entre les quals un equilibri millor entre els diversos usos i activitats, incrementar l'habitatge protegit, valorar els elements identitaris del Poblenou, promoure un model econòmic divers i inclusiu, i aconseguir que Barcelona continuï a l'avantguarda de la innovació urbana.

Indica que es troben en una fase de concretar propostes, de quina manera s'identifiquen i es posen en un calendari, així com quines àrees i amb quines mecanismes es poden tirar endavant.

El Sr. Mòdol diu que encara és més contradictòria i sorprenent aquesta resposta del regidor Montaner, de la qual ha entès que el govern no vol el 30% d'habitatge al 22 ; igualment, ha dit que necessiten estudiar les coses en detall, i pregunta si no necessitaven fer el mateix abans de presentar la modificació de PGM per reservar el 30% de sostre en tota la ciutat.

Observa que el govern té l'estranya mania de témer l'èxit de la ciutat i, altrament, els recomana que la gaudeixin, que els èxits de la ciutat van molt bé. I afegeix que també els demana que a més de parlar amb els veïns del Poblenou també ho facin amb la gent que treballa al 22 .

Considera que, novament, estan en una profunda contradicció; així, fa una setmana van aprovar la modificació de PGM per dedicar el 30% de sostre d'habitatge en tota la ciutat, però ara el govern diu que això mateix s'ha d'estudiar detingudament en el cas del 22 . Es pregunta si les àrees d'habitatge i urbanisme d'aquest ajuntament es parlen entre elles, si es coordinen, si coneixen quina política d'habitatge tenen; en definitiva, es pregunta si realment tenen un model.

El Sr. Montaner confirma que parlen molt amb urbanisme i amb drets socials, i que també ho fan amb els empresaris del 22 Network.

Igualment, replica que sí que tenen model de ciutat i en el cas de la reserva del 30%, indica que cal estudiar en quines densitats s'aplica en el 22 , especialment en la part nord. I afegeix que s'estan diagramant i mapificant les alçades, i quins equipaments i d'espai públic porta associat aquest percentatge d'habitatge per complir la llei d'urbanisme.

MOCIONS

M1. Prendre coneixement de la renúncia al càrrec de la regidora d'aquest Ajuntament presentada per la Ima. Sra. María José Lecha González.

La Sra. Ortiz informa que a la Junta de Portaveus de 26 de juny es va apreciar la urgència de les dues mocions; i es va acordar un temps d'intervenció dels grups i dels regidors no adscrits perquè adrecin unes paraules de comiat a la Sra. Lecha, i també a la Sra. Esteller, present a la tribuna de públic, que va renunciar al càrrec de regidora en la passada sessió plenària.

La Sra. Lecha agraeix disposar d'aquests minuts per acomiadar-se després de tres anys i escaig molt intensos, durant els quals ha treballat en àmbits que li eren del tot nous, que havia viscut com a veïna i a petita escala, i que ha pogut copsar des d'aquest ajuntament des d'una altra perspectiva i dimensió.

Manifesta que el desenvolupament del programa del seu grup, i els companys i companyes de l'esquerra independentista, han estat cabdals en la seva feina aquests anys.

Així doncs, constata que les persones es renoven però el projecte continua; però assegura que no pot marxar sense agrair l'acollida dels treballadors i treballadores d'aquest ajuntament, interns i externs, la seva amabilitat i la bona feina, que han estat presents cada dia. També agraeix als companys i companyes periodistes la seva acollida.

S'adreça als veïns i a les veïnes de la ciutat per dir-los que confia haver estat a l'altura del que se li va demanar el maig de 2015, i espera haver portat la veu del carrer i de les classes populars a la institució, amb paraules clares que fugin d'eufemismes. I assegura que no ha après, ni ho vol, a parlar sense dir res, com sovint passa en aquesta cambra.

Malgrat totes les discrepàncies que puguin tenir amb els grups municipals, reconeix que les relacions personals en comissions i grups de treball han estat agradables i fructíferes; i que en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat també han rigut en algunes ocasions, cosa que és molt d'agrair.

Diu que no tornarà a les institucions, però segur que es veuran al carrer; però allò que no pot dir és en quin bàndol es trobaran.

En acabar, el Plenari aplaudeix la intervenció de la Sra. Lecha.

La Sra. Ortiz agraeix en nom de Barcelona en Comú la feina de la regidora Lecha, el seu to constructiu, i el sentit comú en l'economia del temps de les intervencions, que no pas en treballar el seu contingut.

Destaca el bon tracte que han mantingut en l'àmbit personal, que ajuda molt en la intensitat vital de la institució.

Desitja a la Sra. Lecha molta sort en la nova etapa que inicia, també merescuda després de tota la feina feta aquest anys. I confirma que de ben segur que es trobaran als carrers i espera que en moltes ocasions en el mateix bàndol.

Finalment, fa una menció a la Sra. Esteller, que ha estat molts anys en aquest ajuntament, donant feina a governs i també als serveis jurídics, amb gran vocació de rigor i d'exigència. Per tant, li agraeix la voluntat manifestada en moltes ocasions d'obrir canals de diàleg, que no sempre eren fàcils, entre Barcelona i el govern de l'Estat, defensant la ciutat des de la seva posició; i li desitja sort i encerts al Congrés dels Diputats.

El Sr. Trias dóna les gràcies a la regidora Lecha en nom del seu grup, i remarca que des de posicions polítiques diferents, aquests tres anys els han permès descobrir una dona honesta, vehement en la defensa de les seves idees, i que aconseguit una cosa que no sempre passa, que és crear una certa màgia que ha generat simpatia i afecte dels components del grup municipal Demòcrata envers la regidora, la persona, i allò que representa.

Agraeix la feina que ha fet aquest anys, i valora que han guanyat una amiga, confia que per a molt de temps.

Adreçant-se a la Sra. Esteller, present avui a la tribuna de convidats, diu que també podria referir-s'hi en els mateixos termes; posa en relleu els anys que fa que es coneixen, i que han viscut situacions al Congrés dels Diputats i en aquest ajuntament, on les posicions encara han estat més distants en molts casos. Això no obstant, destaca que la Sra. Esteller també forma part de les persones que busquen sempre un punt de complicitat, i mirar com es poden resoldre les coses, i li expressa un sincer agraïment en nom del se grup.

La Sra. Mejías fa notar que avui marxen dues dones d'aquesta institució, cosa que sempre és una mala notícia, ja que si alguna cosa afegeixen les dones a la institució és un major grau de sensibilitat en el tractament dels assumptes de la ciutat.

Es dirigeix a M. José Lecha des de l'àmplia distància política que les separa, però considera que allò que les uneix és el fet d'haver estat regidores d'aquest ajuntament, que sempre és un honor, que sensibilitza i que crea complicitat envers els problemes de la ciutat. Confia, doncs, que la seva estada en aquesta casa durant tres anys hagi contribuït a fer-la més sensible als problemes de la ciutat i més realista amb la realitat quotidiana; i que en l'etapa que ara comença sempre tingui present el servei a la ciutat. I li desitja molta sort en l'àmbit personal, i no tanta en el polític.

Quant a la Sra. Esteller, destaca que fa molts anys que es coneixen i amb la qual ha compartit moltes coses. Reconeix que és una barcelonina de pro, amb un ampli coneixement de la ciutat, amb sensibilitat amb tot allò que hi passa i que sempre intenta obrir canals de diàleg, i posar a disposició els instruments que té al servei del diàleg i l'acord. I creu que des del Congrés dels Diputats pot continuar treballant per aquesta ciutat fent que sigui millor per a tothom.

El Sr. Bosch recorda que va conèixer M. José Lecha en campanya electoral, i de seguida es va adonar que era una dona guerrera, però també una persona amb una immensa qualitat humana; que a més de lluitadora i de defensar amb les unghes, si calia, les pròpies conviccions, a l'hora d'aproximar-se a fi de reconèixer-se com a persones, per parlar de les situacions personals de cadascú, familiars o de salut, hi va descobrir una gran tendresa, que considera el contrapunt ideal a la força en la defensa de les conviccions.

Per tant, li agraeix que sigui així, i també les estones que els ha donat en aquest ajuntament.

Explica que a Ángeles Esteller la va descobrir d'una manera molt diferent, va ser quan ell feia una ronda amb regidors d'aquest ajuntament per convèncer-los que donessin suport a les consultes sobre la independència a Barcelona; reconeix que no va tenir sort amb el grup de la Sra. Esteller, però sí amb la relació humana que hi va establir i que va continuar al Congrés, alhora que va descobrir una persona també molt guerrera i vehement, tot i que amb gran sentit de l'humor i capacitat per escoltar, que s'agraeix molt quan les posicions polítiques són tan distants.

Finalment, confia continuar veient-les a totes dues i que també ho faci la ciutat.

La Sra. Andrés també desitja molts encerts i sort en la seva vida personal i professional a la Sra. Lecha, i confirma que, efectivament, s'han trobat amb una dona molt guerrera i contundent en les seves intervencions i els seus posicionaments, que els han aportat una nova òptica política, que sens dubte convida a la reflexió; i li agraeix que sempre ho hagi fet amb un bon tarannà, que el seu grup ha apreciat especialment.

A Ángeles Esteller li diu que, tot i que fa anys que la coneix, sempre s'ha preguntat com és que té tanta força i energia per fer tantes coses a la vegada. Diu que els ha sorprès molt, també, la seva vehemència i valentia en la defensa de posicions en què moltes vegades s'ha quedat sola com a grup polític.

Reconeix que té al davant un recorregut llarg en la política, dins i fora i de les institucions, i assegura que la trobaran a faltar, especialment en les comissions, ja que no hauran de cridar l'atenció a ningú perquè ha exhaurit el temps amb les seves vehements intervencions.

El Sr. Fernández Díaz posa en relleu que amb prou feines un mes dues regidores han renunciat a les seves actes. En el cas de M. José Lecha, des de l'antagonisme ideològic i de sentiment, vol posar en valor que mai les discrepàncies els poden fer perdre les formes i el respecte, i que aquesta és una lliçó apresada per tots els qui són i han estat regidors i regidores, i que mantenen allà on vagin, més enllà de l'activitat política.

Amb M. Ángeles Esteller diu que no pot ser objectiu, ja que han estat més de trenta anys de militància junts, d'ençà que eren molt joves quan van començar a militar a Nuevas Generaciones, i van crear un sindicat a la universitat; i en les darreres dues dècades han compartit escó en el Parlament de Catalunya i en aquest ajuntament; i constata amb certa tristesa que el d'avui és el primer Plenari en què no la té al costat, però que d'ella resten principis sòlids, tenacitat, rigor i, sobretot, una bona persona.

I diu que, com l'energia, Ángeles Esteller es transforma, i traslladarà el seu compromís com a regidora de la ciutat al Congrés dels Diputats amb la voluntat d'establir ponts de diàleg, que mai no s'haurien de trencar sigui quin sigui el seu signe polític.

El Sr. Ardanuy agraeix a M. José Lecha el tracte cordial que sempre han mantingut, i també de certa complicitat en molts casos; li desitja que les seves aspiracions i anhels es vegin complerts, i diu que espera i desitja que el seu recorregut vital continuï amb l'energia que ha desplegat en aquest ajuntament.

Diu que també ha après coses d'Ángeles Esteller com la seva professionalitat extraordinària i la convicció amb què defensa les seves idees.

El Sr. Puigcorbé observa que no ha tingut massa oportunitat de coincidir amb M. José Lecha aquests tres anys, només en aquesta cambra, i en alguna ocasió, ben mudats tots dos, per celebrar un casament al Saló de Cent. D'altra banda, també és qui l'ha sentida més clarament en aquesta cambra ja que seia al seu davant, així doncs no només per proximitat política sinó física. Expressa a la regidora els millors desitjos, i que sempre serà una bona amiga allà on es trobin.

De la mateixa manera, s'adreça a Ángeles Esteller, amb qui ha coincidit en la comissió de Cultura, i en altres llocs, i li assegura que sempre ha admirat la seva capacitat de parlar amb una fluïdesa enorme, i li agreix el tracte de respecte que sempre ha dispensat a qualsevol proposta del seu grup, i li expressa la seva estima.

S'aprova la moció en debat per unanimitat, la urgència de la qual va ser apreciada per la Junta de Portaveus.

M2. Creació d'una Comissió no permanent d'estudi sobre les diferents solucions urbanístiques i normatives en matèria d'habitatge.

S'aprova la moció precedent, la urgència de la qual va ser apreciada per la Junta de Portaveus, amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

DI1. Després de més de cinc dècades de violència, el País Basc acara un horitzó de convivència, pau i reconciliació. Davant d'aquest nou escenari, Barcelona, ciutat que ha encapçalat multitudinàries manifestacions en contra de la violència, i que també ha patit la barbàrie terrorista, vol manifesta el seu suport a la pluralitat del poble basc en el seu camí cap a la consolidació d'un temps nou.

Precisament quan es compleix el 30è aniversari de l'atemptat d'Hipercor, la ciutat, com ja ha fet amb la mostra "La ferida d'Hipercor", vol fer un pas més en el record i el reconeixement a la memòria dels morts i de les seves famílies. I ho vol fer amb una mirada cap al futur, perquè mai més no es repeteixin tals fets, i lluny d'actituds venjatives que dificultin que prosperi la cultura de pau i de no repetició.

Per aquest motiu, Barcelona vol acompanyar la ciutadania basca, que mitjançant les seves institucions, i la majoria dels seus partits polítics i la societat civil, aposta per un futur de llibertat, de reconeixement mutu, convivència i en què totes les víctimes poden sentir el seu dolor reparat. El llaços que uneixen Catalunya amb el País Basc ens interpel·len com a societat compromesa amb els Drets Humans.

A la llum de la jornada de debat i reflexió "Construint la pau", celebrada el 23 de juny de 2018, en què experts, víctimes de distintes violències, així com la pluralitat política catalana, vam expressar el nostre compromís d'acompanyar i facilitar el procés de pau mitjançant aquests consensos:

Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Defensar els drets humans com a eix central i única referència per a la convivència en el País Basc, així com la construcció d'una cultura de pau que posi les bases de no repetició. Segon.- Defensar els principis de veritat, justícia i reparació de totes les víctimes del terrorisme d'ETA, així com la resta d'expressions de violència que han tingut lloc al llarg de 50 anys de conflicte. Tercer.- Promoure l'aplicació d'una política penitenciària favorable a l'apropament dels presos a presons pròximes als seus llocs d'origen o de residència dels seus familiars i persones properes, al tracte humanitari a les persones preses que pateixen malalties, així com l'acumulació de condemnes complides en altres estats; tal i com preveu la legislació europea i els estàndards dels drets humans. Quart.- Exhortar les persones preses que reconeixen el mal causat amb la finalitat d'avançar vers la reconciliació i el reconeixement mutu entre les diferents víctimes del conflicte.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Asens, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

DI2. Segons dades d'ACNUR, cada minut, 31 persones han de fugir de la seva llar, això demostra que per cinquè any consecutiu, de manera alarmant, augmenten les persones que han de marxar del seu país ja sigui per motius relacionats amb el canvi climàtic, motius bèl·lics o per violacions massives dels drets humans.

Els governs europeus es troben davant el major repte humanitari des de la Segona Guerra Mundial i aquests no estan donant les respostes necessàries ni compleixen els acords als que s'ha arribat a la Convenció de Ginebra.

Malauradament, el mar Mediterrani ha esdevingut un negre escenari on cada any perden la vida milers de persones migrades i refugiades. La principal porta d'entrada a Europa ha esdevingut un malson per aquelles persones que han hagut de fugir del seu país d'origen i que on des del 2014 han mort més de 14.000 persones.

Les darreres setmanes hem viscut moments més mediàtics on centenars de persones a bord de l'Aquarius es trobaven a la deriva i la ribera europea del Mediterrani restava impassible davant aquesta emergència humanitària. És per això que és urgent una nova política d'asil i refugi que comporti la implicació de tots els estats europeus i que doni resposta a l'emergència humanitària existent, així com la implementació efectiva dels acords que s'arribin.

Preocupant és també l'onada de racisme i xenofòbia que s'està vivint a molts estats europeus i on Barcelona vol reivindicar-se com una ciutat intercultural, oberta, solidària, acollidora, que es reconeix plural i respectuosa vers els drets humans, on la xenofòbia i el racisme no hi tenen cabuda.

A aquesta dramàtica situació s'afegeix la doble vulnerabilitat que pateixen les persones refugiades LGTBI, persones que en moltes ocasions han estat perseguides en el seu país d'origen per la seva condició sexual, arribant a patir presó i maltractaments físics.

Enguany, la setmana de l'orgull gai se celebrarà del 23 al 30 de juny es centrarà en una campanya de suport als refugiats LGBTI.

Per això, i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del reglament Orgànic de l'Ajuntament de Barcelona, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona aprova la següent Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Expressar, una vegada més, la voluntat de Barcelona d'acollir a persones refugiades. Segon.- Denunciar l'incompliment del Conveni de Ginebra pels governs europeus, i exigir el compliment de les quotes de reubicació i reassentament acordades pels Estats membres de la Unió Europea. Tercer.- Condemnar l'onada de racisme i xenofòbia que actualment està afectant a diversos estats de la Unió Europea. Quart.- Reclamar una nova política d'asil i refugi que doni resposta a l'emergència humanitària existent. Cinquè.- Exigir una nova política que protegeixi a les persones refugiades que fugen dels seus països per motiu de la seva condició sexual i que poden ser susceptibles d'una doble discriminació al país d'acollida. Sisè.- Reclamar que es possibiliti la participació de la Generalitat de Catalunya i dels ajuntaments en les polítiques d'asil i refugi. Setè - Reivindicar la tasca feta des de l'ajuntament al llarg dels anys a favor dels drets de les persones refugiades i de la població que pateix un conflicte bèl·lic, així com la feina contra la xenofòbia i el racisme, que han fet de Reivindicar Barcelona com una ciutat intercultural, oberta, solidària, acollidora i respectuosa vers els drets humans, on la xenofòbia i el racisme no tenen cabuda.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Vila, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el del Partit Popular.

DI3. La Transició ha esdevingut un dels mites fundacionals de l'actual Estat espanyol que emergeix després de 40 anys de dictadura franquista, i ha estat presentada a l'exterior per l'Estat i les forces polítiques com un procés modèlic de transformació d'una dictadura en una democràcia, una conversió sense violència política i on gairebé no hi va haver vessament de sang. Tanmateix, la historiografia ha demostrat que aquesta pretesa transició pacífica no es correspon amb la realitat, i que tant els grups d'ultradreta com les forces i cossos de seguretat de l'Estat van practicar la violència, sota l'emparedat del règim tardofranquista i dels primers governs d'Adolfo Suárez, una violència que, en certa manera, arriba fins al present, amb la repressió de drets humans com el dret a la lliure expressió.

Des de la mort del general Franco, el 20 de novembre de 1975, fins a les eleccions generals de l'1 de març de 1979, a l'Estat espanyol van morir almenys 60 persones a causa de la violència política. En el cas dels Països Catalans, entre el 1975 i la primera victòria electoral del PSOE, el 28 d'octubre de 1982, hi va haver com a mínim una vintena de morts a mans de la policia i els grups parapolicials d'extrema dreta. Les víctimes van ser negligides per les institucions espanyoles i els seus assassins van quedar impunes. De fet, la Llei espanyola 52/2007 de Memòria Històrica va arribar a negar la condició de víctimes del franquisme a aquells que van ser assassinats després del 6 d'octubre de 1977. Posteriorment, la impunitat continuaria amb les víctimes mortals de l'anomenat "gallet fàcil" fins a la ignomínia de la repressió a immigrants, amb el resultat fatal del Tarajal, sense oblidar els crims dels grups

parapolicials com el GAL i el Batallón Vasco Español o l'assassinat al País Valencià de Guillem Agulló, entre d'altres.

Una de les víctimes del tardofranquisme és l'independentista barceloní Gustau Adolf Muñoz de Bustillo Gallego, membre de les joventuts del Partit Comunista d'Espanya (internacional). La Diada de 1978, en el decurs d'una de les manifestacions alternatives que el Govern Civil de Barcelona havia declarat il·legal, Gustau Muñoz va ser abatut per una bala del calibre 38 disparada per l'esquena per un policia de paisà, davant de l'antiga seu del Sindicat de Banquers, en el número 34 del carrer Ferran. Amb només 16 anys, Gustau Muñoz va morir mentre un metge intentava reanimar-lo en va dins un portal veí, per exercir el dret a manifestar-se. El crim encara resta impune.

Des del 1979, cada 11 de setembre, Gustau Muñoz rep un homenatge en el lloc on va caure ferit de mort. Allà una placa de marbre lligada amb brides a uns barrots de ferro i envoltada per rams de flors recorda el seu assassinat. A dia d'avui, ni el govern ni la justícia espanyola han volgut reconèixer a Gustau Muñoz com a víctima de la violència policial postfranquista. El cas, però, no està tancat. El proppassat 12 de juny, la justícia argentina va admetre a la família Muñoz com a querellant contra l'Estat espanyol, en considerar que es tracta d'un crim que no pot restar fora del procediment de la justícia universal, atès que tot l'aparell de repressió i les autoritats judicials i polítiques d'aquella època eren una continuïtat de la Dictadura i que la mort de Gustau Muñoz no va ser un fet aïllat, sinó la conseqüència d'una repressió sistemàtica a càrrec de l'Estat espanyol. Per tant, a l'espera del que dictaminin la jutgessa María Romilda Servini de Cubría, la justícia argentina podria exigir a l'Audiència espanyola que lliuri a l'Argentina tota la documentació sobre el cas, i que localitzi i prengui declaració als agents de policia presumptament implicats en els fets.

Per tot això, els grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona, volen donar suport a la següent Declaració Institucional:

Per tal de commemorar el 40è aniversari de l'assassinat de Gustau Muñoz, el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Instar el Govern municipal a donar suport des de l'Ajuntament a totes aquelles accions legals endegades, a l'Estat espanyol o a l'estranger, pels familiars de Gustau Muñoz i per les famílies de la resta de víctimes barcelonines de la repressió policial i parapolicial durant l'etapa postfranquista, a fi de castigar els seus botxins i de dignificar la seva memòria. Segon.- Instar el Govern municipal a seguir impulsant diversos actes institucionals per tal de retre homenatge i honrar la memòria d'aquestes víctimes, en presència de les seves famílies. Tercer.- Elevar una proposta a la ponència del nomenclàtor i plaques commemoratives per a la col·locació d'una placa en memòria de Gustau Muñoz en el número 34 del carrer Ferran. Quart.- Reconèixer aquelles persones i organitzacions que durant els darrers 40 anys han mantingut viu el record de l'assassinat de Gustau Muñoz en aquest indret, i incorporar la placa de marbre que hi ha actualment al lloc a la col·lecció patrimonial del MUHBA. Cinquè.- Fer arribar la present Declaració Institucional als familiars de Gustau Muñoz, a les famílies de les altres víctimes i a les entitats del país que treballen per a recuperar i preservar la memòria històrica, així com al Casal Argentí a Barcelona per tal que la posi en coneixement de persones i organitzacions de la República Argentina.

La Sra. Benedí, abans de llegir la Declaració Institucional saluda als familiars de Gustau Muñoz, presents a la tribuna de públic.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya, i del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les catorze hores i cinquanta minuts.